

നബിതിരുമേനി(സ) ദൈവികപ്രകാശം

ഹസ്രത്ത് മിർസാ ഗുലാംഅഹ്മദ്(അ)

BASHEER, AHMED.
MANJESHWAR.

നബിതിരുമേനി(സ). ദൈവികപ്രകാശം

ഹസ്രത് മിർസാ ഗുലാംഅഹ്മദ്(അ)

പരിഭാഷ

മൗലവി മുഹമ്മദ് ഉമർ എച്ച്.എ.

അഹ്മദിയ്യാ മുസ്ലിം സംസ്ഥാന സമിതി
കോഴിക്കോട് - 673 001

(Malayalam)

NABITHIRUMENI(SA)

DYVIKA PRAKASHAM

By

HAZRAT MIRZA GULAM AHMAD (A)

Translation :

Molvi Muhammed Umer H.A

Chief Missionary, Kerala

Ahmadiya Jamaath.

First Published :

November 1996

Copy :

2000

Typeset by : Computer Design & Print System

CODAPSCAN, Knr-2. Ph: 504021

Printed at :

BRB Offset Printers & Publishers

Knr-6. Ph: 69995, 504021, 501010

Published by :

Ahmadiya Muslim State Committee

G.H. Road, Kozhikode-673 001

Price :

Rs. 15/-

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

അവതാരിക

ഉന്നതസ്ഥാനിയായ ഒരു മഹൽവ്യക്തിയെ ഒരു സാധാരണക്കാരൻ പുകഴ്ത്തുന്നതും. അതേ ദൗത്യനിയോഗമുള്ള മറ്റൊരാൾ പുകഴ്ത്തുന്നതും തമ്മിൽ വളരെ അന്തരമുണ്ട്. കേരളക്കരയിലെ മഹാകവിയായിരുന്ന കുമാരനാശാന്റെ കഴിവുകളെ മറ്റൊരു മഹാകവിയായിരുന്ന വള്ളത്തോൾ വാഴ്ത്തിപ്പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതിനർത്ഥമുണ്ട്. പ്രതിഭയെ പ്രതിഭകൊണ്ട് മാറ്റുരയ്ക്കുന്ന ആ വിലയിരുത്തൽ സാധാരണക്കാരൻ വിലയിരുത്തുന്നത്പോലെയാവില്ല.

നമ്മുടെ യജമാനനും മനുഷ്യകുലത്തിൽവെച്ച് അതിശ്രേഷ്ഠനും ആയ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനിയെ പാമരന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും വളരെയധികം പ്രകീർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

'നബിതിരുമേനി(സ) - ദൈവിക പ്രകാശം' എന്ന ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം ദൈവത്താൽ നിയോഗിതനായ ഒരു സത്യാത്മാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ എൺപതിൽപരം നിസ്തുല്യമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലഭാഗങ്ങളിലായി തന്റെ ഗുരുഭൂതനായ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനിയെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ 'മഹാസാഗരത്തിൽ നിന്നും എടുത്ത ഏതാനും ജലകണങ്ങൾ' ആകുന്നു.

ഏതൊരു സത്യാത്മാവിനെ വരവണ്ണം അനുകരിക്കുകയും ആ സത്യാത്മാവ് മുഖേന അവതീർണ്ണമായ മഹൽ ഗ്രന്ഥത്തോടു പൂർണ്ണ അനുസാരിത്വം പുലർത്തുകയും ചെയ്തുവോ. അതിന്റെ ഫലമായി തനിക്കു ദൈവസാമീപ്യം ലഭിക്കുകയും ആ ദൈവത്തിൽനിന്നും പ്രസ്തുത സത്യാത്മാവിന്റെ അപദാനങ്ങൾ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതിന്നുശേഷം എഴുതപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും സമാ

ഹരിക്കപ്പെട്ട മൊഴിമുത്തുകളാണ് ഇവിടെ ഗ്രന്ഥരൂപത്തിൽ പ്രകാശിതമായിരിക്കുന്നത്.

'മുഹമ്മദ്' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥംതന്നെ "ഏറ്റവും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ" എന്നാണല്ലോ. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റവുമധികം സ്തുതിക്കുന്ന കിടയറ്റ ഒരു വ്യക്തിത്വത്തെ അല്ലാഹു സുറ:സഫ്ഫിൻകൂടി നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. ഇസ്‌മുഹു അഹ്മദ്, - അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് അഹ്മദ് എന്നായിരിക്കും എന്നും പറയുന്നു. അഹ്മദ് എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ഏറ്റവും അധികം സ്തുതിക്കുന്നവൻ എന്നാകുന്നു. അങ്ങനെ ആത്മീയധാർമ്മിക ഗുണങ്ങളുടെ പരമകോടിയെ പ്രാപിച്ച മുഹമ്മദ്(സ)യെ പ്രദാനം ചെയ്ത അതേ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകീർത്തനങ്ങൾ പ്രഘോഷണം ചെയ്യുവാൻ ഒരു അഹ്മദിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മനുഷ്യരാശിയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി.

ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ് (അ) പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് :

"എനിക്ക് ലഭിച്ച എല്ലാ ആത്മീയാനുഗ്രഹവും ലോകാനുഗ്രഹിയായുള്ള മുഹമ്മദ് മുസ്‌തഫാ(സ) തിരുമേനിയെ പൂർണ്ണമായി അനുധാവനം ചെയ്തത് മുഖേന ലഭിച്ചതാണ്. ഞാൻ പർവ്വതസമാനം പുണ്യം ചെയ്യുകയും റസൂൽ തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സവിധത്തിൽ ഒരിക്കലും സ്വീകാര്യനായിത്തീരുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളും റസൂൽ തിരുമേനിയിൽ കൂടി മാത്രമേ പ്രാപ്യമാവുകയുള്ളൂ."

അതിനുള്ള ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സാക്ഷി താനാണെന്നും അദ്ദേഹം ലോകത്തോട് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കാര്യത്തിൽ വല്ല സംശയവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഏത് മതസ്ഥനും അതിനുള്ള ദൈവികദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറാണെന്നും അദ്ദേഹം നാനാജാതിമതസ്ഥരെയും ഉൾബോധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് ഒരു ആധികാരിക പ്രഖ്യാപനമാണെന്ന് ഓർക്കണം. ദൈവ

ത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരാധികാരികവക്താവായി ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രഖ്യാപനം നടത്താൻ ആർക്കും സാധിക്കും? ഇന്നു മുസ്ലിം ലീംഗ് പാകത്ത് അത്തരം ഒരു വ്യക്തിത്വത്തെ കാണിച്ചുതരാൻ ആർക്കെങ്കിലും സാധിക്കുമോ?

ആത്മീയനഭോമണ്ഡലത്തിലെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന സൂര്യനാണ് റസൂൽതിരുമേനിയെന്നും ആ സൂര്യനിൽനിന്നും പ്രകാശം സ്വീകരിച്ച് പൂർണ്ണവൃദ്ധിയിലെത്തുന്ന ചന്ദ്രനെപ്പോലെ പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പൂർണ്ണപ്രകാശിതനായ ചന്ദ്രനാണ് താനെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. ശാഖാമതം തായ്മരത്തിൽനിന്നും വിഭിന്നമല്ല. ഹ:റസൂൽ തിരുമേനി(സ.അ)യും ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) തമ്മിലുള്ള അഗാധബന്ധത്തെ മുസ്ലിം സാമാന്യജനങ്ങൾ അറിയരുതെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ വൈരികളായ പണ്ഡിതന്മാർ പുകമറ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈ തമസ്കരണി ഇല്ലാതാവുമെന്നും തിരുമേനി(സ)ന്റെ തിരുമുഖം ദർശിക്കാൻ അഭിമുഖമായിവെച്ച ദൈവികദർപ്പണമാണ് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സമീപഭാവിയിൽതന്നെ മുസ്ലിം ലോകം തിരിച്ചറിയുമെന്നും നമുക്കുറപ്പുണ്ട്.

നമ്മിൽപലരും മറ്റു മുസ്ലിം സംഘടനകളിൽ നിന്നും അഹ്മദിയാ ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവരാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ മറ്റു മുസ്ലിം സംഘടനകൾ അഹ്മദിയാജമാഅത്തും റസൂൽതിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്തുന്നുവെന്നു നമുക്ക് നല്ലവണ്ണം അറിയാം. അതേപോലെ ഇന്ന് അഹ്മദിയ്യാജമാഅത്ത് റസൂൽ തിരുമേനിയുമായുള്ള ബന്ധം ആസ്വദിച്ചവരും അതിന്നു അനുഭവസാക്ഷികളുമാണ്. മുസ്ലിം സാമാന്യജനങ്ങളെ അവരുടെ പണ്ഡിതന്മാർ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ബന്ധനസ്ഥരാക്കിയിരിക്കുകയുമാണ്. ഈ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും അവർ സ്വയം രക്ഷനേടുകയും ഒരു നിഷ്പക്ഷ പാനത്തിന് തയ്യാറാവുകയും ചെയ്താൽ അവർക്ക് സത്യം സ്വീകരിക്കാനുള്ള സൗഭാഗ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾ ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു.

ഓരോ അഹ്മദിയും സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യെ ചാതമുന്നബിയ്യിൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതേപോലെ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ തിരുനാമത്തിൽ സ്വലാത്തും സലാമും മൂടങ്ങാതെ നടത്തുമെന്നും ബൈഅത്ത് ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രതിജ്ഞചെയ്തവരാണ്.

ഇന്നു അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്ത് പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ ഇത്വരെ റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യെ നൗദുബിലാഹ് ഒരുപാപിയാണെന്ന് വിശ്വസിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ശാപപ്രാർത്ഥന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനേകം പേരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അനുഗ്രഹപ്രാർത്ഥന (സ്വലാത്ത്) ചെയ്യുന്നവരാക്കിത്തീർത്തു. ഇവരുടെ എണ്ണം ലക്ഷക്കണക്കിലാണ് എന്ന് അഭിമാനത്തോടെ ഈ അവസരത്തിൽ പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിനെ ആഗോളാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിജയിപ്പിക്കുക എന്ന ദൗത്യമാണ് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) അവർക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനായി രാപ്പകൽ അവർ പ്രവർത്തനനിരതരാണ്. അങ്ങനെയുള്ള നമ്മെയും വാഗ്ദത്തമസീഹിനെയും ഹസ്രത്ത് റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യിൽ നിന്നും അടർത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പാലിൽ നിന്നും വെള്ളവർണ്ണത്തെ വേർപ്പെടുത്താൻ നോക്കുന്നത്പോലെയാണ്. ഈ കാര്യം സമീപഭാവയിൽ ലോകം മനസ്സിലാക്കും. അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാർക്ക് നൽകിയ എല്ലാ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും വാതിലുകൾ ഹ:റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യുടെ ഉമ്മത്തിന് (സമുദായത്തിന്) അല്ലാഹു മലർക്കെ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മറ്റാർക്കും ഇത് ലഭ്യമല്ല. അങ്ങിനെ ആ പുണ്യാത്മാവ് ലേകാനുഗ്രഹി എന്ന സംജ്ഞയ്ക്ക് അർഹനായിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് അഭിമാനമുള്ള വിശ്വാസം. ഇതിലേക്കാണ് അഹ്മദികൾ മുഴുലോകത്തെയും ക്ഷണിക്കുന്നത്. മുഹമ്മദീ മസീഹ്(അ) ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതും അതാണ്.

ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ)നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീക്കാൻ ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതും മഞ്ഞിന്മേൽകൂടി ഇഴഞ്ഞുചെന്നെങ്കി

ലും എന്റെ സലാൻ എന്റെ മസീഹിന് എത്തിക്കേണമെന്ന റസൂൽതിരുമേനിയുടെ അരുളപ്പാടിന് ലഭ്യെക്ക് പറയുവാനുള്ള സൗഭാഗ്യം അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

രാവും പകലും ഒരുപോലെ ദീനീസേവനത്തിനായി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച നമ്മുടെ ബഹുമാന്യനായ ചീഫ് മിഷനറി മൗലാനാ മുഹമ്മദ് ഉമർ സാഹിബ് H.A. ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ് (അ)ന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും ആ മഹാത്മാവ് തന്റെ യജമാനനായ ഹ:റസൂൽ തിരുമേനിയെ(സ) പ്രകീർത്തിച്ചതായ മൊഴിമുത്തുകൾ സമാഹരിച്ചുകൊണ്ടാണിഗ്രന്ഥം രചിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ നിസ്തുലമായ സേവനത്തിന് അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകട്ടെയെന്നും ഇനിയും കൂടുതൽ കൂടുതൽ സേവനം ചെയ്യാനുള്ള സൗഭാഗ്യം നൽകട്ടെയെന്നും ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഹൃദയരായ വായനക്കാരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുത്ത പബ്ലിക്കേഷൻ സിക്രട്ടറി പ്രൊഫസർ ബി. മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് സാഹിബിനെയും ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കേരള അഹ്മദിയ്ക്ക് പബ്ലിക്കേഷൻ വകുപ്പിനെയും വളരെ നല്ലരീതിയിൽ അച്ചടിച്ചുതന്ന ബി.ആർ.ബി. ഓഫ് സെറ്റ് പ്രിൻറർസിനെയും ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുകയും അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം സത്യാന്വേഷികൾക്ക് സത്യം ഗ്രഹിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീരട്ടെ എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

എന്ന്,

എ.പി. കുഞ്ഞാമു

കോഴിക്കോട് അമീർ, ജമാഅത്ത് അഹ്മദിയ്ക്ക്

10-10-96 കേരള സ്റ്റേറ്റ്

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ആമുഖം

പുരാതനകാലം തൊട്ടുതന്നെ ദൈവികപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കെതിരായി സത്യനിഷേധികൾ പലവിധത്തിലുള്ള ദുരാരോപണങ്ങളും തൊടുത്തുവിടാറുണ്ട്.

പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠനായ ഹ:മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിക്കെതിരായി ഇന്നും സത്യവിരോധികൾ വ്യാജപ്രസ്താവങ്ങളും കുറ്റാരോപണങ്ങളും നിർബാധം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു കാണാം. അതേപ്രകാരം, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, ഇസ്ലാമിന്റെ സേവകനും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ സന്ദേശവാഹകനും തിരുമേനി(സ.)യുടെ വരിഷ്ടദാസനും ആയി അവതരിച്ച വാഗ്ദത്ത മസീഹ് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദുൽ ഖാദിയാനി(അ)നും അഹ്മദിയ്യാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നുമെതിരെ ഇന്നും സത്യനിഷേധികളും സത്യവിരോധികളും പലവിധത്തിലുള്ള അധിക്ഷേപങ്ങളും തൊടുത്തുവിടുകയാണ്. ഈ രംഗത്ത് മുസ്ലിം പുരോഹിതന്മാരും അവരുടെ സ്തുതിപാഠകരും ആണു ഏറ്റവും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്.

എല്ലാ കള്ളപ്രചാരവേലക്കും ആക്ഷേപവിമർശനങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞ ഒരു ശതാബ്ദിയലധികമായി അഹ്മദികൾ ന്യായപ്രമാണങ്ങളുദ്ധരിച്ചും യുക്തിപൂർവ്വകമായും മറുപടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും സത്യത്തിന്നെതിരെ ബോധപൂർവ്വം മുഖം തിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾ ഇന്നും പഴയ പല്ലവിതന്നെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് സാമാന്യജനങ്ങളിൽ അഹ്മദിയ്യാ ജമാഅത്തിന്നും അതിന്റെ പുണ്യസ്ഥാപകർക്കും എതിരിൽ വിഷജാല ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഹസ്രത്ത് റസൂൽ കരീം(സ) തിരുമേനി ഖാതമുന്നബിയിൻ ആണ് എന്നു ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ് ഏറ്റവും പ്രമാദമായ ആരോപണമായി ഇവർ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) എന്താണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കു നോക്കാം.

“ഞാനും എന്റെ അനുചരസംഘവും നബിതിരുമേനി(സ)യെ ഖാതമുന്നബിയിൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്ന ആരോപണം വമ്പിച്ച കറുക്കെട്ടാണെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ആ പുണ്യാത്മാവ് ഖാതമുന്നബിയിൻ ആണെന്ന് എത്രമാത്രം ശക്തിയോടും ദൃഢതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ അതിന്റെ അണുമാത്രപോലും അവർ (ആക്ഷേപകർ) വിശ്വസിക്കുന്നില്ല..... ആ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഖാതമുന്നബിയിൻ ആണ് എന്ന് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനത്രെ.

(അൽഹക്കം 17-3-1905)

“‘ഖാതമുൽ അൻബിയാ’ ആയ നബിതിരുമേനിയുടെ ഖാതമുന്നബുവുത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനാകുന്നു ഞാൻ. ഖാതമുന്നബുവുത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആൾ നിർമ്മതവാദിയും ഇസ്ലാമിൻനിന്നു പുറംതള്ളപ്പെട്ടവനും ആണെന്നത്രെ ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നത്. അതു ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.”

(തഖ്രീർ വാജിബുൽ ഇഅ്ലാൻ ഭാ.5)

ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആക്ഷേപം ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ)ന്റെ പ്രവാചകത്വവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇസ്ലാമുമായും നബികരീം(സ) തിരുമേനിയുമായും ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്ത ഒരു പുത്തൻ നുബുവുത്ത് വാദമാണ് ഇത് എന്നാണ് അക്കൂട്ടർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) എന്താണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കാം.

“ഇസ്ലാമുമായി ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലാത്ത നുബുവുത്ത് വാദമാണെന്നുതന്നെ എന്റെ പേരിൽ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അതായത് ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായ നബിയെന്ന് എന്നെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കരുതുന്നുവെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ രൊവശ്യവും എനിക്കില്ലെന്നും ഞാൻ പ്രത്യേകമായ കലിമയും വിബ്ലയും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇസ്ലാമിക ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുർബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും റസൂൽ കരീം(സ) തിരുമേനിയെ പിന്തുടരേണ്ട ആവശ്യം എനിക്കില്ലെന്നും ഒക്കെ എന്റെ പേരിൽ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആരോപണങ്ങളെല്ലാം അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണ്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്തരം നുബുവുത്ത് വാദം കുഫ്റാകുന്നു. ഇന്നു മാത്രമല്ല എപ്പോഴും എന്റെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞാനെഴുതിവന്നിരുന്നത് ഇത്തരം നുബുവുത്ത് വാദം ഞാനൊരിക്കലും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നത്രെ. ഇത് തികച്ചും എന്റെ പേരിൽ ഉന്നയിക്കുന്ന വ്യാജാരോപണമാണ്. ഞാൻ എന്നെപ്പറ്റി നബിയെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇതുമാത്രമാണ്. അതായത് എനിക്ക് ദൈവഭാഷണമാകുന്ന ഔന്നത്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൻ അധികമായി എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു. എന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ഇത്തരം നൽകുന്നു. ധാരാളം അദ്ധ്യക്ഷകാരികൾ എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വരുംകാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ എനിക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നു. ഏതുവരെ ഒരു മനുഷ്യൻ അവനുമായി സവിശേഷമായ സമ്പർക്കമുണ്ടാവുന്നില്ലയോ അതുവരെ ആർക്കുംതന്നെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ അവൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളുടെ ആധിക്യം കാരണമായി അവൻ എന്റെ പേർ നബിയെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്ലാമിൽനിന്ന് സ്വയം അകന്നുകൊണ്ടുള്ളതോ ഇസ്ലാമിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കല്പനയെ ദുർബ്ബലമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതോ ആയ ഒരു നുബുവുത്ത്വാദവും എനിക്കില്ലതന്നെ. എന്റെ പിരടി വിശുദ്ധഖുർആൻ എന്ന നുകത്തിൽ ബന്ധിതമാണ്. വിശുദ്ധഖുർആന്റെ ഒരു വള്ളിയോ പുള്ളിയോ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവകാശം ആർക്കും ഇല്ലതന്നെ!”

(അഖ്ബാറെ ആം 26-5-1908)

വിണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

"അത്യുന്നതനും മഹത്വമാർന്നവനും ആയ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യംചെയ്തു കൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നു. ഞാൻ കാഫിറല്ല. 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹ്' എന്നതാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. 'വലാകിൽ റസൂലുല്ലാഹി വഖാതമന്നബിയ്യിൻ' എന്നതത്രെ ആ ദിവ്യാത്മാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വിശ്വാസം. എന്റെ ഈ പ്രസ്താവന സത്യമാണെന്ന കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിന് എത്ര നാമങ്ങളുണ്ടോ, വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ എത്ര അക്ഷരങ്ങളുണ്ടോ നബിതിരുമേനിക്ക് എത്ര ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളുണ്ടോ അത്രയും പ്രാവശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ സത്യം ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂൽകരീം(സ.അ)ന്റെയും കല്പനകൾക്കെതിരായി എനിക്കൊരു വിശ്വാസവും ഇല്ലതന്നെ. അങ്ങിനെ ആരെങ്കിലും കരുതുന്നുവെങ്കിൽ അത് തെറ്റായ അഭ്യൂഹങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഇനിയും എന്നെ കാഫിർ എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും കാഫിർ എന്ന് എന്നെ മുദ്രകുത്തുന്നതിൽനിന്ന് പിന്മാറ്റാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ മരണാനന്തരം അയാൾ തീർച്ചയായും ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടും എന്ന കാര്യം ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ."

(കറാമാത്തുസ്സാദിഖീൻ ഭാ. 25)

തന്നെ കാഫിറാണെന്നു പറഞ്ഞു പുറംതള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നതു കാണുക:

بعد از خراب عشق محمد محرم
 ز کفر این بود بخدا سخت کافر
 بر تار و پود من بسزاید عشق او
 از خودی و از غم آن دلستان پریم

"അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തിയും റസൂൽതിരുമേനിയോടുള്ള അനുരക്തിയുമാണ് എന്റെ കുഫ്റിനുള്ള

കാരണമെങ്കിൽ, ഇത് കുഹ്റാണെങ്കിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആണയിട്ടു പറയുകയാണ് ഞാൻ ഏറ്റവും കടുത്ത കാഫിറാണ്. കാരണം

"എന്റെ നാഡീത്തരമ്പുകളിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിനോടുള്ള പ്രേമം പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ സുഖദുഃഖവേളകളിലും എന്റെ ഹൃദയം തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകത്താൽ നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുകയാണ്."

ശത്രുക്കളുടെ നിലപാടിൽ ദുഃഖിതനായ അദ്ദേഹം തന്റെ ഗുരുവരുന്റെ കാലടികളിൽ വീണു ഇപ്രകാരം വിതുമ്പുന്നു:

يَا سَيِّدِي قَدْ جِئْتُ بِأَبْكَ لَا حَقًّا
وَأَقْوَمُ بِالْإِخْفَارِ قَدْ آذَانِي
أُنْظُرُ إِلَيْكَ بِرَحْمَةٍ وَتَحَنُّنٍ
يَا سَيِّدِي أَنَا أَحْقَرُ الْغِلْسَانِ
يَا حَبِيبَ إِيَّاكَ قَدْ دَخَلْتُ مَحَبَّةً
فِي مَهْجَتِي وَمَدَارِكِي وَجَنَانِ
مِنْ ذِكْرِكَ وَجْهَكَ يَا حَقِيقَةً بَهْجَتِي
لَمْ أَخْلُ فِي الْحَظِّ وَلَا فِي آتٍ

"അല്ലയോ യജമാനാ! ഞാനിതാ അങ്ങയുടെ പടിവാതില്ക്കൽ സംഭ്രാന്തചിത്തനായി സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ കുഹ്റുപത്വയുമായി എന്നെ നായാടുകയാണ്. എന്റെ യജമാനാ! അങ്ങയുടെ ദാസന്മാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിനീതനായ എന്നിലേക്ക് അനുകമ്പാർദ്രനായി ദൃഷ്ടി പായിച്ചാലും!"

"എന്റെ പ്രേമഭാജനമേ! അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യം എന്റെ ഹൃദയത്തിലും ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും അങ്ങ് പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പുനോട്ടമേ! അങ്ങയുടെ സ്തരണയിൽനിന്ന് എന്റെ ഹൃദയം ഒരു നിമിഷം, ഒരു വിനാഴികപോലും മുക്തമായിട്ടില്ല."

(ദുർരെസമീൻ)

തന്നെ കുഹ്ർഫത്വകൊണ്ടും പരിഹാസശരങ്ങൾകൊണ്ടും തുടരെത്തുടരെ പിഡിപ്പിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളെ അനുകമ്പാമസ്യുണമായാണ് ആ മഹാത്മാവ് വീക്ഷിക്കുന്നതെന്നും അറിയുക. അദ്ദേഹം സ്വന്തം മനസ്സിനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:

دل تو نیز خاطر اینان نگاه دار
 کا خیر کنند دعوتِ حُبِّ پیمبر م

"എന്റെ ഹൃദയമേ! നി സാന്ത്വനപ്പെട്ടു. എന്നെ ചിത്തവിളിക്കുകയും അറഹേളിക്കുകയും കല്ലെറിയുകയും ചെയ്യുന്ന മുസ്ലിംകൾ എന്റെ പ്രേമഭാജനമായ മുഹമ്മദ് നബിയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകം നിമിത്തമാണല്ലോ തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കു വശംവദരായി ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്."

ഹസ്രത് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ വിധോഗത്തിൽ ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്രത് ഹസ്സാൻബിൻ സാബിത്(റ) പാടിയ ഒരു കവിതാശകലം, വാഗ്ദത്തമസീഹ് ഹസ്രത് അഹ്മദ്(അ) ഒരിക്കൽ ഖാദിയാനിലെ മസ്ജിദ് മുബാറകിൽ തനിയെ ഉലാത്തിക്കൊണ്ട് ഉരുവിടുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിൽനിന്നും അപ്പോൾ കണ്ണുനീർ ധാരധാരയായി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ കവിത ഇപ്രകാരം നമുക്ക് വായിക്കാം.

"അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരേ! അങ്ങ് എന്റെ കൺമണിയായിരുന്നു. അങ്ങയുടെ വിധോഗം എന്നെ അന്ധ

നാക്കിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങയ്ക്ക് ശേഷം ആരുവേണമെങ്കിലും മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ! എന്റെ ഉത്കണ്ഠ അങ്ങയെക്കുറിച്ച് മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു....."

ഹസ്രത്ത് മസീഹ് മൗഊദിന് തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ധാരാളം പ്രതിസന്ധികളേയും പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളേയും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രതിഷേധങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റുകളേയും തരണംചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഇവ കാരണം ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ ഏകാന്തതയിൽ അദ്ദേഹം തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ വിരഹത്തിൽ, അതും 1400 സംവത്സരങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നടന്ന ആ സംഭവത്തെ ഓർത്തുകൊണ്ടു കണ്ണീർ വാർക്കുകയായിരുന്നു.

ഈ കാഴ്ചകളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ എന്താണു കാരണം എന്ന് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഹസാൻ ബിൻസാബിത്തിന്റെ ഈ കവിത തന്നിൽനിന്നു വന്നതായിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു എന്ന് ചിന്തിച്ചു ദുഃഖിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഇത് ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ് മദി(അ)ന് തന്റെ ഗുരുവര്യൻ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയോടുള്ള നിസ്തുലവും അഗാധവും ആയ സ്നേഹാതിരേകത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ ആത്മാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവും ആയ അനുരക്തിയെ ആർക്കാണ് നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുക!

ഹസ്രത്ത് അഹ്മദ്(അ) അറബി, ഫാർസി, ഉർദു ഭാഷകളിൽ 80ൽ അധികം ഉജ്ജ്വലഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥസൗന്ദര്യത്തെയും മൗലികപാഠങ്ങളെയും അനാവരണം ചെയ്യുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണവ. അതിൽ ഉടനീളം നബിതിരുമേനിയോടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവാച്യവും അനിർവ്വചനീയവും ആയ സ്നേഹം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹമെഴുതി:

ایں تبسم ز آتش ہر محمدی است
وین آب من ز آب زلال محمد است

"ജനങ്ങളുടെ ആത്മീയ ദാഹശമനത്തിനായി ഞാൻ ഔഷധമായ ഈ നീരുറവ ഹസ്രത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) എന്ന പരിപൂർണ്ണ സമുദ്രത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു തുള്ളി മാത്രമാണ്."

താൻ വിരചിച്ച എൺപതിൽപരം മഹദ്ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നബി തിരുമേനിയായാകുന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള വെറും ഒരു തുള്ളി മാത്രമാണെന്നദ്ദേഹം പറയുന്നു. നിരുപമമായ വിനയപ്രകടനമല്ലേ ഇതു? കഴിഞ്ഞ 1400 സംവത്സരങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഈ വിധത്തിൽ ആ പുണ്യപാദന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിച്ച ഒറ്റ ഉദാഹരണം ആർക്കെങ്കിലും കാണിച്ചുതരുവാൻ സാധിക്കുമോ? അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നതു കാണുക:

"ഹസ്രത് മുഹമ്മദു(സ) തിരുമേനിയുടെ മാഹാത്മ്യവും ഔന്നത്യവും മനുഷ്യസങ്കല്പങ്ങൾക്കും ഭാവനകൾക്കും എത്രയോ അതീതമാണ്. ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ എളിയ ദാസനെ മസീഹുസ്സാമാനായി (കാലത്തിന്റെ മസീഹായി) അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ ആ മാഹാത്മാവിന്റെ അനുപമസ്ഥാനം ആർക്കും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്."

ഹസ്രത് അഹ്മദി(അ)ന്റെ രണ്ടാം ഖലീഫയും വാഗ്ദത്ത പരിഷ്കർത്താവും ആയ ഹ: മുസ്ലിഹ് മുഹ്യാദ്(റ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

شاگردے جو پایا استاد کی دولت ہے
نم احمد کو محمد سے کیوں جدا سمجھے !

"ശിഷ്യനു ലഭ്യമായതെല്ലാംതന്നെ ഗുരുവിന്റെ

സമ്പത്താണല്ലോ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അഹ്മദിനെ മുഹമ്മദിൽനിന്നും നിങ്ങളെന്തിനാണ് വേർതിരിക്കുന്നത്?"

അതെ ഒരു മുഹമ്മദിന് (ഏറ്റവും അധികം സ്തുതിക്കപ്പെട്ട ആൾക്ക്) ഒരു അഹ്മദിന്റെ (ഏറ്റവും അധികം സ്തുതിക്കുന്ന ഒരാളുടെ) ആവശ്യമുണ്ട്.

ഒരു വ്യക്തിയോട് സ്നേഹാധിക്യമുണ്ടായാൽ ആ വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി എന്തു ത്യാഗം സഹിക്കാനും ഒരാൾ സന്നദ്ധനാകും. ഹസ്രത് അഹ്മദ്(അ)ന്റെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നെ യായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് നബി(സ.അ) തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകം വിവരണാതീതമാംവിധം നിസ്സീമമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ താൻ ജീവനെയ്ക്കാൾ ഉപരിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയ്ക്കുറിച്ച് അഹിതമായിപ്പോലും ആരെങ്കിലും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് വാവിട്ടുനിലവിളിച്ചു പോയിരുന്നു.

അദ്ദേഹമെഴുതി:

"ക്രിസ്തീയ മിഷ്യനറിമാർ നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട റസൂൽ കരീം(സ)ന്നെതിരായി അസംഖ്യം വ്യാജാരോപണങ്ങൾ കെട്ടിച്ച മക്കുകയും തങ്ങളുടെ ദജൽ (കള്ളം) കാരണമായി അനേകംപേരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇക്കൂട്ടർ നമ്മുടെ റസൂലിന്നെതിരിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളും അവഹേളനങ്ങളും എന്നെ കടുത്ത ദുഃഖത്തിലാഴിത്തിയത് പോലെ മറ്റൊരു സംഭവവും എന്നെ അത്രത്തോളം ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിയിട്ടില്ല. ഖൈറുൽ ബശർ ആയ ആ പുണ്യപാദിന്നെതിരിൽ ഇവരുടെ നിന്ദാത്മകമായ ജല്പനങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയത്തെ കീറിമുറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ സത്യംചെയ്തു പറയട്ടെ, എന്റെ എല്ലാ മക്കളും, മക്കളുടെ മക്കളും, എന്റെ എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കളും, എന്റെ എല്ലാ സഹായികളും, സന്തതസഹചാരികളും എന്റെ കണ്മുമ്പാകെ അറുകൊലചെയ്യപ്പെട്ടാലും എന്റെ കൈകാലുകൾ വെട്ടിനൂറുകപ്പെട്ടാലും എന്റെ കൃഷ്ണമണികൾ ചുഴ്ന്നെടുക്കപ്പെട്ടാലും എന്റെ എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും വിനഷ്ടമായിപ്പോയാലും

എന്റെ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കവർന്നെടുക്കപ്പെട്ടാലും അവയെക്കാളൊക്കെ എനിക്ക് അസഹ്യമായി അനുഭവപ്പെടുക റസൂൽ തിരുമേനി(സ)ക്കെതിരായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈ നീചമായ കുറ്റാരോപണങ്ങളാണ്."

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം ഭാ. 15)

ഹസ്രത് അഹ്മദ്(അ) തന്റെ പ്രാണപ്രിയനായ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് അറബി, ഉർദു, ഫാർസി ഭാഷകളിൽ ഗദ്യരൂപത്തിലും പദ്യരൂപത്തിലും ചെയ്ത കീർത്തനങ്ങളും സ്തുതിഗീതങ്ങളും മുഴുവനും പകർത്തുകയാണെങ്കിൽ ആയിരക്കണക്കിന് പുറങ്ങളുള്ള ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥമായി അതു രൂപപ്പെടും എന്നതിൽ സംശയമില്ല. ഇവിടെ അതിന്നു ദൃശ്യമില്ലെന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകീർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലത് മാത്രം ഈ ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്രയധികം തിരുമേനിയോട് സ്നേഹഭക്തിബഹുമാനങ്ങൾ ഉള്ള ഒരാളെക്കുറിച്ച് ആ ആൾ നബിതിരുമേനിയെ അവഹേളിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്ത ആളായിരുന്നു എന്ന് ആരോപിക്കുന്നവർ തെല്ലും മനസ്സാക്ഷിയില്ലാത്തവരാണെന്ന് മാത്രമല്ല നെന്മണിത്തൂക്കം പോലും ഭക്തിയും ദൈവഭയവും അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്തവരാണെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഹസ്രത് അഹ്മദ്(അ)ന് നബികരീം (സ) തിരുമേനിയോടുള്ള നിസ്തുലവും നിരുപമവും ആയ അനുരക്തിയെയും ഭക്ത്യാദരത്തെയും അല്ലാഹു തന്നെ അംഗീകരിക്കുകയും അതുവഴി അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മേലാട അണിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്.

ഇത് സംബന്ധിച്ച് തനിക്ക് ഇപ്രകാരം വഹ്യ് ലഭിച്ചതായി അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ وَلِدِ آدَمَ وَ
خَاتَمِ النَّبِيِّينَ

"ആദംസന്തതികളുടെ നായകനും പ്രവാചകന്മാരിൽ

ശ്രേഷ്ഠനും ആയ മുഹമ്മദിന്റെയും മുഹമ്മദിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെയുംമേൽ നീ സ്വലാത്ത് ഓതുക."

"എല്ലാ സ്ഥാനമാനങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഉദാരതകളും ആ പുണ്യാത്മാവ്(സ) മൂലവും അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹം വഴിയായും മാത്രമെ ലഭ്യമാവുകയുള്ളൂ എന്ന സൂചന ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു."

"അല്ലാഹു എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധനാണ്! സർവ്വലോകനിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ ആ പുണ്യാത്മാവിന് (സ.അ) എത്ര മഹോന്നതമായ പദവികളാണുള്ളത്!! അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആൾക്ക് ദൈവസാമീപ്യവും ബഹു മതിയും ലഭ്യമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവകൻ ലോകത്തിന്റെ യജമാനനായിത്തീരുന്നു."

"ഇവിടെ ഞാനോർക്കുകയാണ്. ഒരു രാത്രി ഈ വിനീതൻ തന്റെ ആത്മാവും ഹൃദയവും പരിമളനിർഭരിതമായിത്തീരുമാൻ തിരുമേനി(സ)യുടെ പേരിൽ ധാരാളം സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുകയുണ്ടായി. അന്നുരാത്രി ഞാൻ കണ്ട ഒരു ദർശനത്തിൽ മലക്കുകൾ സ്വച്ഛരജലം നിറച്ച കുടങ്ങൾ ഏന്തി എന്റെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുകയുണ്ടായി. അവരിൽ ഒരാൾ എന്നോട് നീ മുഹമ്മദു നബി(സ)യുടെ പേരിലച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവ എന്നു പറയുകയുണ്ടായി."

"ഇതുപോലുള്ള അത്ഭുതകരമായ മറ്റൊരു സംഭവവും ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. ഒരിക്കൽ എനിക്കിപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഇൽഹാം ഉണ്ടായി. അതായത് വാനലോകത്തുള്ളവർ കലഹിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു തന്റെ മതത്തെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഉത്സുകനാണ്. എന്നാൽ അതിനുപറ്റിയ ആൾ ആരാണെന്ന കാര്യത്തിലാണ് അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളത്. തദവസരത്തിൽ ഞാൻ ഒരു ദർശനത്തിൽ ജനങ്ങൾ ഒരു സമുദായോദ്ധാരകനെ അന്വേഷിച്ച് അങ്ങുമിങ്ങും നടക്കുന്നതു കാണുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ ഒരാൾ ഈ വിനീതന്റെ അടുത്തുവന്നു ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചു.

"ഈ മനുഷ്യൻ റസൂലുല്ലായെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നു സമുദായോദ്ധാരണത്തിനുള്ള ഏറ്റ

വും മഹത്തായ" നിബന്ധനയും അർഹതയും റസൂൽതിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകമാണെന്ന് മനസ്സിലാ വുന്നു."

"അതേപ്രകാരം ഞാൻ മുകളിൽ വിവരിച്ച ഇൽഹാ മിൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കുടുംബത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ദൈവികപ്രകാശലബ്ധിക്ക് അഹ്ലെ ബൈത്തിനോടുള്ള സ്നേഹവും വളരെ ആവശ്യമാണെന്നുള്ള രഹസ്യം ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിച്ചവർ പ്രസ്തുത പരിശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ അവകാശികളായിത്തീരുന്നു. മാത്രമല്ല എല്ലാ ദൈവജ്ഞാനങ്ങൾക്കും അവർ അവകാശികളായി ഭവിക്കുന്നു."

(ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ രണ്ടാം ഭാഗം 502, 503. അടി ക്കുറിപ്പ്)

"നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ സ്വലാതും സലാത്തും ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു സുദീർഘകാലം ഞാൻ മുഴുകിയിരുന്നു. കാരണം ദൈവപ്രാപ്തിക്കുള്ള മാർഗങ്ങൾ വളരെ സൂക്ഷ്മമാണെന്നും ആ ലക്ഷ്യം

وَابْتَغُوا إِلَيَّ الْوَسِيلَةَ. എന്ന തിരുവചനം മുഖേന, തിരുമേനിയുടെ വാസിലയിൽ കൂടിയല്ലാതെ ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഞാൻ പൂർണ്ണമായും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. കുറെക്കാലത്തിനു ശേഷം എനിക്കുണ്ടായ ദർശനങ്ങൾ ഒരു മഹാത്ഭുതം കാണിച്ചു. അതായത് രണ്ടു മലക്കുകൾ, ഒരാൾ എന്റെ വീട്ടിൽ അകത്തുള്ള വഴിയിൽ കൂടിയും മറ്റൊരാൾ പുറത്തുള്ള വഴിയിൽകൂടിയും പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ചുമലുകളിൽ പ്രകാശം നിറച്ച രണ്ടു കുമാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ എന്നെ നോക്കി 'ഹാദാ ബിമാ സല്ലെത്ത അലാ മുഹമ്മദിൻ(സ.അ)' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി.

അതായത് ഈ പ്രകാശങ്ങളുടെ കുമാരങ്ങൾ അങ്ങ് ഹഃറസൂൽ തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ അയച്ച സ്വലാത്തും സലാതും ആണ്.

(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ്, അടിക്കുറിപ്പ് ഭാ. 128)

ചുരുക്കത്തിൽ ഖാതമുനബിയ്യിൻ, ഖൈറുൽ മുർസലിൻ, മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ച്

ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിനീതദാസൻ ഹസ്രത് അഹ്മദു (അ) ചെയ്ത കീർത്തനവും സ്തുതിഗീതങ്ങളും സ്വലാത്തും സലാമും അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇനിയെങ്കിലും സത്യാന്വേഷകർ വെളിച്ചത്ത് വന്ന് സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ മുമ്പാകെ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു സത്യം ഗ്രഹിക്കാനും അതു സ്വീകരിക്കുവാനുമുള്ള സൗഭാഗ്യം ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യുന്നവർക്ക് തന്നനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ.

കോഴിക്കോട്

മുഹമ്മദ് ഉമർ H.A.

15-10-96

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"ഹസ്രത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനി തന്റെ ആത്മശുദ്ധിയും കുലീനതയും വിശാലമനസ്കതയും ചാരിത്ര്യവും സത്യസന്ധതയും അർപ്പണമനോഭാവവും ദൈവാനുരക്തിയും കാരണം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും ഉന്നതവും പരിപൂർണ്ണവും പരിശുദ്ധവും പ്രകാശിതവും ആയ മഹൽസ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. തന്മൂലം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പരിപൂർണ്ണതയുടെ അതുല്യപരിമളം കൊണ്ടനുഗ്രഹിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെയും മനസ്സിനെയും തന്റെ മുൻഗാമികളെയും പിൻഗാമികളെയും അപേക്ഷിച്ച് വളരെ വിശാലവും പരിശുദ്ധവും നിഷ്കളങ്കവും സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണവും ആക്കിത്തീർത്തു. തൽഫലമായി മറ്റാർക്കും ലഭ്യമാക്കാത്ത പരിപൂർണ്ണവും സുശക്തവുമായ ദൈവികഭാഷണം കൊണ്ടദ്ദേഹം ധന്യനായി. ദൈവികഗുണങ്ങൾ വളരെ സ്ഫുടമായും സ്പഷ്ടമായും തെളിഞ്ഞു കാണത്തക്കരീതിയിൽ സ്ഥിരസമാനമായ ഒരു ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ കാണപ്പെടുന്ന ദൈവിക പ്രഭയുടെ സുശക്തമായ കിരണങ്ങൾ മൂലം എല്ലാ പൂർവ്വിക ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കും മങ്ങലേൽക്കുകയുണ്ടായി."

(സൂർമയെ ചശ്മയെ ആദ്യ 23)

വിശുദ്ധഖുർആൻ

റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ സത്യസാക്ഷ്യം

"വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഹസ്രത്ത് റസൂലുല്ലാഹ്(സ) തിരു

മേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനുള്ള അതിമഹത്തായ ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തമത്രെ. റസൂൽ കരീമിന്റെ പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള യഥാർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണവും മഹത്തരവും ആയ മഹാത്ഭുതം, ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ കാലം തൊട്ടു അന്ത്യനാൾവരെ മുസ്ലിംകളുടെ കൈകളിലുള്ള, എന്നെന്നും പുതുമ നിലനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആനാണ്. ദൈവാസാമിപ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ഏകവഴി ദൈവത്വത്തിന്റെ ഏറ്റവും പ്രകടമായ ദർപ്പണമായിരുന്ന സയ്യിദുനാ വ മൗലാനാ മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനി തന്നെയാണ്. അവിടുത്തെ ആത്മീയ പ്രഭാകിരണങ്ങൾ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഹൃദയങ്ങളെ ഇന്നും പ്രകാശഭരിതമാക്കുകയും അസംഖ്യം ഹൃദയങ്ങളെ ആത്മീയാന്ധകാരത്തിൽനിന്നും കരകയറ്റി യഥാർത്ഥ പ്രകാശത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു കവി എത്ര സത്യമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു:

‘മുഹമ്മദുനബി ഇരുലോകങ്ങളുടെയും ചക്രവർത്തിയാണ്. അവിടുത്തെ വീടു കാക്കുന്നതിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (റൂഹുൽ ഖുദ്സ്) അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നമുക്കു ദൈവമെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടറിയുന്ന ആൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിലൂടെ ദൈവത്തെ കണ്ടറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു പറയാവുന്നതാണ്.’

“ഹസ്രത് മുഹമ്മദ്(സ)യെ തന്റെ മാർഗ്ഗദർശിയായി സ്വീകരിക്കുന്ന ആൾ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യവാനാണ്! വാസ്തവത്തിൽ അയാൾ വിശുദ്ധ ഖുർആനെന്നാണ് തന്റെ വഴികാട്ടിയായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മുഹമ്മദുനബിയും പരിശുദ്ധാത്മാവും

“ഈ മൗലവിമാർ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഹസ്രത് ഈ സാനബിക്ക് മഹത്വം കല്പിക്കുകയും സയ്യിദുനാ വ മൗലാ

നാ ഹസ്രത് മുഹമ്മദുനബിയെ അറമതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്. പരിതാപകരമെന്നു പറയട്ടെ, ഹസ്രത്ത് മസീഹ് നാസിരിയെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (റുഹുൽ ഖുദ്സ്) ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സാത്താന്റെ തീണ്ടലിൽനിന്നും സുരക്ഷിതനായിരുന്നെന്നും ഈ രണ്ടു സവിശേഷതകളും അദ്ദേഹത്തിനുമാത്രം സ്വന്തമായിരുന്നെന്നും ഇവർ പറയുന്നു. അതോടൊപ്പം റസൂൽ തിരുമേനിയോടൊപ്പം പരിശുദ്ധാത്മാവ് എപ്പോഴും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും തിരുമേനി ശൈത്താന്റെ തീണ്ടലിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നുകൂടി ഇവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും ഇക്കൂട്ടർ മുസ്ലിംകളാണെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നു. ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഹ:റസൂൽ തിരുമേനി മരിച്ചുപോവുകയും ഈസാനബി ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ആണ്. ഈസാനബിയുടെകൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സന്തതസഹചാരിയായിരുന്നുവത്രെ. എന്നാൽ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ കൂടെ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലതാനും. ഈസാനബി ശൈത്താന്റെ തീണ്ടലിൽനിന്നും സുരക്ഷിതനായിരുന്നെങ്കിലും റസൂൽ തിരുമേനി സുരക്ഷിതനായിരുന്നില്ലപോൽ. ഇത്തരം വിശ്വാസം വെച്ചുപുലർത്തുന്നവരിൽനിന്നും ഇസ്ലാമിനുള്ളതായ നഷ്ടം സങ്കല്പിക്കാൻകൂടി സാധിക്കാത്തത്രയാണ്. ഇവരാകുന്നു റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഗുപ്തശത്രുക്കൾ. ഇവരിൽ നിന്നും വിട്ടുനില്ക്കേണ്ടതു റസൂലുല്ലാഹ്(സ)യെ സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി സ്നേഹിക്കുന്ന ഓരോ മുസൽമാന്റെയും കടമയാണ്. ഇക്കൂട്ടർ മൺമറഞ്ഞ മഹാത്മാക്കളുടെ (സലഫുസ്സാലിഹീൻകളുടെ) അഭിപ്രായങ്ങളെ വളച്ചൊടിച്ച് തിരസ്കൃതമായ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആ പുണ്യവാന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ശരിക്കും ഗ്രഹിക്കുവാനോ നബിവചനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥതത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാനോ ഉള്ള അറിവും ഇവർക്കില്ല. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പൂർവ്വികരായ മഹാത്മാക്കളുടെ വിശ്വാസം തന്നെയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവർ വഞ്ചനയുടെ വഴി സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്."

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം. 11-0, 111)

നിസ്തുല പ്രഭാപുരിതം

“മനുഷ്യരിൽപ്പെട്ട ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണനായ മനുഷ്യൻ നൽകപ്പെട്ട അതിമഹത്തായ പ്രകാശം മലക്കുകളിലോ നക്ഷത്രങ്ങളിലോ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരിലോ ഭൂമിയിലുള്ള സമുദ്രങ്ങളിലോ നദികളിലോ മുത്തുമാണിക്യദൈവധൂമ്രഗന്ധകങ്ങളിലോ കണ്ടെത്താവുന്നതല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഭൗമികമോ ലൗകികമോ ആയ യാതൊന്നിലും അതുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതു മനുഷ്യരിൽ അതായത് പരിപൂർണ്ണനായ മനുഷ്യനിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ. അതിന്റെ അതിശ്രേഷ്ഠവും പരിപൂർണ്ണവും ഉദാത്തവും സർവ്വോത്തമവും അത്യുൽകൃഷ്ടവും ആയ പ്രതീകം നമ്മുടെ യജമാനനും നബിമാരുടെ നായകനും ആത്മീയമായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം നേതാവും ആയ ഹസ്രത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനിയിൽ മാത്രമാണ് തികവാർന്നനിലയിൽ പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത്. അപ്രകാരം തന്നെ ഒരുവോളം പലനിലയിലും അവിടുത്തോട് സാമ്യസാദൃശ്യങ്ങൾ പുലർത്തുന്ന എല്ലാവർക്കും തന്നെ അത് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഈ തേജോവിലാസം അത്യുന്നതവും പരിപൂർണ്ണവും തികവുറ്റതുമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ നേതാവും സ്നേഹഭാജനവും മാർഗ്ഗദർശിയും ആയ ആ നിരക്ഷരപ്രവാചകൻ, അതെ സത്യവാനും സത്യസാക്ഷിയും ആയ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനിയിലാണ് ദൃശ്യമായിരുന്നത്. ഇതുസംബന്ധമായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം വിശുദ്ധഖുർആനിൽ അരുൾ ചെയ്യുന്നു:

قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَنُكَيْتُ وَفُحَيْتُ وَمَسَّيْتُ إِلَهُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿٢﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَضَعَهُ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦١﴾
فَقُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ
وَالرَّسُولَ فَلَا يَأْخُذْ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ شَيْءٍ

അതായത് നീ പറയുക, എന്റെ നമസ്കാരവും ഇബാദത്തിനായുള്ള എന്റെ എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളും എന്റെ ത്യാഗങ്ങളും എന്റെ ജീവിതവും എന്റെ മരണവും എല്ലാംതന്നെ സർവ്വലോകനിയന്താവായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്, അവന്റെ വഴിയിൽ ഉള്ളതാണ്. അവന്നു ഒരു പങ്കാളിയും ഇല്ലതന്നെ. ഞാൻ അപ്പുൾ മുസ്ലിമിൻ ആകേണമെന്ന് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതായത് ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനം വരെ അല്ലാഹുവിൽ പരിപൂർണ്ണമായും അർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള, ഏറ്റവും മഹോന്നതമായ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന എന്നെപ്പോലുള്ള ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ അമാനത്തുകളും അവനെ തിരിച്ചെല്പിക്കുന്നവൻ ആയിട്ടു മറ്റാരും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല.

നബിതിരുമേനിക്കു മറ്റു പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും സ്ഥാപിതമല്ല എന്നു വാദിക്കുന്ന അറിവില്ലാത്ത ഏകത്വവാദികൾക്ക് ഈ ദൈവവചനം ഒരു മറുപടിയാണ്. തനിക്ക് യൂനുസ്ബിനു മത്തായിയേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും കല്പിക്കരുതെന്ന് റസൂൽ തിരുമേനി(സ) വിലക്കിയിരുന്നു എന്ന ദുർബ്ബലമായ ചില ഹദീസുകൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇക്കൂട്ടർ അത് പറയുന്നത്. പ്രസ്തുത ഹദീസ് സഹീഹായതാണെങ്കിൽതന്നെ ഇത് റസൂൽ തിരുമേനി എന്നെന്നും

അനുവർത്തിച്ചുവന്നിരുന്ന വിനയം, എളിമ എന്നീ ഗുണങ്ങളുടെ ഒരു ബഹിർപ്രകടനം മാത്രമാണെന്ന് ഈ മൂല്യന്മാർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഓരോന്നിനും ഓരോ സന്ദർഭവും അവസരവും ഉണ്ട്. സാത്വികനായ ഒരാൾ വിനയപുരസ്സരം താനെഴുതിയ ഒരു ലിഖിതത്തിനടിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ദാസൻ എന്നെഴുതുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാരുകളിൽവെച്ച്-അവർ നാസ്തികരോ ദുർന്നടപ്പുകാരോ ആകട്ടെ - ഏറ്റവും താഴേക്കിടയിലുള്ള ആളാണെന്നു പറയുന്നത് എത്രമാത്രം മണ്ടത്തരവും ഭോഷത്വവും ആണ്. ഈ കാര്യം കുലങ്കഷമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു പരമപരിശുദ്ധനായ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ തിരുനാമം അറുപുൽ മുസ്ലിമീൻ എന്നും തന്റെ അനുസാരികളായ ദാസന്മാരുടെ നായകൻ എന്നും സർവ്വരെക്കൊളും പ്രഥമനായി തന്റെ അമാനത്തുകൾ തിരിച്ചെൽപിക്കുന്നവൻ എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കെ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആർക്കെങ്കിലും തിരുമേനിയുടെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചാക്ഷേപിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും പഴുതുണ്ടോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹു പ്രസ്തുത വചനങ്ങളിലൂടെ അത്യുന്നതവും മഹത്വമാർന്നതുമായ അതുല്യപദവി നൽകി ഇസ്ലാമിനെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

പ്രസ്തുത ആയത്തുകളുടെ തുടർന്നുള്ള തർജ്ജമ ഇതാണ്:

(അല്ലാഹു തന്റെ റസൂലിനോട് ഇപ്രകാരം കല്പിക്കുന്നു). എന്റെ പാത നേരായ പാതയാണ്. പ്രസ്തുത പാതയെ പിന്തുടരുക. മറ്റു പാതകളെ പിൻപറ്റരുത്. അവ നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും ദൂരപ്പെടുത്തും. (6:154)

നീ അവരോടു പറയുക: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ പിന്തുടരുക. അതായത് എന്റെ വഴിയിൽ ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ

സ്വായത്തമാക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപത്തെ പൊറുത്തുതരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പൊറുത്തുതരുന്നവനും കാരുണ്യവാരിധിയും ആണ്. (3:32)

നീ പറയുക: എന്റെ അസ്തിത്വവും നിലനിൽപ്പും അല്ലാഹുവിന്നു പരിപൂർണ്ണമായും അർപ്പണം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (3:21)

“റബ്ബുൽ ആലമിനായ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പണം ചെയ്തുകൊണ്ട് സ്വയം ഖാദിമുൽ ആലമിൻ ആയിത്തീരാൻ എന്നോടാജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്നെത്തന്നെയും എന്റെ സ്വന്തമായിട്ടുള്ളതെല്ലാംതന്നെയും അല്ലാഹുവിൽ - അവന്റെ വഴിയിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്റേതായിട്ടൊന്നും തന്നെ ഇല്ല. എന്റെതെല്ലാം അവന്റെതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു”.

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം 160-165)

പ്രവാചകന്മാർക്ക് ഔദാര്യം

എല്ലാ മനുഷ്യരിലുംവെച്ച് പരിപൂർണ്ണനും പ്രവാചകന്മാരിൽവെച്ച് സമ്പൂർണ്ണനും ആയ അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണാനുഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിവന്നു. അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ആത്മീയവിപ്ലവം മൂലം ഒന്നാമത്തെ വിയാമത്തുണ്ടായി. മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തെ അവിടുന്ന് പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു. ആ അനുഗ്രഹീത പ്രവാചകൻ ഖാതമുൽ അമ്പിയാ ഇമാമുൽ അസ്ഫിയാ ഖാതമുൽമുർസലീൻ ഫഖ്റുന്നബിയീൻ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട അല്ലാഹുവേ ഈ പ്രിയങ്കരനായ നബിയിൽ ലോകാരംഭംമുതൽ ആർക്കും നൽകാത്ത രീതിയിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളും കാരുണ്യങ്ങളും നീ ചൊരിയേണമേ! ഈ മഹാനായ പ്രവാചകൻ ലോകത്ത് വന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തു ഇതിന്നുമുമ്പ് അവതീർണ്ണരായ യൂനുസ്, അയ്യൂബ്, മസീഹിബ്നുമർയം, മലാക്കി, യഹ്യാ, സക്കരി

യ്യാ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരുടെ സത്യത്തിന്, അവരൊക്കെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിച്ച പ്രവാചകന്മാരായിരുന്നിട്ടും നമ്മുടെ പക്കൽ ഒരു തെളിവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ഇവരൊക്കെ സത്യപ്രവാചകന്മാരായി അറിയപ്പെടുന്നത് ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനി(സ.അ)യുടെ മഹത്തായ ഔദാര്യം കൊണ്ടായിരുന്നു.

(ഇത്മാമൂൽ ഹുജ്ജത് - 36)

എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ

"നീതിന്യായ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നാം വിക്ഷിപ്തകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ നബുവുത്ത് പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലുംവെച്ച് മഹോന്നതനായ പ്രവാചകനായി, എന്നെന്നും തേജസ്സും ജീവനും ഉള്ള പ്രവാചകനായി, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയങ്കരനായ പ്രവാചകനായി ഒരേ ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനെ മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അദ്ദേഹമത്രെ നബിമാരുടെ നായകനും റസൂൽമാരുടെ അഭിമാനവും എല്ലാ ദൈവദൂതന്മാരുടെയും കീരീടവും ആയ മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ, അഹ്മദ് മുജ്തബാ സല്ലല്ലാഹു അലൈഹി വസല്ലം. ആ തിരുമേനി(സ)യുടെ തണലിൽ 10 ദിവസം ചരിക്കുന്ന ആൾക്ക് ഇതിന്നുമുമ്പെ ആയിരം വർഷം ജീവിച്ചവർക്ക് ലഭിക്കാതിരുന്ന പ്രകാശം ലഭ്യമാകുന്നതാണ്..... അവസാനത്തെ എന്റെ വസിയുത്ത് ഇതാണ്, എല്ലാവിധത്തിലുള്ള പ്രകാശങ്ങളും നമുക്ക് റസൂൽതിരുമേനിയെ പിന്തുടരുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ലഭ്യമാകുന്നത്. ആരു പിൻപറ്റിയാലും അവർക്കീ പ്രകാശം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഒരു കാര്യവും അസംഭവ്യമായി തോന്നാതിരിക്കുമാറ് അവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സ്വീകാര്യത ലഭിക്കുന്നതാണ്. പൊതുവിൽ ജനങ്ങൾക്കു അഭ്യൂഹനായിരിക്കുന്ന ദൈവം അവർക്ക് ജീവനുള്ള ദൈവമായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. പൊയ്ദൈവങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അവരുടെ കാലടിക്കീഴിൽ ചവിട്ടി അമർത്തപ്പെടുന്നതാണ്. എല്ലായിടങ്ങളിലും അനുഗൃഹീതരായിത്തീരുന്ന അവരോടൊപ്പം

ദൈവശക്തികൾ എന്നെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കും".

(സിറാജെമുനിർ 82,83)

അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവിടം

"അല്ലാഹുവാണെ സത്യം, എനിക്കുണ്ടായ വിജയം എന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നും ലഭ്യമായതാണ്. ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം റസൂൽ കരീം(സ) തിരുമേനിയുടെ മേൽ ഞാൻ സലാത്തോതുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണെന്നിച്ച് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ എല്ലാ ഊടുംപാവയും തിരുമേനി(സ)യിൽ നിന്നുള്ളതാണ്. എനിക്കൊ പുണ്യാത്മനാണ് വേറും ശാഖയും തന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്റെ ബീജത്തെയും കൃഷിയെയും വളർത്തിയെടുത്തത് അവിടുന്ന് തന്നെയാണ്. ശിക്ഷണം തന്നു വളർത്തിയെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠൻ അദ്ദേഹം മാത്രമാണ്".

(മിനനുർറഹ്മാൻ 42,43)

"ഇബ്രീലിന്റെ ഉപദേശകർ, അങ്ങാടികളിലും തെരുവുകളിലും ഏറ്റവും ധിക്കാരപരമായും അസഭ്യവചനങ്ങളാലും നമ്മുടെ യജമാനനും ആത്മീയനേതാവും ആയ പാതമുന്നബിയ്യീൻ അഹ്മസലൂർ റസൂൽ വൽഅസ്ഫിയാ സയ്യിദുൽമഅ്സൂമീൻ വൽഅത്ഖിയാ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രേമദാസനായ മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിക്കെതിരായി ലജ്ജാലേശമന്യെ, കള്ളപ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും ദുരാരോപണങ്ങൾ പുലമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യിൽ നിന്നു ഒരു പ്രവചനമോ ഒരത്ഭുതമോ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നില്ലെന്നവർ പാടിനടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ സമാദരണീയനും സ്നേഹസ്വരൂപനും പാപികളുടെ വിമോചകനും ആയ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള മഹാത്ഭുതങ്ങൾ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും ഹദീസുകളിലും രേഖപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല ഇന്നും അല്ലാഹു നൂറുകണക്കിലുള്ള ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ

കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവയെ എതിർക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഒരേതിരാളിக்கும் നിഷേധിക്കും ഇല്ലതന്നെ. ഞങ്ങൾക്കു വളരെ ആർദ്രതയോടും വിനയത്തോടുംകൂടി ഓരോ കൃസ്തീയ സഹോദരനോടും മറ്റു എതിരാളികളോടും പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഉൽഭൂതമായതും സത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ ഓരോ മതത്തെയും അതിൽ അവതരിച്ച പുണ്യാത്മാക്കളെയും ആചാര്യന്മാരെയും പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തും അവതരിക്കുന്നതാണെന്നും തങ്ങളുടെ മതാചാര്യന്മാരുടെ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിലച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ മുഖേന അവർ എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും തെളിയിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം, പാപികളുടെ വിമോചനവും ശിപാർശക്കാരനും ആണെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഓരോ ദൈവദൂതനും തന്റെ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ വഴിയായി എന്നെന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനാണെന്നും ബഹുമതിയുടെയും പ്രതാപത്തിന്റെയും ഔന്നത്യത്തിന്റെയും ആകാശത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുന്നുവെന്നും തന്റെ സുശക്തമായ ആത്മീയപ്രകാശങ്ങളാൽ സ്മാപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി സ്നേഹിച്ചു പിന്തുടരുന്ന ആൾക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവികാനുഗ്രഹവും ലഭ്യമാകണം. തന്റെ പ്രിയങ്കരനായ പ്രവാചകന്റെ പ്രഭാപുരത്തിൽ നിന്നും പ്രകാശം ആർജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതത് കാലത്തുണ്ടാകുന്ന ആത്മീയാന്ധകാരത്തെ അകറ്റേണ്ടതാണ്. അതേപ്രകാരം ദൈവാസ്തിക്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കുകയും അതുവഴി പാപപങ്കിലമായ മാനസികേച്ഛകളും നീചവും ലൗകികവുമായ എല്ലാ വികാരങ്ങളും കത്തിച്ചാമ്പലാവുകയും വേണം. ഒരു പ്രവാചകൻ ആകാശത്ത് ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനുള്ള ഒരു ജീവൽദൃഷ്ടാന്തമാണിത്.

നാം അല്ലാഹുവിൽ ഏറ്റവുമധികം കൃതജ്ഞതയുള്ള

വരാണ്. അവൻ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയോടുള്ള സ്നേഹവും അനുസരണബോധവും ഞങ്ങൾക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ഈ സ്നേഹത്തിന്റെയും അനുസരണബോധത്തിന്റെയും ആത്മീയഫലമെന്നോണം യഥാർത്ഥ ഭയഭക്തിയും സത്യാധിഷ്ഠിതമായ ദൈവികാടയാളങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു തന്നനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ.അ) മരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല, ആകാശത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിൽ തന്റെ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിന്റെ വലതുഭാഗത്ത് പ്രതാപത്തിന്റെയും ബഹുമതിയുടെയും സിംഹാസനത്തിൽ അറിടുന്ന് ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുകയുമാണ്.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ إِنَّ
 اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا
 تَسْلِيمًا

“ഇത്തരത്തിലുള്ള മഹോജ്ജ്വലമായ ഒരു ജീവിതം നമ്മുടെ നബിതിരുമേനിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കാണ് ലഭ്യമായിരിക്കുന്നതെന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരേങ്കിലും പറഞ്ഞുതരട്ടെ, ഹസ്രത്ത് മുസാ നബിക്കോ ഹസ്രത്ത് ദാവൂദ് നബിക്കോ ഹസ്രത്ത് യേശുമസിഹിനോ ഇത് ലഭ്യമാണോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. ശ്രീരാമചന്ദ്രനോ ശ്രീരാജാകൃഷ്ണനോ ഈ സ്ഥാനം ലഭ്യമാണോ? തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വേദപ്രകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നു വാദിക്കുന്ന ഋഷിമാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഈ സ്ഥാനലബ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? ഒരിക്കലും ഇല്ലതന്നെ. ഇവിടെ ലൗകികമായ-ശാരീരികജീവിതമല്ല ഉദ്ദേശ്യം. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ആത്മീയവും ഗുണസമ്പുഷ്ടവും ആയ ജീവിതം, ദൈവിക ജീവിതവുമായി തദാത്മ്യം പ്രാപിച്ചതും ആത്മീയപ്രകാശവും അത്ഭുതങ്ങളും കോരിച്ചൊരിയുന്നതുമായ ഒന്നായി

രിക്കും. അല്ലാതെ ശാരീരികമായ രീതിയിൽ സ്ഥിരജീവിതം ലഭിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനാർഹമായ ഒന്നുതന്നെയില്ല. ഈ ജീപ്തിലെ പുരാതനകെട്ടിടങ്ങൾ സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി നില കൊള്ളുന്നു. ബാബിലോണിയയിലെ പുരാതനാവശിഷ്ടങ്ങളിൽ ഇന്നും മൂങ്ങകൾ ശബ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അയോദ്ധ്യയും വൃന്ദാവനങ്ങളും പുരാതന കാലങ്ങളിൽ ജനനിബിഡങ്ങളായിരുന്നു. ഇറ്റലിയിലും ഗ്രീസി ലും ഇന്നും പുരാതനകെട്ടിടങ്ങൾ അവശേഷിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഭൗതികമായ ഈ അവശിഷ്ടങ്ങൾക്ക് ഒരു സുദീർഘ കാലം പിന്നിട്ടത് കൊണ്ടുമാത്രം ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടദാസന്മാരുടെ ആത്മീയജീവിതം മൂലമുണ്ടാകുന്ന രീതിയിലുള്ള വല്ല മാഹാത്മ്യവും ഔന്നത്യവും ഉള്ളതായി കാണിച്ചുതരുവാൻ സാധിക്കുമോ?

ഇത്തരത്തിലുള്ള ആത്മീയജീവിതം ലഭിച്ച പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ മുഹമ്മദുനബിയുടെ അനുഗൃഹീതമായ വ്യക്തിത്വം ഒന്നുമാത്രമാണെന്നിവിടെ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയിരമായിരം റഹ്മത്തുകൾ അവിടുത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടാകട്ടെ. ഈസാനബിക്ക് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരാത്മീയജീവിതം സ്ഥാപിച്ചു കാണിക്കുവാൻ കൃസ്ത്യാനികൾക്കു ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. ദീർഘകാലം ശാരീരികമായി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യമായില്ല. കല്ല് ഇഷ്ടികയും സുദീർഘകാലമായി നിലനില്ക്കുന്നില്ലേ? ആർക്കും ഒരുപകാരവും ഇല്ലാത്ത ജീവിതം അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ഒരു ഗുണവും പ്രദാനംചെയ്യാത്ത നിലനില്പ് പ്രസക്തമാകുന്നില്ല. ലോകത്ത് സ്തുത്യർഹമായ ജീവിതങ്ങൾ രണ്ടേരണ്ട് മാത്രമാണുള്ളത്. ഒന്നു എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഉറവിടവും ഹയ്യും വെയ്യും ആയ അല്ലാഹുവിന്റെത്. മറ്റൊന്ന് എന്നെന്നും നന്മകൾ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയുടേത്. ഇത് ഞങ്ങൾ തെളിയിച്ചു കാണിച്ചുതരാം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കാണ് ഓരോ കാലവും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴും കാലം അതി

ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഗുണപ്രദമല്ലാത്ത ജീവിതം മൃതമാണ്, ജീവനുള്ളതല്ല എന്ന കാര്യം ഓർത്തുകൊള്ളുക.

ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആണയിട്ടുപറയുന്നു. (അവന്റെ പേരിൽ കള്ളസത്യം പറയുക എന്നത് ശാപത്തിന് കാരണമാണ്) ഞാൻ നബിതിരുമേനി(സ)യെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകം കാരണമായി ദൈവികമായ അടയാളങ്ങൾ എന്നിൽ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും എന്റെ ഹൃദയം ഈമാന്റെ വെളിച്ചത്താൽ പ്രഭാപുരിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും ഞാൻ കാണുന്നു. ആ വ്യക്തമായ വെളിച്ചത്തിൽ അദ്യുശ്യമായ പല അടയാളങ്ങളിൽകൂടി എനിക്കെന്റെ ദൈവത്തെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നു..... അല്ലയോ ഈ ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരേ! പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യനാടുകളിൽ വാസം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാത്മാക്കളേ! ഞാൻ സുശക്തമായ രീതിയിൽ ഒരു സത്യത്തിലേക്ക് നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ സത്യമതം ഇസ്ലാം മാത്രമാണ്. വിശുദ്ധഖുർആൻ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ദൈവമാകുന്നു യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ദൈവം. സ്ഥായിയായ രീതിയിൽ ആത്മീയജീവിതം സ്വായത്തമാക്കിയ, പ്രതാപത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധിയുടെയും സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുന്ന പ്രവാചകൻ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനി മാത്രമാണ്.

അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി പരിശുദ്ധാത്മാവും ദൈവഭാഷണവും ഇതരദൈവികാടയാളങ്ങളും ലഭ്യമാകുകവഴി നമുക്ക് ആ പരിശുദ്ധപ്രവാചകന്റെ ആത്മീയജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തെളിവ് ലഭ്യമായിരിക്കുന്നു".

(തീർയാഖുൽ ഖുലുബ് 9-13)

സമ്പൂർണ്ണ പ്രവാചകൻ

“എല്ലാ മതങ്ങളിലും വെച്ച് സത്യമതം ഇസ്ലാം മാത്രമാണെന്നും എല്ലാ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളിലും വെച്ചു പരിപൂർണ്ണവും മനുഷ്യകരങ്ങളാൽ കലർപ്പ് ചെയ്യപ്പെടാത്തതും ആയ ഹിദായത്ത് വിശുദ്ധു ഖുർആൻ മാത്രമാണെന്നും എനിക്ക് അരുൾ ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും വെച്ച് പരിപൂർണ്ണ അദ്ധ്യാപനങ്ങളോടുകൂടിയ ഉന്നതവും പരിശുദ്ധവും തത്വസമ്പൂർണ്ണവും ആയ ഉപദേശങ്ങളോടുകൂടിയ, മാനുഷികമൂല്യങ്ങളെ തന്റെ ആദർശസമ്പൂർണ്ണമായ ജീവിതം മുഖേന കാണിച്ചുതന്ന ഒരേ ഒരു പ്രവാചകൻ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ.അ) തിരുമേനി മാത്രമാണെന്നും എനിക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു”.

(അർബയിൻ 1 -3)

മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുർത്തീകരണം

“നമ്മുടെ നേതാവും സർവ്വസൃഷ്ടികളുടെയും നായകനും ആയ ഹ:മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ തിരുമേനി(സ)യിൽ നിന്നും ഒരു പ്രവചനവും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുനടന്നിരുന്ന കൃസ്തീയപുരോഹിതന്മാർ എവിടെ? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ഒരേയൊരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ - മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മുർത്തീകരണം - മാത്രമെ പ്രത്യക്ഷനായിട്ടുള്ളൂ.

തന്റെ പ്രവചനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും - (ഇതരമഹാത്മ്യങ്ങൾ) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ഒരേ ഒരു സമ്പൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ മാത്രമെ ലോകത്തുവന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നു ഞാൻ സത്യമായും പറയുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മത്തിലെ യഥാർത്ഥ അനുചരന്മാർ മുഖേന സമുദ്രത്തിലെ ഓളങ്ങളെന്നോണം അത്ഭുതദൃശ്യങ്ങൾ പ്രകടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്ര ശക്തിയും പ്രൗഢിയും ഉൾക്കൊണ്ട ഏതൊരു മതമാണ് ഇന്ന് ഇസ്ലാമിനെ

കൂടാതെ ലോകത്തുള്ളത്? ഇസ്ലാമികമായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെയും ദുഷ്ടാന്തങ്ങളെയും എതിർത്തു മത്സരിക്കുവാൻ യോഗ്യരായ ആളുകൾ ഏത് നാട്ടിലാണുള്ളത്?"

(അർബയിൻ I ഭാ.4)

നേർമാർഗത്തിലെ പ്രചരണം

"എപ്രകാരം തക്മിലെ ഹിദായത്ത് (നേർമാർഗത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം) റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ പുണ്യകരങ്ങളാൽ ഉണ്ടായോ അതേപ്രകാരം തക്മിലെ ഇശാഅത്തും (പ്രചരണത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും) റസൂൽ തിരുമേനി മുഖേന ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. എന്തെന്നാൽ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും നബിതിരുമേനിയുടെ ആഗമനോദ്ദേശ്യമത്രെ. എന്നാൽ ദൈവിക നിയമമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്നു ചിരഞ്ജീവത്വം അസാധ്യവും അസംഭവ്യവും ആയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് തക്മിലെ ഇശാഅത്തിനായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവസാനകാലഘട്ടംവരെ ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ രീതിയിലുള്ള സ്ഥായിയായ ജീവിതം ശിർക്ക് പ്രചരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഈ ആഗമനോദ്ദേശം അവിടുത്തെ സ്വഭാവത്തിലും ആത്മീയതയിലും ആഗതനായ നബിതിരുമേനിയുടെ ഒരു ഉമ്മത്തി മുഖേന പൂർത്തിയാക്കി".

(വിളംബരം 25-5-1990)

'ആഖരീനമിൻഹും'

"ബുദ്ധിപരമായും ഇഞ്ചിൽ, വിശുദ്ധഖുർആൻ എന്നീ പ്രമാണങ്ങൾ വെച്ചുനോക്കുമ്പോഴും ഹസ്രത്ത് യേശു മസീഹിന് ആകാശത്ത് സ്ഥൂലശരീരത്തോടുകൂടി ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു തെളിയുന്നു. മാത്രമല്ല ഇത്തരം വിശ്വാസങ്ങൾ ബുദ്ധിപരമായും പ്രമാണപരമായും പല കഠിനമായ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം ചിന്താഗതിതന്നെ എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ

ലജ്ജാകരമാണ്. നാം നമ്മുടെ റസൂലിനെ ഇത്തരത്തിൽ ആകാശത്ത് കൊണ്ടുപോകുന്നില്ല. ആത്മീയമായ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് അതിന്റെ ഒരാവശ്യവും ഇല്ലതന്നെ. എന്നാൽ ആത്മീയജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെക്കൊളും ശ്രേഷ്ഠതയും ഔന്നത്യവും നബിതിരുമേനി(സ)ക്ക് നൽകുന്നു. ഈ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചാണ് വആഖരീന മിൻഹും - ലമ്മാ യശ്ഹഖുബിഹിം എന്നു വിശുദ്ധഖുർആൻ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ വിവക്ഷിതം എപ്രകാരം സഹാബാക്കൾ റസൂൽതിരുമേനിയിൽ നിന്നും ആത്മീയശിക്ഷണം കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നുവോ അപ്രകാരം അവസാനകാലത്തും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നാണ്..... നമ്മുടെ റസൂൽ(സ.) ആത്മീയപ്രഭാവം അടങ്ങിയ ഉന്നതജീവിതം വെച്ചുപുലർത്തുന്നതുപോലെ മറ്റാർക്കും സാധ്യമല്ല എന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ തെളിവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഭാവവും അനുഗ്രഹവും എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നു എന്നതാണ്. കാരണം, ഒരു യഥാർത്ഥ മുസ്ലീം റസൂൽതിരുമേനിയെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പിന്തുടരുന്നതിന്റെ ഫലമായി ദൈവഭാഷണം എന്ന അനുഗ്രഹം കരസ്ഥമാക്കുകയും അസാധാരണമായ അത്ഭുതസിദ്ധികൾ ആർജ്ജിക്കുകയും മലക്കുകൾ അവരോട് സംസാരിക്കുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നു".

(വിളംബരം 25-5-1900)

മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുപേർ ആർ?

"മനുഷ്യവംശത്തിനായി ഭൂമിയിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അല്ലാതെ മറ്റൊരു വേദഗ്രന്ഥവും ഇല്ല. ആദംസന്തതികൾക്കെല്ലാം ആയി മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു റസൂലും ശഫീഉം(ശുപാർശക്കാരൻ) ഇല്ലതന്നെ. അതുകൊണ്ട് പ്രതാപശാലിയായ ഈ നബിയുമായി നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം വെച്ചുപുർത്തുക. ആകാശത്തിൽ നിങ്ങൾ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കായി എണ്ണ

പ്പെടുമാറാകുന്നതിന് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ മേന്മ മറ്റാരിലും കല്പിക്കാതിരിക്കുക. മോക്ഷം എന്നത് മരിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം വെളിവാകുന്ന ഒന്നല്ല എന്നോർത്തുകൊള്ളുക. മരിച്ച് യഥാർത്ഥമായ മോക്ഷം ഈ ലോകത്തുതന്നെ അതിന്റെ വെളിച്ചം കാണിക്കുന്നതാണ്. ആരാണ് മോക്ഷം പ്രാപിച്ചവർ? അല്ലാഹു സത്യമാണെന്നും മുഹമ്മദ് നബി അവന്റെയും അവന്റെ സൂഷ്ടിജാലത്തിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ശുപാർശക്കാരൻ ആണെന്നും ആകാശത്തിൻകീഴിൽ തിരുനബിക്ക് സമസ്ഥാനീയനായി ഒരു നബിയും ഇല്ലെന്നും ഖുർആനു തുല്യമായി മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും ഇല്ലെന്നും ചിരഞ്ജീവിയായി ജീവിക്കുവാൻ അവൻ ആരുടെ കാര്യത്തിലും ഇച്ഛിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഈ വരിഷ്ഠ പ്രവാചകൻ എല്ലാക്കാലത്തും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവാചകനാണെന്നും ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നവർതന്നെ".

(കിശ്ത്തിനുഹ് ഭാ.15,16)

മുഹമ്മദുനബിയുടെ പ്രതിരൂപം

"അല്ലാഹു ഏകനാണെന്നും മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ (സ.) അവന്റെ പ്രവാചകനും പാതമുന്നണിയ്ക്കുന്നതും എല്ലാവരെയും ശ്രേഷ്ഠനും ആണെന്നും മുഹമ്മദിയ്യത്തിന്റെ പുതപ്പു പുതച്ചുകൊണ്ട് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ പ്രതിരൂപമായി വരുന്നവരെഴികെ അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഒരു നബിയും ആഗതനാകുന്നതല്ലെന്നും ആണ് അല്ലാഹു വിശ്വാസപരമായി നിങ്ങളിൽനിന്നും കാംക്ഷിക്കുന്നത്. കാരണം, ഒരു സേവകൻ (ഖാദിം) തന്റെ യജമാനനി(മഖ്ദൂം)ൽ നിന്നും വേറിട്ടു നില്ക്കുന്നില്ല. അതേപ്രകാരം ശാഖ തായ്വേരിൽനിന്നും അകന്നു നില്ക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായും തന്റെ യജമാനനിൽ അർപ്പണം ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹുവിൽനിന്നും നബിയെന്ന പദവി ലഭിക്കുന്നത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ പാതമുന്നുബുവുത്തിൽ ഒരു വിഘ്നവും വരുത്തുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു ദർപ്പണത്തിൽ നിങ്ങളുടെ രൂപം കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾ രണ്ടായിത്തീരുന്നില്ല. പ്രത്യേകം

ക്ഷത്തിൽ രണ്ടായിത്തോന്നുന്നുവെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാണ്. മൂലവും പ്രതിച്ഛായയും (പ്രതിരൂപവും) തമ്മിലുള്ള അന്തരം മാത്രമെ ഉണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തമസീഹിൽ ഇച്ഛിക്കുന്നതും അതുതന്നെയാണ്".

(കിഴ്തിനുഹ് - 17,18)

വാതമുന്നബിയീൻ

"അവസാനത്തെ വേദഗ്രന്ഥവും ന്യായപ്രമാണവും (ശരീഅത്ത്) വിശുദ്ധ പൂർത്തൻ ആണെന്നും അതിനുശേഷം പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ പുതിയ ന്യായപ്രമാണത്തോടും റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ പൂർണ്ണമായും പിൻപറ്റുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യാതെയുംകണ്ടു തനിക്ക് വഹ്യ് ലഭിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന ഒരു നബിയും വരുന്നതല്ലെന്നുമുള്ളതാണ് നമ്മുടെ വിശ്വാസം. പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ ഈ വാതിൽ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ പിൻപറ്റുന്നത് കൊണ്ടു ലഭിക്കുന്ന ദൈവികഭാഷണം എന്ന അനുഗ്രഹം കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള വാതിലുകളാകട്ടെ പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ തുറന്നുകിടക്കുകയുംചെയ്യുന്നു. റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ പിൻപറ്റുന്നത് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വഹ്യ് ഒരിക്കലും നിലക്കാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാൽ ശരീഅത്തോടുകൂടിയ സ്വതന്ത്രമായ നബുവുത്ത് നിലച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

ഇത്സംബന്ധമായി ഞാനല്പം വിശദീകരിക്കാം. അല്ലാഹു തിരുനബി(സ)യെക്കുറിച്ച് വാതമുൽഅബിയ്യാ എന്ന് പ്രസ്താവിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മീയരൂപത്തിൽ സാലിഹിങ്ങളുടെ ആത്മീയപിതാവാണെന്നും റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ പിൻപറ്റുന്നതുകൊണ്ട് വഹ്യ് ഇലാഹിയും ദൈവഭാഷണവും അവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നുവെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ
 اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

‘അതായത്, റസൂൽതിരുമേനി നിങ്ങളിലുള്ള പുരുഷന്മാരിൽ ആരുടെയും പിതാവല്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു ദൈവദൂതനും ഖാതമുൽ അമ്പിയായും ആണ്’.

ഇവിടെ പ്രയുക്തമായ ലാകിൽ എന്ന പദം സംശയനിവൃത്തി (ഇസ്തിദ്ദാക്ക്)ക്കായി വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. കഴിഞ്ഞ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സംശയം അതിന്നടുത്ത് പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യം നിവർത്തിക്കുന്നു. അതായത്, പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ ആഭ്യഭാഗത്ത് റസൂൽ തിരുമേനി ശാരീരികമായ രീതിയിൽ ഒരു പുരുഷന്റെയും പിതാവല്ലതന്നെ എന്നു സമർത്ഥിച്ചതിനുശേഷം ലാകിൽ എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെയുണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയം നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം ഖാതമുന്നബിയ്യിൻ ആയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു നേരിട്ടു ലഭിക്കുന്ന നബുവുത്ത് നിർത്തലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇതിന്നർത്ഥം. ഇനിമേൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ അനുകരണമുദ്ര ലഭിച്ചവർക്ക് മാത്രമേ നബിത്വപദവി ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്തുത ആയത് ഒരു ഭാഗത്ത് നബിതിരുമേനിയുടെ പിതൃത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ മറുഭാഗത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ‘ഇന്ന ശാനി അക ഹുവൽ അബ്തർ’ (108:4) “നിന്റെ ശത്രുക്കളാണ് സന്താനരഹിതർ” എന്ന ആയത് മൂലമുണ്ടാകുന്ന ആക്ഷേപം ദൂരീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, ശരീഅത്തില്ലാത്ത നബുവുത്താണെങ്കിൽ കൂടി നേരിട്ടു സ്വതന്ത്രമായ നബുവുത്ത് കരസ്ഥമാകുന്നത് നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ മുഹമ്മദീ നബുവുത്താകുന്ന ദീപത്തിൽനിന്നും പ്രകാശമുൾക്കൊണ്ടുള്ള നബുവുത്ത് വിലക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു ഭാഗത്ത്

അദ്ദേഹം ഒരു ഉമ്മത്തി ആയിരിക്കുകയും മറുഭാഗത്ത് മുഹമ്മദി നുബുവ്വത്തിന്റെ പ്രകാശകിരണങ്ങളിൽനിന്നും വെളിച്ചം ലഭിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നുബുവ്വത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം സ്വായത്തമാക്കിയിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ രീതിയിലുള്ള നുബുവ്വത്ത് പദവി ആർക്കുംതന്നെ ലഭ്യമാകുന്നതല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ രണ്ടുവിധത്തിലും റസൂൽതിരുമേനി(സ.) നളുദുബിലാ സന്താനരഹിതൻ(അബ്തർ) ആയിത്തീരുന്നതായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന് ശാരീരികമായി ഇല്ലാത്തതുപോലെ ആത്മീയമായും ഒരു സന്തതിയും ഇല്ലെന്നു പറയേണ്ടതായി വരും. അപ്പോൾ നബികരീം(സ) അബ്തർ (ആൺ സന്താനരഹിതൻ) ആണെന്ന ശത്രുക്കളുടെ വാദം ശരിയാണെന്നും വരും".

(റിവ്യൂ ബർ മുബാഹസ 8,9)

പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ

"ഹസ്രത്ത് റസൂൽകരീം(സ) ഒരു പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യൻ ആണെന്നു തെളിയിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇപ്രകാരം അരുൾചെയ്യുന്നു:

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى ۖ

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۖ

അതായത് നബിതിരുമേനി അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുയർന്ന് തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിലെത്തി. അങ്ങിനെ ദൈവസാമീപ്യത്തിന്റെ എല്ലാ പരിപൂർണ്ണതയും അദ്ദേഹം തരണം ചെയ്തു. ലാഹുത്തിമഖാമിൽനിന്നും (ദിവ്യസ്ഥാനത്തുനിന്നും) പരിപൂർണ്ണമായ അംശം (പങ്ക്) ലഭിച്ചതിനുശേഷം, നാസുത്തിലേക്ക് (മനുഷ്യത്വത്തിലേക്ക്) പൂർണ്ണമായും തിരിച്ചുചെല്ലുകയുണ്ടായി. അതായത് ഉബുദിയ്യത്തിന്റെ (ദാസത്വത്തിന്റെ) പാര

മൃത്തിലേക്ക് തന്നെ എത്തിക്കുകയും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സർഭാവനകളായ അനുകമ്പ, ആർദ്രത, സ്നേഹം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ഉണ്ടായി.

ചുരുക്കത്തിൽ ആ മഹാത്മാവ് ഒരു ഭാഗത്ത് ദൈവസ്നേഹത്തിലും മറുഭാഗത്ത് സൃഷ്ടി സ്നേഹത്തിലും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നുപറഞ്ഞാൽ തിരുനബി (സ) പരിപൂർണ്ണമായും ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുകയും അതേപ്രകാരം മനുഷ്യസ്നേഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണതയെ സ്വായത്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള സന്തുലിതസാമീപ്യം കാരണം, തിരുനബി(സ) രണ്ടു വില്ലുകൾക്കിടയിലുള്ള ഞാണുപോലെ ആയിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ട് തിരുനബി(സ)യിൽ ശിഫാഅത്തിനുള്ള (ശുപാർശ) നിബന്ധന തികവുറ്റനിലയിൽ പൂർത്തിയായി. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു തനിക്കും തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കുമിടയിൽ അദ്ദേഹം രണ്ടു വില്ലുകൾക്കിടയിലുള്ള ഞാൻ പോലെയാണെന്ന് സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്".

(റിവ്യൂ ഓഫ് റിലീജിയൻസ്. ഉർദു Vol 1, ഭാ. 182)

ഉമ്മത്തീനുബുവ്വത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം

പൂർവ്വകാല നബുവ്വത്തുകളെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അനുഗമിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഇന്നില്ല. കാരണം, മുഹമ്മദീനബുവത്ത് അവയെയെല്ലാംതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒന്നാണ്. ഇതൊഴികെയുള്ള എല്ലാ വഴിക

അടിക്കുറിപ്പ്:- റസൂൽതിരുമേനിക്കുശേഷം ന്യായപ്രമാണത്തോടുകൂടിയ നബുവ്വത്തിന്റെ വാതിൽ പരിപൂർണ്ണമായും അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്, വിശുദ്ധ ഖുർആനുശേഷം പുതിയ കല്പനയോടുകൂടിയ അല്ലെങ്കിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു കല്പനയെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥവും അവസാനനാൾ വരെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. വിശുദ്ധഖുർആൻ ഖിയാമത്തുനാൾവരെ പ്രവർത്തനയോഗ്യതയുള്ള ജീവൽഗ്രന്ഥമായി തുടരുന്നതായിരിക്കും.

ഉം അടഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. ദൈവസാമീപ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള എല്ലാ സത്യങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു ശേഷം പുതിയൊരു സത്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ഇതിലടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത മറ്റൊരു സത്യം ഇതിന്നു മുമ്പുണ്ടാവുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ നബുവുത്ത് എല്ലാ നബുവുത്തുകളുടെയും പരിസമാപ്തിയാണ്. അതങ്ങിനെതന്നെ വേണ്ടതുമാണു്താനും. കാരണം ആരും ഉള്ള ഒരു വസ്തുവിന് ഒരവസാനവും വേണമല്ലോ. എന്നാൽ ഈ നബുവുത്ത് ഔദാര്യം പ്രദാനംചെയ്യുന്നതിൽ മറ്റു എല്ലാ നബുവുത്തുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ മുന്നിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദൈവപ്രാപ്തിക്കുള്ള എളുപ്പമാർഗ്ഗം ഈ നബുവുത്തിന്റെ അനുസരണവും അനുഗമനവും മാത്രമാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ദൈവസ്നേഹവും ദൈവഭാഷണവും ഇതിന്നുമുമ്പ് ലഭിക്കാത്തതിനേക്കാൾ ധാരാളമായി ലഭ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ നബുവുത്തിനെ പൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കുന്നത് കൊണ്ടുമാത്രം ഒരാൾ വെറും ഒരു നബിയെന്നപേരിന്നർഹനായിത്തീരുന്നില്ല. അയാൾ ഉമ്മത്തികൂടി ആയിത്തീരണം. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ നബുവുത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതക്ക് ഒരു കോട്ടവും തട്ടുന്നതല്ല. മാത്രവുമല്ല പ്രസ്തുത നബുവുത്തിന്റെ പ്രകാശവും അനുഗ്രഹവും വളരെയധികം വ്യക്തമായ നിലയിൽ സ്ഫുടം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ദൈവികഭാഷണം എണ്ണത്തിലും ഗുണത്തിലും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുകയും ഒരു പോരായ്മയും അവശേഷിക്കാതിരിക്കുകയും അദ്യശ്യകാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്നു നബുവുത്ത് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ എല്ലാ നബിമാർക്കും ഏകാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് 'കുന്തും ഖൈറ ഉമ്മത്തിൻ ഉഖ്റി ജത് ലിന്നാസി' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയും 'ഇഹ്ദിനസ്സീറാത്തൽ മുസ്തഖീം' എന്ന പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചുതരികയും ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സമുദായത്തിന് ഈ അനുഗ്രഹം നഷ്ടപ്പെടുക എന്നതു അസംഭവ്യമായ കാര്യമാണ്. അങ്ങനെയൊ

ണെങ്കിൽ മുഹമ്മദി ഉമ്മത്ത് അപൂർണ്ണവും അപര്യാപ്തവും ആയ സമുദായമായി തീരുന്നതായിരിക്കും. എല്ലാവരും തന്നെ അന്ധരെപ്പോലെ ആയിത്തീരും. എന്നു മാത്രമല്ല, റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മഹൽശക്തിക്കും പരിശുദ്ധതക്കും കോട്ടംതട്ടുന്നതുമായിരിക്കും. അതോടൊപ്പം അഞ്ചുനേരവും നമസ്കാരത്തിൽ ഓതേണമെന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനക്കും ഒരർത്ഥവും ഇല്ലാതായിത്തീരും. എന്നാൽ മറുഭാഗത്ത്, മുഹമ്മദി നബുവുത്തിന്റെ ആത്മീയ പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റാതെ സ്വതന്ത്രമായി നബുവുത്ത് പദവി ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് പറയുകയാണെങ്കിലും തിരുനബിയുടെ ഖാതമുനബുവുത്ത് പദവി അർത്ഥശൂന്യമായിത്തീരുന്നതാണ്.

ഈ രണ്ടുവിധത്തിലുള്ള ദോഷങ്ങളിൽനിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായി അല്ലാഹു പരിശുദ്ധവും പരിപൂർണ്ണവും ആയ ദൈവഭാഷണത്തിനായി റസൂൽതിരുമേനിയെ പരിപൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കുകയും 'ഫനാഫിർ റസൂൽ' ആയി തങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമായി റസൂലിൽ ലയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലരെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ഉമ്മത്തി എന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യവും അനുഗമിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥവും പരിപൂർണ്ണമായും അവരിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വം അവരുടെതായിത്തീരുന്നില്ല. മറിച്ച് അവർ സ്വയമേവ മരണുകൊണ്ടുള്ള അവസ്ഥയിൽ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രതിരൂപമായി പരിണമിക്കുന്നു. ആ അവസ്ഥയിൽ ഇതര പ്രവാചകന്മാർക്ക് ലഭിച്ചതുപോലുള്ള ദൈവഭാഷണം അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഉമ്മത്തി ആയിരുന്നിട്ടും നബി എന്ന പദവി അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. കാരണം അത്തരത്തിലുള്ള നബുവുത്ത് മുഹമ്മദി നബുവുത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നമാകുന്നില്ല. മറിച്ച് അധ്യാനതയോടെ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ പുതിയ പരിവേഷത്തിലുള്ള മുഹമ്മദി നബുവുത്ത് തന്നെയാണതെന്നു

മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്".

(അർവസിയിൽ 13, 14)

"മറ്റൊരാൾ നബിമാരുടെയും വഹ്യാകളും മുഅ്ജിസത്തുകളും അവസാനിച്ചു പോവുകയും അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നു ദൂരപ്പെടുകയും വെറും കഥാകഥനങ്ങൾ മാത്രം അവരിൽ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ വഹ്വ് മുഅ്ജിസത്തുകളും അവസാനിച്ച് പോയിട്ടില്ല എന്നത് ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട അതിമഹത്തായൊരു ദിവ്യാത്ഭുതം തന്നെ. റസൂൽതിരുമേനിയെ പരിപൂർണ്ണമായും അനുഗമിക്കുന്ന മഹാത്മാക്കൾമുഖേന ഇത് പ്രകടമായിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇസ്ലാം ഒരു ജീവൽമതവും അത് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൈവം ഒരു ജീവൽദൈവവും ആയിരിക്കുന്നത്. ഈ കാലത്ത് ഇതിനുള്ള ഒരു സാക്ഷ്യമാണ് ഈ വിനീതദാസൻ".

(ചശ്മയെ മസീഹ് 19)

"വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും റസൂൽതിരുമേനിയെ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്ത അല്ലാഹു ഇന്നും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്..... എന്നാൽ ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ മഹനീയ പദവികളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും കുറിച്ചു ലോകം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഈസാനബി ആകാശത്ത് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്ന അജ്ഞന്മാരുടെ അന്ധവിശ്വാസം എന്തുമാത്രം അന്യായമാണ്. എന്നാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ അടയാളങ്ങളും തെളിവുകളും നമ്മുടെ നബിതിരുമേനിയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ അദൃശ്യനായിരുന്ന ദൈവത്തെ ഞങ്ങൾക്കു ആ പുണ്യാത്മാവ് മുഖേനയാണ് കാണുവാൻ സാധിച്ചത്. മറ്റുസമുദായങ്ങൾക്കായി അടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വഹ്വയുടെയും ദൈവഭാഷണത്തിന്റെയും വാതിലുകൾ ആ പുണ്യപുരുഷന്റെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ മുഖേനയാണ് ഞങ്ങൾക്കായി തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതരസമുദായങ്ങളിൽ വെറുംകഥകളായവശേഷിച്ചിരുന്ന മഹാത്ഭു

തങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു നബികരീം(സ) മൂലമാണ് നേരിട്ടു ദർശിക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. എല്ലാ സ്ഥാനമാനങ്ങളെക്കാൾ അതിമഹത്തായ പദവികൾ ഞങ്ങൾക്കു പ്രവാചകനിൽ ദർശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, ലോകം അവിടുത്തെ കണ്ടറിയുന്നില്ല"....

(ചശ്മയെ മസീഹി 23, 24)

മുസ്ലിംകളിൽത്തന്നെയുള്ള ചില അല്പജ്ഞാനികളും ഭാഗ്യദോഷികളും അല്ലാഹുവിന്റെ ഹുസ്നോ ഇഹ്സാന്റെ (ദൈവിക സൗന്ദര്യത്തിന്റെയും ഔദാര്യത്തിന്റെയും) പൂർണ്ണതയെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിക്ക് ദൈവത്തിന്നു മാത്രമുള്ള ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ പരിവേഷമണിയിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ ഏകത്വത്തിന്നു തന്നെ അവർ കളങ്കമേൽപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ 'വഹ്ദാനിയത്', (ഏകത്വത്വം) എന്ന പ്രകാശചൈതന്യത്തിന് ഇവരുടെ കൈകടത്തലുകൾ മങ്ങലേല്പിക്കുന്നു. മറുഭാഗത്ത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ നിരന്തരവും നിസ്തുല്യവും ആയ മാഹാത്മ്യത്തിന്നു നഷ്ടമേകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണിവർ. അതായത് റസൂൽതിരുമേനി ജീവനും ചൈതന്യവും ഉള്ള ദീപമായിട്ടില്ല എന്നും മറ്റാരും അതിൽ നിന്ന് വിളക്ക് കത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമാകാത്ത രീതിയിൽ അത് പൊലിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇക്കൂട്ടർ കരുതുന്നു. മുസാനബി ഒരു ജീവസ്സുള്ള വിളക്കായിരുന്നുവെന്നും ആ വിളക്കിൽ നിന്നും നൂറുകണക്കിലുള്ള പ്രവാചകദീപങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നും അതേപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയ ഈസാമസീഹ് മുപ്പതു വർഷക്കാലം തൌറാത്തിലെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് മുസാനബിയുടെ ശരീരത്തിനെ ശിരസാവഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്നു നബുവുത്താകുന്ന അനുഗ്രഹം ലഭിച്ചു എന്നും ഇവർ ഏറ്റുപറയുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ സയ്യിദ് വ മൌലാ ഹസ്രത്ത് നബി കരീം(സ)നെ പിൻപറ്റുന്നതുകൊണ്ട് ആർക്കും ഒരാത്മീയാനുഗ്രഹവും ലഭ്യമാകുന്നില്ല എന്നിവർ പറയുന്നു. ഇക്കൂട്ടർ 'മാകാന മുഹമ്മദുൻ അബാ അഹദിൻ മിൻ രിജാലിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്

നബിതിരുമേനി ഒരു പുരുഷ സന്താനത്തിന്റെയും പിതാവല്ല എന്നു പറയുന്നതോടൊപ്പം മറുഭാഗത്ത് ഒരാത്മീയ സന്തതിയും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയതയ്ക്ക് അവകാശികൾ ആരുംതന്നെ ഇല്ലെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ഇവരുടെ പക്കൽ 'വലാകിൻ റസുലല്ലാഹി വഖാതമന്നബിയ്യിൻ' എന്ന ആയത്ത് അർത്ഥശൂന്യമായി തീരുന്നു.

അറബിഭാഷയിൽ 'ലാകിൻ' എന്ന പദം ഇസ്തിദ്റാക്കിനായി (സംശയനിവാരണത്തിനായി)ട്ടാണു വരുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ അർത്ഥവും വിവക്ഷയും ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: റസൂൽ തിരുമേനിക്ക് ശാരീരികമായ രീതിയിൽ ആൺസന്തതികൾ ആരും ഇല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മീയ സന്തതികൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും അദ്ദേഹം നബിമാർക്ക് മുദ്ര ആയിരിക്കുന്നതുമാണ്. അതായത് ഭാവിയിൽ ഒരുവിധത്തിലുള്ള നബുവുത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണം എന്ന സാക്ഷിമുദ്രയില്ലാതെ ആർക്കും ലഭിക്കുന്നതല്ല.

പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ ഈ ശരിയായ അർത്ഥവും വിവക്ഷയും മാറ്റിമറിച്ചുകൊണ്ട് ഇവർ നബുവുത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെത്തന്നെ പാടെ നിഷേധിക്കുകയാണ്. ഈ നിഷേധത്തിൽ റസൂൽതിരുമേനിക്ക് അപമാനവും അവഹേളനയും ആണുള്ളതെന്നിവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല.

റസൂൽതിരുമേനിയുടെ പൂർണ്ണതയും ശ്രേഷ്ഠതയും നിലകൊള്ളുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബുവുത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയെന്നോണം മറ്റുള്ളവർക്കും ഈ പദവി ലഭിക്കുമെന്നതിലും ആത്മീയമായ രീതിയിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുമെന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും ആണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷണത്തിന്നും പരിപാലനത്തിന്നും വേണ്ടിയാണ് പ്രവാചകന്മാർ അവതരിക്കുന്നത്. ഒരു മാതാവിനെപ്പോലെതന്നെ സത്യാന്വേഷികളെ തന്റെ മടിയിലിരുത്തിക്കൊണ്ട് ദൈവ

ത്തെ കണ്ടറിയാനുള്ള ഇർഹാണെ ഇലാഹി എന്ന പാൽ കൂടി പ്പിക്കുന്നു. റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ പക്കൽ ഈ പാൽ (ന ളുദുബിലാ) ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബി-
ത്വം തന്നെ സ്ഥാപിതമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹു വിശു-
ദ്ധ ഖുർആനിൽ അവിടുത്തെ പേർ സിറാജുൻ മുനീർ (വെളി-
ച്ചും തരുന്ന ദീപം) എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് അവി-
ടുന്ന് സ്വയം പ്രകാശിതമാണെന്നു മാത്രമല്ല തന്റെ പ്രകാശ-
ത്തിന്റെ പ്രഭാവംകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെയും തന്നെപ്പോലെ
പ്രകാശമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

റസൂൽതിരുമേനിക്ക് ഈ മാഹാത്മ്യം - ആത്മീയചൈ-
തന്യം - ലഭ്യമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ലോകത്ത് അദ്ദേഹ-
ത്തിന്റെ നിയോഗം തന്നെ വ്യർത്ഥമാണെന്നു (നളുദുബി-
ല്ലാ) പറയേണ്ടിവരും. മറുഭാഗത്ത് (നളുദുബിലാ) അല്ലാഹു-
വും തന്റെ ദാസന്മാരെ വഞ്ചിക്കുന്നവനാണെന്നുവരും.
അതായത് നബുവ്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
ലഭ്യമാകാനായി ഒരു ദുആ (ഇഹ്ദിനസ്സിറാത്തൽ.....) പഠിപ്പി-
ച്ചുതരുന്ന അല്ലാഹു ഈ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒരിക്കലും നി-
ങ്ങൾ നൽകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല എന്നും എന്നെന്നേക്കുമാ-
യി അന്ധകാരത്തിലേക്ക് തള്ളിവിടാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നുവെ-
ന്നും കരുതേണ്ടതുവരും.

എന്നാൽ അല്ലയോ മുസ്ലിംകളേ! ഈ ചിന്താഗതി നിങ്ങൾ
ളുടെ അജ്ഞതയും മൌഢ്യവും ആണെന്ന് ഓർത്തുകൊ-
ള്ളേണ്ടതാണ്. ഇസ്ലാം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നിർജ്ജീവ മത-
മാണെങ്കിൽപിന്നെ ഏതൊരു സമുദായത്തെയുമാണ് നിങ്ങൾ
ഇതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഈ മതത്തിന്റെ ശവത്തെയു-
ണോ നിങ്ങൾ ജാപ്പാനിലും യൂറോപ്പിലും കൊണ്ടുചെല്ലു-
ക? മറ്റു മതങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഒരുവിധത്തിലുള്ള ആത്മീയ-
തയും ദൈവാനുഗ്രഹവും ഇല്ലാത്ത ഈ മതത്തിൽ ഏതൊ-
രു വിഡ്ഢിയാണ് ആഭിമുഖ്യം കാണിക്കുക. പൂർവ്വിക മതങ്ങ-
ളിൽ സ്ത്രീകൾക്കുകൂടി അതായത് മുസാനബിയുടെ മാതാ-
വിനും, മറിയമിനും ഇലാഹാമും വഹ്യും ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ പുരുഷന്മാരായിട്ടും ആ സ്ത്രീകളോടൊപ്പം നിങ്ങൾക്കെന്താൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അല്ലയോ അജ്ഞന്മാരേ! അന്ധന്മാരേ! നമ്മുടെ സയ്യിദ് വ മൗലാ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) (ആയിരമായിരം സലാമും സ്വലാത്തും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരിക്കട്ടെ) ഒരു അനുഗ്രഹദായകൻ എന്ന നിലയിൽ മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് അഗ്രഗാമിത്വം ലഭിച്ച ആളാകുന്നു. കാരണം പൂർവ്വിക പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുഗ്രഹം ഒരു പരിധിയോളം എത്തി അവസാനിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ ആ മതങ്ങളും സമുദായങ്ങളും മുതപ്രായമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവരിൽ ഒരുവിധത്തിലുള്ള ജീവനും ചൈതന്യവും ഇല്ലതന്നെ. എന്നാൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ആത്മീയചൈതന്യം പുനരുത്ഥാനനാൾവരെ പ്രോജലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ ആത്മീയാനുഗ്രഹം നിലനിൽക്കുന്നേടത്തോളം കാലം നമുക്കു പുറമെനിന്ന് ഒരു മസീഹും വരേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. മറിച്ച് ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ നിഴലിലും തണലിലും പരിപാലിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻകൂടി മസീഹായിത്തീരുന്നു. ഈ വിനീതനെ ആക്കിയതുപോലെ”!

(ചശ്മയെ മസീഹി 55-57)

“ഇബ്രാഹിമിനോടും ഇസ്ഹാഖിനോടും യൗക്വബിനോടും യൂസുഫിനോടും മൂസയോടും മസീഹിബ്നു മർയമിനോടും (അലൈഹിമുസ്സലാം) സംസാരിച്ച, ഹസ്രത്ത് നബികരിമിന് മറ്റെല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെക്കൊളും ഏറ്റവും പ്രകാശമാനവും പരിശുദ്ധവും ആയ വഹ്യ് ഇറക്കിയ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ആണയിട്ടു പറയുകയാണ്, എന്നെ അവൻ തന്നെയാണ് തന്റെ ദൈവികഭാഷണത്താൽ അനുഗ്രഹിതനാക്കിയിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ബഹുമതി എനിക്ക് നബിതിരുമേനിയെ പിൻപറ്റിയതുകൊണ്ടു മാത്രം ലഭ്യമായതാണ്. ഞാൻ നബിതിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിയും അനുസാരിയും അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ലോകത്തുള്ള സർവ്വപർവ്വതങ്ങൾക്കും സമാനമായത്ര പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള മധുരഭാഷണങ്ങളാൽ

ഞാൻ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മൂഹ മ്മദിയ്ക്കും നബുവുത്തൊഴികെ മറ്റൊരാൾ നബുവുത്തുകൾ നിർമ്മാണപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ശരീഅത്തോടുകൂടിയ ഒരു പ്രവാചകനും ഇനി വരികയില്ല. ശരീഅത്തിലാത്ത നബി വരാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ ആ നബി ഒന്നാമതായി തിരുനബി(സ)യുടെ ഉമ്മത്തിയായിരിക്കണം".

(തജല്ലിയാത്ത ഇലാഹിയ്യ. 24, 25)

ദൈവപുത്രന്മാരും ദൈവവും

"ഇബ്രാഹിം, ഇസ്ഹാക്, ഇസ്മായിൽ, യസ്ഖൂബ്, യൂസൂഫ്, മൂസാ, ദാവൂദ്, സുലൈമാൻ (അലൈഹിമുസ്സലാം) എന്നീ പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് ദൈവഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആലങ്കാരികമായി ദൈവപുത്രന്മാർ എന്ന് വർണ്ണിച്ചതുപോലെതന്നെ ഹസ്രത് യേശുമിശിഹായെക്കുറിച്ച് ഈ അലങ്കാരപദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് കൂസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ ഒരാക്ഷേപവും വരികയില്ലായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, പൂർവ്വികപ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ച് പൂർവ്വികഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആലങ്കാരികമായി ദൈവപുത്രന്മാർ എന്നു വർണ്ണിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

നമ്മുടെ നബിതിരുമേനി(സ)യെക്കുറിച്ച് ചില പ്രവാചകന്മാരിൽ ദൈവം എന്നുതന്നെ വിശേഷിപ്പിച്ചതായി കാണാം. വാസ്തവത്തിൽ പ്രസ്തുത പ്രവാചകന്മാർ യഥാർത്ഥത്തിൽ ദൈവപുത്രന്മാരോ റസൂൽ തിരുമേനി(സ) ദൈവമോ ആയിരുന്നില്ല. മറിച്ച് സ്നേഹരൂപേണയുള്ള ആലങ്കാരിക പ്രയോഗങ്ങൾ ദൈവവചനങ്ങളിൽ ധാരാളം കാണപ്പെടുന്നു. ഒരാൾ ദൈവസ്നേഹത്തിൽ തന്നത്താൻ വിസ്മയത്തോടെ തന്റെതായ യാതൊന്നും അവശേഷിക്കാത്ത രീതിയിൽ 'ഹനാ'യുടെ (വിലയനത്തിന്റെ) 'മഖാമി'ൽ (അഗ്രാസനത്തിൽ) ആവിഷ്കനാകുമ്പോൾ ഇത്തരത്തിലുള്ള പദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം ഇത്തരം അവസ്ഥയിൽ തങ്ങളുടെ സത്ത അവിടെ അവശേഷിക്കുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

قُلْ يُعْبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا

“നീ പറയുക, അല്ലയോ എന്റെ അടിയാറുകളേ! അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെത്തൊട്ടു നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടരുത്. അല്ലാഹു എല്ലാ പാപങ്ങളും പെരുത്തരുളുന്നവനാണ്.” (39:54)

നോക്കുക, ഇവിടെ യാ ഇബ്റാഹിം (അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാറുകളേ) എന്നു പറയുന്നതിന്നു പകരമായി യാ ഇബ്രാദി (എന്റെ അടിയാറുകളേ) എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുവാനാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാറാണ്. മുഹമ്മദു നബിയുടേതല്ല. പക്ഷെ, ഇവിടെ അലങ്കാരോക്തിയാണ് പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

അതേവിധം മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ

“നിന്നോട് അനുസരണപ്രതിജ്ഞ (ബൈഅത്ത്) ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിനോടുതന്നെയാണ് അനുസരണപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ അവരുടെ കൈകൾക്കുമേലുണ്ട്....” (48:11)

ഈ വചനത്തിൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കൈകളെ അല്ലാഹു തന്റെ കൈകളായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൈകളായിരുന്നില്ല.”

(ഹഖിഖത്തുൽ വഹ്യ്. 66, 67)

ആദരവിന്റെ കിരീടാവകാശി

“ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദുമുസ്തഫാ(സ.) ഒരു പ്രവചനവും ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്ന കൃസ്തീയ പുരോഹിതന്മാരെ എന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരിക. ആ കാലം പക്ഷെ എനിക്ക് മുമ്പെ കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നോർക്കുക. ഏറ്റവും അധികം അവഹേളിക്കപ്പെടുകയും അപമാനിക്കപ്പെടുകയും, പാതിരിമാർ ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള ക്ഷുദ്രകൃതികൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വ്യാജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ.അ) സത്യവാനും സാതികരുടെ നേതാവും ആണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ അല്ലാഹു ഈ കാലത്ത് ഇച്ഛിക്കുകയാണ്. അവിടുത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും അധികം നിഷേധം കാണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അവസാനം ബഹുമതിയുടെയും ആദരവിന്റെയും കിരീടം അദ്ദേഹത്തിനാണ് ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്”.
(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്ദ് 286)

റസൂൽതിരുമേനി - ഒരത്ഭുതപ്രതിഭാസം

“അല്ലാഹു അവസാനകാലത്തെ ഈ ഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും ലോകത്തുള്ള സകലജനതതികളെയും ഒരേയൊരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനും ആയി എല്ലാ പൂർവ്വിക ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ തിരിച്ചെടുക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനുള്ള കാരണമെന്താണ്? വിശുദ്ധഖുർആനെയും നബിതിരുമേനി(സ)യെയും സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി പിൻപറ്റുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ഔലിയാക്കാളുടെ (ദൈവസ്നേഹം ലഭിച്ചവരുടെ) ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവനായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ പൂർവ്വികഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കീ പ്രസക്തി ഇല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികൾദൈവസാമീപ്യപ്രാപ്തിക്കുള്ള വഴികളെ നിഷേധിക്കുകയും ആ കറാമത്തുകളെയും മുഅ്ജിസാകളെയും

(ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളെയും അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളെയും) പറ്റി അപഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഇവരുടെ ഈ നഷ്ടബോധത്തെപ്പറ്റി വിലപിക്കാനല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കിവരുടെ ദയനീയാവസ്ഥയിൽ പരിഹാസമല്ല തോന്നുന്നത്. ഞാനിവിടെ പൂർവ്വകാലകഥകളെ അയവിറക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അറിവും അനുഭവവും പകർന്നുതരുവാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. എനിക്ക് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ സുദൃഢമായ ഒരു ശക്തി കാണാൻ സാധിക്കുന്നു. റസൂൽതിരുമേനിയെ പൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കുകയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മറ്റൊരു മതത്തിലും കണ്ടെത്താനാവാത്ത ഒരത്ഭുത പ്രതിഭാസവും ശക്തിയും ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരനുസാരിക്ക് വിലായത്തിന്റെ മഖാമുകൾ തന്നെ സ്വായത്തമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അയാൾക്ക് വാക്കിൽ മാത്രമല്ല പ്രവൃത്തിയിലും താൻ ആകാശഭൂമിയികളുടെ സ്രഷ്ടാവാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

അപ്പോൾ അയാളുടെ ഈമാൻ (സത്യവിശ്വാസം) ദൂരദൂരങ്ങളിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന താരകങ്ങളേക്കാൾ ഔന്നത്യം പ്രാപിക്കുന്നതായി അയാൾക്കു തോന്നുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഈ വിനീതൻ അനുഭവജ്ഞനാണ്. അല്ലാഹു എന്നോടു ഭാഷണം നടത്തുന്നു. എന്റെ കൈകളിൽ അവൻ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും കാണിച്ചുതരുന്നു. ഞാൻ ലോകത്ത് അവതീർണ്ണരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ബഹുമാനിക്കുന്നവനാണ്. എന്നാൽ ജീവനുള്ള മതം ഇസ്ലാം മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അത് നിമിത്തമാണ് എന്നിൽ അല്ലാഹു പ്രത്യക്ഷനായിരിക്കുന്നത്".

(ചശ്മയെ മഅ്രിഫ ഭാ. 427, 428)

ഖാതമുശ്ശറായി (ശരീഅത്തുകളിൽ സർവ്വശ്രേഷ്ഠം)

“അധികം ചിന്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാതെ തന്നെ ഏറ്റവും സ്പഷ്ടവും വ്യക്തവും ആയ രീതിയിൽ ഇസ്ലാം ഒരു സത്യമതമാണെന്നു ഞാൻ സത്യമായും ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. കാരണം, ഭൂമുഖത്തുള്ള എല്ലാ അവിശ്വാസികളും ഒരു ഭാഗത്തും ഞാൻ തനിച്ച് മറ്റൊരു ഭാഗത്തും നിന്നുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു എന്നെ യായിരിക്കും സഹായിക്കുക. ഞാൻ സർവ്വശ്രേഷ്ഠനാണെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. മറിച്ച് ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതർ(സ.) തിരുമേനിയിൽ പരിപൂർണ്ണമായും സത്യഹൃദയത്തോടെ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചതിന്റെ ഫലമാണിതെന്നുസാരം. എല്ലാ നബുവുത്തുകളും തിരുനബിയിൽ സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീഅത്ത് ഖാതമുശ്ശറായി (ശരീഅത്തുകളിൽ സർവ്വശ്രേഷ്ഠം) ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപത്തിൽ നിന്നും വെളിച്ചം പകർന്നുകൊണ്ടുള്ള നബുവുത്ത് അവസാനിക്കുന്നില്ല. കാരണം അത്തരത്തിലുള്ള നബുവുത്തും മുഹമ്മദീ നബുവുത്ത് തന്നെയാണ്. അതായത് അത് മുഹമ്മദീ നബുവുത്തിന്റെ പ്രതിരൂപവും പ്രതിച്ഛായയും ആണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദുർബലപ്പെട്ടുപോയി എന്നു പറയുകയും മുഹമ്മദീ ശരീഅത്തിനെതിരായി ജീവിക്കുകയും തന്റെ ശരീഅത്ത് നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യെ അനഗമിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുവാൻ യത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുടെ ശത്രു അല്ലാഹുവാണ്.

എന്നാൽ തന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യമായി വിശുദ്ധ ഖുർആനെ സ്ഥാപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതർ ഹമുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയിലെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖാതമുൽ അമ്പിയാ ആണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ ഔദാര്യത്തെയും അനുഗ്രഹത്തെയും ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള ആൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രീതനായി മാറുന്നു. ദൈവസ്നേഹപ്രാപ്തി എന്നത് കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം, അവൻ അയാളെ തന്നിലേക്കാകർഷിക്കുകയും അയാളെ തന്റെ മധുരഭാഷണംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുകയും അയാൾക്കെന്നുകുലമായ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നതാണ്. ഈ അനുസരണവും അനുകരണവും പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് മുഹമ്മദു(സ)യുടെ പ്രതിബിംബവും പ്രതിച്ഛായയും ആയ നബുവുത്ത് പദവി പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇസ്ലാം ഇത്തരത്തിലുള്ളവർ മുഖേനയാണ് നവീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. അങ്ങിനെ ഇവർ മുഖേന ഇസ്ലാം എപ്പോഴും അതിന്റെ എതിരാളികളെ അതിജീവിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ ദൈവികഭാഷണം നിലനിൽക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത അറിവില്ലാത്തവർ വാസ്തവത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്നു. ഇസ്ലാം ഇതരമതങ്ങളെപ്പോലെ മുതപ്രായമായിരിക്കണമെന്നാണവർ കരുതുന്നത്. എന്നാൽ അല്ലാഹു അപ്രകാരം ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല”.

(ചശ്മയെ മഅ്രിഫ 324-325)

ഖതമുനുബുവുത്ത് എന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യം

“നമ്മുടെ യജമാനൻ ഹ:മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ. അ) അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതരും പ്രവാചകോത്തമനും ആണെന്നും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മതം മറ്റെല്ലാ മതങ്ങളെക്കാളും സർവ്വശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹസ്രത്ത് റസൂൽ കരീം(സ) ഖാതമുൽ അമ്പിയാ ആണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും ശിക്ഷണവും അനുഗ്രഹവും ലഭിച്ച ആൾക്ക് മാത്രമെ പ്രവാചകത്വ പദവി ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും ആ ആൾ തിരുനബിയുടെ പ്രവചനമനുസരിച്ച് വന്ന ആളായിരിക്കണമെന്നും അല്ലാ

തെ മറ്റൊരു പ്രവാചകനും വരുന്നതല്ലെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഖതമുന്നൂമ്പൂവുത്ത് എന്നതുകൊണ്ടുള്ള അർത്ഥം പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ എല്ലാ പൂർണ്ണതകളും പ്രവാചകശിരോമണിയായ നമ്മുടെ നബിവര്യനിൽ അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. നബിതിരുമേനിയുടെ ഉമ്മത്തിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും പിന്തുടരുകയും ആ പുണ്യാത്മാവിൽ നിന്നും ആത്മീയചൈതന്യം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് മാത്രമേ തിരുനബിക്കുശേഷം നബിത്വം ലഭിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അല്ലാതെ കണ്ടുള്ള മറ്റൊരു നബിയും വരുന്നതല്ലെന്നും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു..... ഇത് അദ്ദേഹം അബ്തർ (ആൺസന്താനരഹിതൻ) അല്ല എന്നതിനുള്ള മഹത്തായ തെളിവാണ്. ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഇതിന്റെ വിശദീകരണത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. കാരണം നബിതിരുമേനി(സ) ശാരീരികമായി ഒരു പുരുഷന്റെയും പിതാവല്ല. എന്നാൽ തന്റെ നമ്പൂവൃത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത നിമിത്തം ആത്മീയ ശിക്ഷണം ലഭിച്ചവരുടെ പിതാവാണ്. ആ പുണ്യാത്മാവ് എല്ലാ നബിമാരുടെയും ഖാതമും എല്ലാ സുകൃതവാന്മാരുടെയും നായകനും ആണ്. അവിടുത്തെ സാക്ഷിമുദ്ര(ഖാതം) ഇല്ലാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരുകളെ പിൻപറ്റാതെയും ആർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയെ പ്രാപിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അവിടുത്തെ മതത്തിലും ശരീഅത്തിലും സുദൃഢമായി നിലനില്ക്കാതെ ഒരു സൽക്കർമ്മവും ഒരു ആരാധനയും സ്വീകാര്യമാകുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും തന്റെ കഴിവിന്റെ പരമാവധിവരെ തിരുമേനിയുടെ ചരുകളെ സ്വായത്തമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ നാശഗർഭത്തത്തിൽ പതിക്കുന്നു. തിരുനബിക്ക് ശേഷം ഇനി പുതിയൊരു ന്യായപ്രമാണവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും അവിടുത്തെ കല്പനകളിലും ഭേദഗതിവരുത്തുകയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ദുർബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നുംതന്നെ ഇനി ഉണ്ടാകുന്നതല്ല..... വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരണു

വെങ്കിലും പുറത്തുപോകുന്ന ആൾ ഈമാന്റെ വലയത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുപോകുന്നതായിരിക്കും. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കാത്ത ആൾക്ക് ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാനോ മോക്ഷം പ്രാപിക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകളിൽ നിന്നും അണുമാത്രയെങ്കിലും അകന്നു നില്ക്കുന്നയാൾ നാശഗർഭത്തത്തിൽപതിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഉമ്മത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നിട്ടും ആരെങ്കിലും റസൂൽതിരുമേനിയുടെ അധ്യാപനങ്ങൾക്കും ശിക്ഷണങ്ങൾക്കും എതിരായി നിന്നുകൊണ്ട് നബുവുത്ത് വാദിക്കുകയും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാതമുശ്ശരീഅത്താണെന്നു കരുതാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ ആ ആൾ നാശകാരിയും കാഫിറും ഫാജിറും ആണ്.

താൻ നബിതിരുമേനിയുടെ ശരീഅത്ത് എന്ന പുന്തോട്ടത്തിലെ പഴവും ആ വർഷജലത്തിന്റെ ഒരു തുള്ളിയും ആ പ്രഭാപൂരത്തിൽ നിന്നും നിർഗ്ഗമിച്ച ഒരു പ്രകാശകിരണവും ആണെന്നു വാദിക്കാതെ നബുവുത്ത് വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവനാരോ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്. ഇനി ആകാശത്തിൽ കീഴിൽ നമ്മുടെ നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ നബുവുത്തിന്നതീതനായി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നകന്നുനില്ക്കുന്ന ആർക്കുംതന്നെ നബിയാകാൻ സാധ്യമല്ല. അതെപ്രകാരം വിശുദ്ധ ഖുർആനെ കൂടാതെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും നമുക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായിട്ടില്ലതാനും. ഇതിന്നെതിരായി നില്ക്കുന്ന ആൾ സ്വയം നരകത്തിൽ എടുത്തുചാടുകയത്രെ".

(മവാഹിബുർ റഹ്മാൻ 66-69)

നിസ്തുലനായ വിപ്ലവകാരി

"നിസ്സഹായനും നിർധനനും ശക്തിഹീനനും നിരക്ഷരനും അനാഥനും ഏകാന്തനും ആയ വ്യക്തി, സമ്പത്തും ഐശ്വര്യവും സൈനികശക്തിയും ബുദ്ധിവൈഭവവും ഏറ്റവും തികഞ്ഞുനിന്ന ജനതകൾ വാണുവിലസിയ ഒരു കാലത്ത് വലിയ വലിയ ജ്ഞാനികളും തത്വചിന്തകരും ആയി ഞെളി

ഞാൻ നടന്നവരെയെല്ലാം ഉത്തരം മുട്ടിക്കുകയും നിരൂപകൻ
 റാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് അത്ഭുതാവഹമായ കാര്യമ
 ല്ലേ? കൂടാതെ നിസ്സഹായവും ദുർബ്ബലവും ആയ അവസ്ഥ
 യിലായിരുന്നിട്ടുകൂടി ചക്രവർത്തിമാരുടെ സിംഹാസനങ്ങ
 ളെ മറിച്ചിടുകയും ആ സിംഹാസനങ്ങളിൽ പാവപ്പെട്ടവരെ
 ഉപവിഷ്ടരാക്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞത് ദൈവികമായ പി
 ന്തുണകൊണ്ടല്ലാതെ പിന്നെയെന്തുകൊണ്ടായിരുന്നു? അപ്ര
 കാരം ദൈവികപിന്തുണ കൂടാതെ മുഴുവൻ ലോകത്തെ
 യും ബുദ്ധികൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും ശക്തികൊണ്ടും
 അധികാരം കൊണ്ടും കീഴ്പ്പെടുത്തുക സാധ്യമാണോ?

റസൂൽ(സ)തിരുമേനി ആരംഭത്തിൽ താൻ നബിയാണെ
 ന്ൻ മക്കാനിവാസികളുടെ മുമ്പാകെ പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ കൂടെ ആരാണുണ്ടായിരുന്നത്? മുഴുവൻ ലോക
 ന്തെയും എതിരിടുവാൻ ഏതൊരു ചക്രവർത്തിയുടെ ഖജ
 നാവായിരുന്നു അവിടുത്തെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
 ത്? ലോകത്തുള്ള ചക്രവർത്തിമാരെ എതിർത്തു തോല്പി
 ക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഏതൊരു സൈന്യത്തെയായിരുന്നു അവി
 ടുന്ന് അപ്പോൾ സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നത്? ആ അവസരത്തിൽ
 തിരുമേനി ഭൂമുഖത്ത് ഏകനും നിരാലംബനും ദുർബ്ബലനും
 ആയിരുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമ്മുടെ എതിരാളികൾക്കു
 ടി സമ്മതിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഒരു മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യ നിർവ്വഹ
 ണത്തിനായി അദ്ദേഹത്തെ നിയോഗിച്ച അല്ലാഹുവായിരു
 ന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നത്".

(ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ Vol I 127)

"ഞാൻ എപ്പോഴും അത്ഭുതദൃഷ്ടികളോടെയാണു നോ
 ക്കിക്കാണുന്നത്. മൂഹമ്മദു എന്നു പേരുള്ള ഈ അറബി
 പ്രവാചകൻ (ആയിരമായിരം സ്തോത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ മേൽ വർഷിക്കുമാറാകട്ടെ) എത്രമേൽ ഉൽകൃഷ്ട പദവി
 യാർന്ന നബിയാണ്! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിന്റെ
 അറ്റം കണ്ടെത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലതന്നെ. അവിടു
 ന്തെ ദിവ്യശക്തിപ്രഭാവം കണക്കാക്കുക മനുഷ്യന്റെ

കഴിവിൽപെട്ടതല്ല. അഹോ കഷ്ടം! അങ്ങയുടെ യഥാർത്ഥ പദവി അതർഹിക്കുംവിധം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ലോകത്തിന് തികച്ചും അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ തൗഹീദ് (ഏകദൈവവിശ്വാസം) വീണ്ടും ഈ ലോകത്ത് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന വിരാൽമാവ് അദ്ദേഹമത്രെ! തിരുനബി(സ) അല്ലാഹുവിനോട് അങ്ങേ അറ്റത്തെ സ്നേഹം പുലർത്തി. മനുഷ്യകുലത്തോടുള്ള സഹാനുഭൂതിയിൽ അദ്ദേഹം ആത്മാർപ്പണം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയരഹസ്യം അറിഞ്ഞിരുന്ന അല്ലാഹു മുമ്പുള്ളവരും പിമ്പുള്ളവരും ആയ സകല പ്രവാചകന്മാരെക്കൊളും ശ്രേഷ്ഠത്വം അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഉറവിടം അവിടുന്ന് മാത്രമാണ്. അവിടുത്തെ ഔദാര്യവും അനുഗ്രഹവും ഇല്ലാതെ തനിക്ക് ആത്മീയാനുഗ്രഹം ലഭിച്ചുവെന്നാരെങ്കിലും വാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ മനുഷ്യനല്ല പിശാചിന്റെ സന്തതിയാണ്. കാരണം എല്ലാ നന്മകളുടെയും താക്കോൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ദൈവികജ്ഞാനങ്ങളുടെയും ഖജനാവ് അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭ്യമായിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ഈ അനുഗ്രഹം ലഭിക്കാത്ത ആൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ആളാണ്. നാമെന്ത്, നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ്യമെന്ത് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള ഏകദൈവത്വം നമുക്ക് ആ പുണ്യാത്മാവിൽ നിന്നാണ് ലഭ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നും, ദൈവത്തെ കണ്ടറിയാനുള്ള ഭാഗ്യം ആ പരിപൂർണ്ണ പ്രവാചകൻമൂലവും അവിടുത്തെ ആത്മീയ പ്രകാശംവഴിയും ആണ് നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള യഥാർത്ഥ്യം ഏറ്റുപറയുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം വളരെയധികം കൃതഘ്നത കാണിക്കുന്നവനായിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖാരവിനും ദർശിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യവും അവന്റെ മധുരഭാഷണം ലഭിക്കുവാനുള്ള ബഹുമതിയും നമുക്കു ആ പുണ്യാത്മൻ (സ.അ.) മൂലമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ ഹിദായത്തിന്റെ സൂര്യനിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശകിരണങ്ങൾ നമ്മിൽ

പതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ പ്രകാശത്തിന്നു നേരെ നിന്നാൽ മാത്രമേ നമുക്കും പ്രകാശിതരാകാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ”.

(ഹബിഖത്തുൽ വഹ്ദ് 118, 119)

നിസ്തുലപ്രവാചകൻ

“നബിതിരുമേനി(സ)യെ കൂടാതെ ലോകത്തിന്തേവരെ അവതീർണ്ണരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയും ഒന്നായി നിറുത്തി തിരുമേനി(സ) ചെയ്ത അതിമഹത്തായ പ്രവൃത്തികളും സംസ്കരണവും ചെയ്തിക്കുവാൻ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അവരെക്കൊണ്ട് അത് സാധ്യമല്ല എന്നതാണെന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം. അവരിൽ റസൂൽതിരുമേനിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന ഹൃദയവും ആർജ്ജവശക്തിയും ഇല്ലായിരുന്നു. ഞാനിങ്ങനെ പറയുക കാരണം ഞാൻ ഇതരപ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി മര്യാദകേടു കാണിച്ചുവെന്നു ആരെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ അവർ എന്നിൽ വ്യാജാരോപണമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാ നബിമാരെയും ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞാൻ എന്റെ ഈമാന്റെ ഭാഗമായി ഗണിക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റുപ്രവാചകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് ഹ:നബി കരീം(സ)യ്ക്കുള്ള മാഹാത്മ്യം എന്റെ ഈമാന്റെ സിംഹഭാഗമായും എന്റെ ഹൃദയത്തിലും നാഡീത്തരവുകളിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യമാണ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും അതിനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ അശക്തനത്രെ. ഭാഗ്യദോഷികളും കണ്ണുകാണാൻ പാടില്ലാത്തവരും എന്തു വേണമെങ്കിലും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നമ്മുടെ നബികരീം(സ) ചെയ്തത് പോലുള്ള അതിമഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ഈ നബിമാരെല്ലാം തനിച്ചോ ഏകോപിച്ചോ നിന്നാലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേകമായ അനുഗ്രഹംതന്നെയാണ്!”

(അൽഹക്കം 17-1-1901)

സുശക്തപർവ്വത പ്രതീകം

"മക്കയിൽ 13 വർഷം റസൂൽതിരുമേനിക്ക് കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ആ പുണ്യാത്മാവിന് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ഭയാനകമായ കഷ്ടപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് സങ്കല്പിക്കുവാൻ തന്നെ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവയെക്കുറിച്ച് സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾതന്നെ ഹൃദയം പ്രകമ്പിതമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നു റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മഹോന്നതമായ ധൈര്യവും ഹൃദയവിശാലതയും സ്ഥിരചിത്തതയും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. കഷ്ടപ്പാടുകളുടെ പർവ്വതങ്ങൾ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ വീണുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഒരല്പം കൂടി അദ്ദേഹം ചഞ്ചലചിത്തനായിരുന്നില്ല. അത്രമാത്രം സുശക്തമായ ഒരു പർവ്വതം കണക്കയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്പംകൂടി ഉദാസീനത കാണിക്കുകയോ ദുഃഖിതനാവുകയോ ചെയ്തില്ല. ആ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ഒരു മാറ്റവും ഏർപ്പെടുത്തിയില്ല. റസൂൽതിരുമേനി അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുഭൂതരും ഇഷ്ടദാസനും ആയിരിക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും എന്തിനുണ്ടായി എന്ന് ചിലർ തങ്ങളുടെ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കാറുണ്ട്. എനിക്കവരോട് പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: ഏതുവരെ ഭൂമിയിൽ കുഴികുഴിക്കുന്നില്ലയോ അതുവരെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് എപ്പോഴാണ് ശുദ്ധജലപ്രവാഹം ഉണ്ടാവുക? എത്ര വാർ ആഴത്തിൽ കുഴിച്ചതിന്നു ശേഷമാണ് നല്ലവെള്ളം ലഭിക്കുക? അതുപോലെ ഏതുവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ വഴിയിൽ പലവിധ കഷ്ടപ്പാടുകളും പരീക്ഷണങ്ങളും പരിപൂർണ്ണ സ്ഥിരചിത്തതയോടും ധൈര്യത്തോടും തരണം ചെയ്യുന്നില്ലയോ അതുവരെ അവാച്യമായ ആനന്ദാനുഭൂതി പ്രാപ്തമാകുന്നില്ല. ഈ ആനന്ദാനുഭൂതിയെക്കുറിച്ച് റിവില്യൂത്തവർക്ക് ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന മനഃസംതൃപ്തിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നും അറിയാനോ അനുഭവിക്കാനോ സാധ്യമല്ല. ഈ കഷ്ടപ്പാടുകൾ നേരിടുമ്പോൾ ആന്തരികമായ ദേഹത്തിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെയും ആനന്ദത്തെയും കുറിച്ച് ഇവർക്കെന്തറിയും? അല്ലാഹുവിലു

ഈ പൂർണ്ണവിശ്വാസവും സ്നേഹവും സഹായവും ഒരാളിൽ യഥാർത്ഥം ഈമാൻ സംജാതമാക്കുന്നു".

(അൽഹക്കം 30-6-1901)

അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവിടം

"എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളും മുഹമ്മദുമുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയിൽ സമ്മിളിതമായിരിക്കുന്നു. വിദ്യ നൽകുന്ന റസൂൽതിരുമേനിയും തിരുമേനിയിൽനിന്നു വിദ്യ അഭ്യസിക്കുന്ന ആളും അനുഗൃഹീതരത്രെ".

(ഇൽഹാം ബറാഹീനെ അഹ്മദിയ്യാ Vol III)

ഒരു മഹൽദർശനം

"ഒരു രാത്രിയിൽ ഞാനെന്നോ എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഞാൻ നിദ്രാധീനനായിപ്പോയി. അപ്പോൾ എനിക്കു ദർശനത്തിൽ റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യെ കാണാൻ സാധിച്ചു. അവിടുത്തെ മുഖാരവിനും പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനെപ്പോലെ വെളിത്തിളങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവിടുന്ന് എന്റെ അടുക്കെവന്നു എന്നെ കെട്ടിപ്പുണരുകയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ തിരുനബിയുടെ മുഖത്തുനിന്നും പ്രകാശകിരണങ്ങൾ നിർഗമിച്ചു എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായി ഞാനറിഞ്ഞു. ആ കിരണങ്ങൾ ആത്മീയദൃഷ്ടികളോടെയല്ല പ്രത്യക്ഷത്തിൽത്തന്നെ ഞാൻ കാണുകയായിരുന്നു. ഈ ആലിംഗനത്തിനുശേഷം അവിടുന്ന് എന്നിൽനിന്നും അകന്നതായിട്ടോ അവിടെനിന്നും പുറത്തുപോയതായിട്ടോ എനിക്കുകാണാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനുശേഷം എനിക്കിപ്രകാരം ഇൽഹാം ഉണ്ടായി:

يَا أَحْمَدُ بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ الرَّحْمَنُ عَلَّمَ
الْقُرْآنَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاءُكُمْ
وَلِتُنْشِئَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ قُلْ إِنِّي
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം ഭാ: 550)

ദിവ്യശക്തിപ്രഭാവം

“നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ദിവ്യശക്തിപ്രഭാവത്തിന്നു സമാനനായോ അവിടുത്തെ കിടപിടിക്കത്തക്കതായോ ഒരു പ്രവാചകനും ഇല്ലെന്നത് സംശയരഹിതമായ വസ്തുതയാണ്. മലക്കുകൾക്കു കൂടി ആ ഔന്നത്യം എത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് മറ്റുള്ളവർക്ക് ആ പരിപൂർണ്ണതയുമായി എന്തു താരതമ്യമാണുണ്ടാവുക?”

(ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ III, 242)

ശത്രുവിന് പൊതുമാപ്പ്!

“നമ്മുടെ നബികൾ(സ.അ) എല്ലാവിധത്തിലുള്ള അധികാരങ്ങളും ശക്തികളും ആർജ്ജിച്ചു സർവ്വാധികാരിയായി മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവിടുത്തെ ആജ്ഞശത്രുക്കളും രക്തദാഹികളുമായിരുന്നവരെ തന്റെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി, ഇന്നു നിങ്ങൾക്ക് ഒരു കുറ്റാരോപണവും ഇല്ല (12:93) എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി ദൈവനിയുക്തനായി ആഗതനായ ഘട്ടത്തിൽ ആക്രമവും അനീതിയും ബിംബാരാധനയും അതിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. കരയും കടലും ഒരുപോലെ ദുഷിച്ചുപോയിരുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധപുർആൻ തന്നെ സാക്ഷിപറഞ്ഞിരുന്നു. അവിടുന്ന് ആഗതനായത് ഇത്തരമൊരു കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവിടുത്തേക്ക് (ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നതാണ്) എന്ന ആശ്വാസവചനം സ്വന്തം കണ്ണുകൾകൊണ്ടുതന്നെ കാണാൻ സാധിച്ചു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. ലോകത്തെവിടെയും കാണുക സാധ്യമല്ല. ഈ ഒരു പരിപൂർണ്ണതയെ സ്ഥാപിക്കുവാനായിരുന്നു ആ പുണ്യപുരുഷൻ ആഗതനായിരുന്നത് തന്നെ. അതദ്ദേഹം പൂർത്തീകരിച്ചുകാണിച്ചുതന്നു. ഹസ്രത്ത് ഈസാ(അ) കുരിശിന്റെ മുമ്പം നോക്കിനിന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു കൃസ്തീയ വിശ്വാസമനുസരിച്ച് ജൂതന്മാരിൽ നിന്ന് തന്നെത്തന്നെ മോചിപ്പിക്കാൻ

സാധിച്ചില്ല. എന്നാൽ റസൂൽ തിരുമേനി ശത്രുക്കളിൽ വിജയം പ്രാപിച്ച് നിസ്തുലമായ തന്റെ വിശിഷ്ടഗുണം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി”.

(അൽഹക്കം 31-10-1907)

ഹസ്രത് അഹ്മദ്(അ)ന്റെ വിശ്വാസാദർശങ്ങൾ

“യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സിറാത്തേ മുസ്തഖീം(നേരായ പാത) ഇസ്ലാംമതമാണ്. ആകാശത്തിനു കീഴിൽ ഒരേ ഒരു നബിയും ഒരേ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും മാത്രമേയുള്ളൂ. അതായത് ഏറ്റവും മഹോന്നതനും, എല്ലാ നബിമാരിലും വെച്ച് സർവ്വശ്രേഷ്ഠനും എല്ലാ ദൂതന്മാരിലും വെച്ച് പരിപൂർണ്ണനും, ഖാതമുൽ അന്ബിയായും വൈറുന്നാസും (ജനങ്ങളിൽ സർവ്വശ്രേഷ്ഠനും) ആയ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദുനബി(സ) ആണ് അത്. അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരുന്നതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും അന്ധകാരത്തിന്റെ എല്ലാ തിരശ്ശീലകളും ഉയരുന്നതും ഈ ലോകത്ത് തന്നെ യഥാർത്ഥമോക്ഷത്തിനുള്ള അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുമായിരിക്കും. അതേപ്രകാരം സത്യവും പരിപൂർണ്ണവും ആയ ഹിദായത്തുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പരിശുദ്ധഖുർആൻ മുഖേന ദൈവികജ്ഞാനസിദ്ധി ഉണ്ടാവുകയും മാനുഷികമായ ഗന്ധങ്ങളിൽനിന്നും ഹൃദയം പരിശുദ്ധമാവുകയും മനുഷ്യൻ അജ്ഞാനം, അശ്രദ്ധ, സംശയങ്ങൾ എന്നീ തിരശ്ശീലകളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടു യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിന്റെ സ്മാനത്തേക്ക് എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു”.

(ബറാഹീൻ അഹ്മദിയ്യ IV ഭാ. 468 അടിക്കുറിപ്പ്)

“ഞാൻ മുസൽമാനാണ്. അല്ലാഹുവിലും റസൂലിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മലക്കുകളിലും അവന്റെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും(സ.) നൽകിയ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല നമസ്കാരം

നോമ്പ് തുടങ്ങിയ അനുഷ്ഠാനകർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെയും നബിതിരുമേനിയുടെയും നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുതന്നെ നിർവ്വഹിക്കുന്നു."

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം 33)

"ആരാധനയ്ക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; മുഹമ്മദു(സ) അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുദൂതനാണ്. അല്ലാഹു വിലും അവന്റെ മലക്കുകളിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരിലും അവന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും മരണാനന്തര ജീവിതത്തിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനെ ഞങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥമായും മുഹമ്മദുമുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയെ ഞങ്ങളുടെ നബിയായും ഞങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നുശേഷം ശരിഅത്തോടു കൂടിയ നബുവുത്ത് വാദം എനിക്കില്ല. അതേപ്രകാരം റസൂൽ തിരുമേനി(സ)ക്കുശേഷം വിശുദ്ധഖുർആനെ ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വാദവും എനിക്കില്ലതന്നെ. മുഹമ്മദു നബി(സ) ചാതമുന്നബിയ്ക്കിന് ആണെന്നും ഖൈറുൽ മുർസലിന് ആണെന്നും പാപികളുടെ ശിപാർശക്കാരനാണെന്നും ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും ഹദീസ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എല്ലാ സത്യങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും എല്ലാ ബിദ്അത്തുകളും നരകത്തിൽ പതിക്കുന്നതാണെന്നും, ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉള്ളതെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു അറിയുന്നു. ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും അവന്റെ മുമ്പാകെ മാത്രം കുമ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആദ്യമായും അന്ത്യമായും ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും എല്ലാ സ്തുത്യാരാധനകളും നമ്മുടെ റബ്ബായ, പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിയന്താവും സംരക്ഷകനും ആയ അല്ലാഹുവിന്നു മാത്രമാകുന്നു.

(അൻവാറുൽ ഇസ്ലാം. ഭാ: 35, 36)

ഏതൊരു അബ്ദുക്കാര്യങ്ങളിൽ ഇസ്ലാം അധിഷ്ഠിതമായിട്ടുണ്ടോ അതുതന്നെയാണു ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ദൈവ

വചനമായ വിശുദ്ധപുർത്തന്റെ അദ്ധ്യപനങ്ങളനുസരിച്ച്
 ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു. ഹസ്രത് ഉമർ ഫാറൂഖ്(റ)നെപ്പോ
 ലെ ഞങ്ങൾക്ക് ഹസ്ബുനാ കിതാബുല്ലാഹി - ഞങ്ങൾക്ക്
 അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥം മതി - എന്നും ഹസ്രത് ആയി
 ശാ(റ)വിനെപ്പോലെ ഹദീസിനും പുർത്തന്നുമിടയിൽ അഭി
 പ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യവും വരുമ്പോൾ
 ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധപുർത്തന്നു മുൻഗണന നൽകുന്നതാണെ
 ന്നും ഞങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു..... അല്ലാഹുവിനെ കൂടാ
 തെ ആരാധനയ്ക്കർഹൻ മറ്റാരും ഇല്ലെന്നും, സയ്യിദുനാ
 ഹസ്രത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ (സ.അ) അവന്റെ തിരുദൂത
 നും ചാതമുന്നബിയ്ക്കിനും ആണെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കു
 ന്നു. മലക്കുകളും പുനരുത്ഥാനവും കണക്കു പറയലും സ്വർ
 ഗ്ഗവും നരകവും എല്ലാംതന്നെ സത്യമാണെന്നും ഞങ്ങൾ വി
 ശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ പുർത്തനിൽ പ്രസ്താവിച്ച
 തും റസൂൽതിരുമേനി(സ) അരുൾചെയ്തതുമെല്ലാംതന്നെ
 സത്യമാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇസ്ലാം ന്യായപ്ര
 മാണ(ശരീഅത്ത്)ത്തിൽനിന്നും ഒരു കടുകളവെങ്കിലും കുറ
 വുവരുത്തുകയും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അണുമാത്രയെങ്കിലും
 അധികപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയും കടമകളെ ഉപേക്ഷിക്കു
 കയും ബിദ്അത്തിനുള്ള അടിസ്ഥാനമിടുകയും ചെയ്യുന്ന
 ആൾ അവിശ്വാസിയും ഇസ്ലാമിൽനിന്നും നിഷ്കാസിതനും
 ആണ്. നാം നമ്മുടെ ജമാഅത്തിനോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്
 അവർ സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു മു
 ഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹി' എന്ന പരിശുദ്ധ കലിമയിൽ വിശ്വ
 സിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽതന്നെ ജീവിക്കുകയും അതിൽതന്നെ
 മരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നാണ്. വിശുദ്ധപുർത്തനിൽനി
 ന്നും സത്യം മനസ്സിലാവുന്ന എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും
 എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.
 വ്രതാനുഷ്ഠാനം, സക്കാത്ത്, ഹജ്ജ് എന്നീ കടമകളെയും
 അല്ലാഹുവും അവന്റെ തിരുദൂതരും കല്പിച്ച എല്ലാ കല്പ
 നകളെയും അനുസരിക്കുകയും എല്ലാ നിഷിദ്ധകാര്യങ്ങളെ
 യും ത്യജിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിൽ യഥാർ

ത്ഥമായി അടിയുറച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ വിശ്വാസപരമായും കർമ്മപരമായും ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിന്റെ ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായത്തോടെ ഇസ്ലാം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കേണ്ടത് നിങ്ങളുടെ കടമയത്രെ. ഇതുതന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ മതം എന്നു ആകാശഭൂമികളെ സാക്ഷിനിറുത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറയുന്നു. ഈ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം ഇതിനെതിരായി ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദുരാരോപണങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ തഖ്വയെയും വിശ്വസ്തതയെയും പരിത്യജിച്ചവരാണ്. പുനരുത്ഥാനനാളിൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്തുത ഏറ്റുപറച്ചിലിനെതിരായി ഞങ്ങൾ അവരോട് എപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നെഞ്ചുപിളർന്ന് നോക്കിയതെന്ന് ചോദിക്കുന്നതായിരിക്കും".

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَلَى الْمَرْءِ وَالْمَرْءِ

(അയ്യായുസ്സുൽഹ് 86-87)

"വിശുദ്ധബുർആനല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും ഇല്ലതന്നെ. മുഹമ്മദുർറസൂലുല്ലാഹ് അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു പ്രവാചകനും ഇല്ല. ഇസ്ലാം അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു മതവും ഇല്ലതാനും. ഞങ്ങളുടെ നബി(സ.) പാതമുൽ അന്ബിയായും ബുർആൻ ശരീഫ് പാതമുൽ കുതുബ് ആയും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മതത്തെ കുട്ടിക്കളിയായി കാണരുത്. ഞങ്ങൾക്കു ഇസ്ലാമികസേവകർ എന്ന വാദമല്ലാതെ മറ്റൊരു വാദവും ഇല്ലതന്നെ. ഇതിനെതിരായി വല്ല അപവാദവും ഞങ്ങളുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതുമൊരു ദുരാരോപണമായിരിക്കും. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രിയംനിറഞ്ഞ റസൂലിൽ നിന്നാണ് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. അതേപ്രകാരം വിശുദ്ധ ബുർആനിൽ നിന്നാണ് ഞങ്ങൾ ദൈവികജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുന്നതു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനെതിരായി ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഊഹങ്ങൾ വെച്ചുപുലർത്തുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ അവർ ഉത്തരം പറ

യാൻ ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുന്നതാണ്. ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ നിഷ്കാമസേവകരെല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വ്യർത്ഥവും കള്ളവും ശിക്ഷാർഹവും ആയിത്തീരുന്നതാണ്.

(അൽഹക്കം 7-8-1899)

“വിശുദ്ധഖുർആന്റെയും നബിതിരുമേനി(സ)യുടെയും കല്പനകളിൽനിന്നു അല്പമെങ്കിലും അകന്നുനടക്കുന്നത് വിശ്വാസരാഹിത്യമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ആ കല്പനകളെ അണുമാത്രയെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ആൾ നരകവാസിയായിരിക്കും എന്നതാണെന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം”.

(അൽഹക്കം 17-12-1906)

“ഞാൻ സത്യമായിട്ടു പറയുന്നു, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ആണയിട്ടു പറയുന്നു, ഞാനും എന്റെ ജമാഅത്തിലെ അംഗങ്ങളും മുസൽമാന്മാരാണ്. ഞങ്ങൾ ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനിയിലും വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും ഒരു യഥാർത്ഥ മുസൽമാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത് പോലെ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും ഒരണുമാത്രയെങ്കിലും പുറത്ത് കാൽ വെയ്ക്കുന്നത് നാശകാരണമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. ഒരു മനുഷ്യന് എത്രമാത്രം അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുമോ അത്രത്രയും റസൂൽതിരുമേനിയെ യഥാർത്ഥമായും പരിപൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കുന്നതിൽനിന്നും സ്നേഹിക്കുന്നതിൽനിന്നും മാത്രമെ ലഭ്യമാവുകയുള്ളൂ. അവിടുത്തെ കൂടാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും നന്മയുടെതായിട്ടില്ല”.

(അൽഹക്കം 17-12-1907)

“ഞങ്ങൾ പരിശുദ്ധ കലിമയിൽ സർവ്വാത്മനാ, ഹുദയം കൊണ്ടും ആത്മാവുകൊണ്ടും വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനെ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യവും പരിപൂർണ്ണവും ആയ ഗ്രന്ഥമെന്നു കരുതുകയും, സത്യഹുദയത്തോടുകൂടി അതിനെ ‘ഖാതമുൽകുതുബ്’ എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേപ്രകാരം റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ സത്യഹുദയത്തോടുകൂടി ‘ഖാതമുന്നബിയ്യിൻ’ എന്നും ഞങ്ങൾ

വിശ്വസിക്കുന്നു. അതേ നമസ്കാരങ്ങളും അതേ വിബ്ലിയും തന്നെ. അതേപ്രകാരം ഞങ്ങൾ റമസാൻ മാസത്തിലെ വ്രതമനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഹജ്ജിലും സക്കാരത്തിലും ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലതന്നെ. പിന്നെ എന്തു കാരണങ്ങളാലാണാവോ ഞങ്ങളെ യഹൂദികളെക്കാൾ മോശക്കാരെന്നു ഇവർ കരുതുന്നത്?"

(അൽഹക്കം 6-1-1908)

മഹാത്ഭുതങ്ങൾ

"ഞങ്ങളുടെ യജമാനനും നായകനും ആയ സയ്യിദുർറുസുൽ ഹസ്രത്ത് പാതമുൽഅബിയാ(സ.അ) തിരുമേനി ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ഒരു കൈപ്പിടി മണൽവാരി ശത്രുപക്ഷത്തേക്കെറിഞ്ഞു. ദുആ മൂലമായിരുന്നില്ല തിരുമേനി ആ പിടി മണ്ണു വാരിയെറിഞ്ഞത്. മറിച്ച് തന്റെ ആത്മീയശക്തിപ്രഭാവം കൊണ്ടായിരുന്നു അവിടുന്ന് എറിഞ്ഞിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഒരു പിടിമണ്ണു ദൈവികശക്തിയെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. ശത്രുസൈന്യത്തിൽ ഒരാൾ കൂടി അവശേഷിക്കാത്തവിധം അത്ഭുതകരമായ പ്രതിഭാവിലാസം അവിടെ പ്രത്യക്ഷമായി. ഓരോ ആളുടെ കണ്ണിലും ആ മൺതരി ചെന്നുപതിച്ചു. അങ്ങിനെ അവരൊക്കെ അന്ധന്മാരായിത്തീരുകയും പരിഭ്രാന്തചിത്തരായി നാലുപാടും ചിതറിയോടാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ അത്ഭുതസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു നീ ഒരു പിടിമണ്ണു വാരിയെറിഞ്ഞപ്പോൾ വാസ്തവത്തിൽ നീയല്ല എറിഞ്ഞത്, മറിച്ച് അല്ലാഹുവാണ് എറിഞ്ഞത് (8:18) എന്ന് പറഞ്ഞത്. അതായത് അണിയറയ്ക്കുപിന്നിൽ ദൈവികശക്തിയാണ് വർത്തിച്ചതെന്നും മനുഷ്യശക്തിയുടെ പണിയല്ല അതെന്നുംതന്നെ.

അതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരു മുഅ്ജിസ: (ദിവ്യാത്ഭുതം) ചന്ദ്രന്റെ പിളർപ്പായിരുന്നു. ഇതും ദൈവികശക്തിയുടെ ഒരു ബഹിർപ്രകടനമായിരുന്നു; ദുആയുടെ ഫലമായിരുന്നില്ല. ചുണ്ടുവിരലിന്റെ വെറുമൊരു സൂചനയിൽ നിന്നും സുശക്തമായ ഒരു സംഭവം പ്രത്യക്ഷമായി. ഇതുപോ

ലുള്ള ധാരാളം അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മാത്രം ശക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷമായി. ചിലപ്പോൾ ഒരു പാത്രം വെള്ളത്തിൽ തന്റെ വിരലുകൾ മുക്കിയതിന്റെ ഫലമായി മുഴുസൈന്യവും ഒട്ടകങ്ങളും കുതിരകളുമെല്ലാം അതിൽനിന്നും ആവോളം വെള്ളം കുടിച്ചു. എന്നിട്ടും അതിലുള്ള വെള്ളം അതുപോലെതന്നെ അവശേഷിക്കുകയുണ്ടായി. ചിലപ്പോഴും ഒന്നുരണ്ട് റൊട്ടികളിൽ തന്റെ തൂക്കൈസ് പർശം ഏല്പിച്ചതുകാരണം ആയിരക്കണക്കിലുള്ളവരുടെ വയറുനിറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ അല്പമാത്രം പാലിൽ തന്റെ ചുണ്ടുകൊണ്ടുനഗ്രഹം നൽകി തിരുദൂതർ ഒരു ജനത്തിന്റെ വിശപ്പ് മാറ്റി. ചിലപ്പോൾ മോശപ്പെട്ട കിണറിൽ തന്റെ ഉമിനീർ ഇട്ടുകൊണ്ട് നിർമ്മലമായ വെള്ളം നിറഞ്ഞ കിണറാക്കി മാറ്റി. ചിലപ്പോൾ ധാരാളം വ്രണം ഏർപ്പെട്ടവരെ തന്റെ കരസ് പർശം കൊണ്ടുമാത്രം സുഖപ്പെടുത്തി. യുദ്ധാവസരത്തിൽ ആക്രമമേറ്റു കൺമണികൾ വെളിയിൽ വന്നു പോയവർക്കു തിരുകരസ് പർശം മുഖേന സുഖപ്പെടുത്തി. ഇത്തരത്തിലുള്ള ധാരാളം മഹാത്ഭുതങ്ങൾ തന്റെ സ്വന്തമായ ശക്തിപ്രഭാവംകൊണ്ട് തിരുനബി(സ) കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവയ്ക്കൊക്കെ പിന്നിൽ ദൈവികമായ ഒരു മഹോജ്ജ്വലശക്തി പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു".

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം 65, 66)

പാപിയും ദുഷ്ടനും ആയ ഇറാനിലെ കിസ്റാ രാജാവ് നബിതിരുമേനി(സ)യെ പടിച്ചുകൊണ്ടുവരാനായി ശിപ്പായികളെ അയക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു സന്ധ്യാസമയം അവർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കെവന്നു താങ്കളെ അറസ്റ്റു ചെയ്യുവാനുള്ള ഉത്തരവോടുകൂടിയാണ് തങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ണർത്തി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അതിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവരോട് നിങ്ങൾ ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുക എന്നുമാത്രം അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. ആ അവസരത്തിൽ നബിതിരുമേനി(സ) രണ്ടു നാലു സഹാബാക്കളുടെ കൂടെ മസ്ജിദിൽ ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുമേനിയുടെ ദൈവികമായ പ്രഭാവവും പ്രതാപവും കണ്ട് അവർ രണ്ടു

പേരും വിറക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഭയന്നു ഭയന്നുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യജമാനനിൽ നിന്നും അങ്ങയെ അറസ്റ്റുചെയ്തു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള ഉത്തരവും കൊണ്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നതെന്നും ഞങ്ങളെന്തു മറുപടിയും കൊണ്ടാണു പോകേണ്ടതെന്നും ആരാഞ്ഞു. മറുപടി ഞാൻ നാളെ തരുന്നതാണെന്നു അപ്പോൾ അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു. പിറ്റേന്നുകാലത്ത് നബിതിരുമേനി(സ) അവരോട് നിങ്ങൾ യജമാനൻ എന്നു വിളിക്കുന്ന ആൾ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള യജമാനനല്ല. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള യജമാനന്നു ഒരിക്കലും മരണം സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നിരിക്കെ. നിങ്ങളുടെ യജമാനന്നു ഇന്നലെ രാത്രി മരണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്റെ സത്യവാനായ അല്ലാഹു അവന്റെ മകൻ ശീർവിയയെ അവന്റെ മേൽ ആധിപത്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇന്നലെ രാത്രി അയാളുടെ കൈയാൽ മരണം വരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുതന്നെ യാണെന്റെ മറുപടി എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ മഹാത്ഭുതംകണ്ട് ആ നാട്ടിലെ ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ തിരുനബിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു രാത്രിതന്നെ ഖുസ്റോ പർവീസ് അതായത് കിസ്റാ കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു".

(നൂറുൽ ഖുർആൻ II 10)

"റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഒന്നാമത്തെ ഉദ്ദേശ്യം അറേബ്യയുടെ സംസ്കരണമായിരുന്നു. അറേബ്യയുടെ സ്ഥിതി ആ കാലത്ത് എത്രമാത്രം ശോചനീയവും ഭയാനകവും ആയിരുന്നതെന്നാൽ അവരിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു തിന്മയും അവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. അവരിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു ശീർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കള്ളവും കൊള്ളയും കൊലയും അവരുടെ ദൈനംദിനജീവിതചര്യകളായിരുന്നു. ഒരു എറുമ്പിനെ കാൽകൊണ്ടു ചതച്ചു കൊല്ലുന്ന ലാഘവത്തോടെയായിരുന്നു അവർ കൊലകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. അനാഥശിശുക്കളെക്കൊന്ന് അവരുടെ സ്വത്ത് അപഹരിച്ചിരുന്നു. പെൺകുട്ടികളെ ജീവനോടെ കുഴിച്ചു മൂടിയിരുന്നു, വൃദ്ധിചാരം ചെയ്തു അതിൽ അഭിമാനം കൊണ്ടിരുന്നു. തങ്ങളുടെ കവിതകളിൽ അഭിമാനപുരസ്സരം ഇത്തരം നീചകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ പ്രതിപാദിക്കാറുണ്ടാ

യിരുന്നു. മദ്യപാനം നടക്കാത്ത ഒരു ഭവനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചുതുകളിയിൽ അവർ വളരെ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങളും കൊടിയ സർപ്പങ്ങളും ചെന്നായ്ക്കളും ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ ലജ്ജിതരായിരുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ളവരുടെ സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിനായിരുന്നു നമ്മുടെ നബികരീം(സ) നിയുക്തനായിരുന്നത്. തന്റെ ആന്തരികമായ ശ്രദ്ധമൂലം അദ്ദേഹം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. കുറഞ്ഞ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ അവരിൽ അതിമഹത്തായൊരു പരിവർത്തനം സംഭവതമായി. മൃഗീയമായ അവസ്ഥയിൽ നിന്നും അവർ മനുഷ്യരായി. പിന്നീടവർ സംസ്കാരസമ്പന്നരായ മനുഷ്യരായി. അതിന്നുശേഷം അവർ ദൈവികമനുഷ്യരായി ഉയരുകയും ചെയ്തു. അവസാനം ദൈവസ്നേഹത്തിൽ സ്വയം വിസ്മൃതരായിക്കൊണ്ട് എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളെയും അവർ സസന്തോഷം സഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ പലവിധത്തിലും പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തടവിലാക്കപ്പെട്ടു. ക്രൂരമായ വിധം ദിവസങ്ങളോളം അവരെ പട്ടിണിക്കിട്ടു. എന്നാൽ ഓരോരോ ദുർഘടഘട്ടത്തിലും അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടേ ഇരുന്നു. ചിലരുടെ മുമ്പാകെ സ്വന്തം മക്കൾ കശാപ്പുചെയ്യപ്പെട്ടു. അവർ സത്യഹൃദയത്തോടെ തങ്ങളുടെ ജീവൻ ദൈവവഴിയിൽ വെടിഞ്ഞതോർക്കുമ്പോൾ ദുസ്സഹദുഃഖം വരുന്നു. നബികരീം(സ) തിരുമേനിയുടെ നിഷ്കപടവും നിഷ്കാമവുമായ പ്രവർത്തനഫലമായി അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ മഹത്തായ പരിവർത്തനമുളവാക്കി. അതല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇസ്ലാമിലേക്ക്. അവർ ആകർഷിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നില്ല. ഭൗതികസ്ഥാനമാനങ്ങളുപേക്ഷിച്ച് മക്കൊതൈറുവീഥികളിൽ സാധാരണക്കാരായി പീഡനങ്ങൾ സഹിച്ച് അവർ നടക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല. അവരെ ഏറ്റവും താണനിലയിൽനിന്നും ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ആത്മീയ സ്ഥാനത്തേക്കുയർത്തുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരാത്മീയശക്തി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കണം. അവരിൽ അധികംപേരും അവരുടെ കുഹ്റിന്റെ അവസ്ഥയിൽ ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ജന്മശത്രുക്കളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ

രക്തദാഹികളും ആയിരുന്നു എന്നുകാര്യം അത്ഭുതമുള്ളവർക്കു നന്നായി മറ്റൊന്നിനേയും എനിക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിസ്സഹായനും നിരാലംബനും ആയ ഒരു മനുഷ്യൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള അഹങ്കാരങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശുദ്ധമാക്കി അവസാനം അവർ തങ്ങളുടെ പട്ടുവസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കീറിപ്പിരിഞ്ഞ സാധാരണ വേഷമിട്ട് തിരുസന്നിധിയിൽ ഹാജരായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതത്രമാത്രം വിസ്മയകരമാണ്!"

(പൈഗാമെസുൾഹ് 25, 26)

റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ശക്തിപ്രഭാവം

"റസൂൽതിരുമേനി(സ)യുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ശക്തി പ്രഭാവംകൊണ്ട് സഹാബാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജീവൻ തന്നെ പരിത്യജിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നുവരെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളാൽ പ്രഭാവിതരാണ്. ഇതിന്നെന്തിനിൽ ഈ സാനബി(അ)ന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ 30 ചില്ലിക്കൊശുകൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കൾക്കു ഒറ്റിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹചരന്മാരിൽ പ്രഥമനായിരുന്ന ഒരാൾ മൂന്നുപ്രാവശ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ലഅ്നത്(ശാപം) ചൊല്ലുകയുണ്ടായി".

(അഹ്മദി ഔർ ഗൈർ അഹ്മദി മെ ഫർഖ് 5)

"തൌഹീദിന്റെയും ദൈവികത്വത്തിന്റെയും മഹത്തായ അനുഗ്രഹം ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനി(സ) മുഖേനയാണ് ലോകത്തിന്നു ലഭ്യമായിരുന്നത്. അതല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ മാതൃക നമ്മുടെ നബികരീം(സ) തിരുമേനി ആണ് കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നത്. മാലിന്യത്തിൽ അമർന്നിരുന്ന ഒരു സമുദായത്തെ അതിൽനിന്നും കരകയറ്റി മനോഹരമായ പുനോദ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം എത്തിച്ചു. ആത്മീയമായ വിശപ്പിലും ദാഹത്തിലും വലഞ്ഞുമരിക്കാറായ ആ ജനതയ്ക്ക് മാധുര്യ

മേറിയ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കൊടുത്തു അവിടുന്ന് അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. കിരാതവും മൃഗീയവും ആയ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും കരകയറ്റി ആദ്യം അവരെ മനുഷ്യരാക്കി. സാധാരണ മനുഷ്യരിൽനിന്നും പിന്നെ സംസ്കാരസമ്പന്നരായ മനുഷ്യരാക്കി. അതിന്നുശേഷം അവരെ അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യരാക്കിത്തീർക്കുകയും അവർക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കാണത്തക്കരീതിയിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ മലക്കുകളോടുപോലും തുല്യനില പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നത്ര അവരിൽ അതിമഹത്തായ പരിവർത്തനം അവിടുന്ന് ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രഭാവം മറ്റൊരു നബി മുഖേനയും അവരുടെ ഉമ്മത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മുഹമ്മദ്(സ) എന്ന പേരുള്ള ആ അറബി നബി എത്ര മഹോന്നതമായ പ്രഭാവമുള്ള ഒരു നബിയാണെന്നു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹോന്നതപദവിയുടെ പാരമ്യം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ പ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ച് അനുമാനിക്കുന്നത് തന്നെ മനുഷ്യന്റെ പണിയല്ല."

(ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്ദ് 118)

ജീവനുള്ള നബി

ജീവനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു നബിയുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഹസ്രത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനി മാത്രമാണ്. ഹയാത്തുന്നബി എന്നപേരിൽ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആർക്കുംതന്നെ നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത രീതിയിൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ജീവിതചൈതന്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സുശക്തമായ പല തെളിവുകളും ഉണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നിതാണ്. ഏതൊരാളുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളും ഗുണമാഹാത്മ്യം

ങ്ങളും ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാതെ കണ്ടിരിക്കുന്നുവോ ആ ആൾ ജീവസ്സുള്ള നബിയായിരിക്കും. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കാലംതൊട്ടു ഇന്നുവരെ അല്ലാഹു മുസ്ലിംകളെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം കാണുന്നു. മുസ്ലിംസമുദായത്തിന്റെ കാലാന്തരത്തിന്നനുയോജ്യമായ പരിഷ്കരണത്തിന് അല്ലാഹു ഓരോ നൂറ്റാണ്ടിന്റെയും തലയ്ക്കൽ ഓരോ പരിഷ്കർത്താവിനെ - മുജദ്ദിദിനെ - അയക്കുകയുണ്ടായി. ഹയാത്തുന്നബിയുടെ ദൃഷ്ടാന്തമെന്നോണം അവൻ ഈ കാലത്ത് ഈ വിനീതനെ നിയുക്തനാക്കിയിരിക്കുന്നു."

(അൽഹദക്കം 17-2-1906)

പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിഭാസം

അറേബ്യൻ മണലാരണ്യത്തിൽ ഒരത്ഭുത പ്രതിഭാസം സംഭവിച്ചു. ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള മൃതന്മാർ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ട് ജീവനുള്ളവരായി മാറുകയും തലമുറതലമുറകളായി വഴിപിഴച്ചുപോയവർ ദിവ്യവർണ്ണം സ്വീകരിച്ചവരായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കുരുടന്മാർ കാണുവാൻ തുടങ്ങി. ഊമകളുടെ നാവുകളിൽ ദിവ്യജ്ഞാനം പ്രവഹിച്ചു. മുമ്പാരിക്കലും ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു ചെവിയും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും ആയ മഹാത്ഭുതമാണ് സംഭവിച്ചത്. ഇതെന്തായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയുമോ? ഇതെല്ലാം അന്ധകാരനിബിഢമായ രാത്രികളിൽ അല്ലാഹുവിൽ പൂർണ്ണമായും ലയിച്ച ഒരാൾ ഉയർത്തിയ ഉള്ളൂരുകിയ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായിരുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥനകൾ ലോകത്തെ ശബ്ദമായമാനമാക്കി. അങ്ങിനെ ആ നിരക്ഷരനും നിസ്സഹായനും ആയ വ്യക്തിയുടെ കയ്യാൽ തികച്ചും അസാധ്യവും അസംഭവ്യവും ആയ മഹാത്ഭുതങ്ങൾ വെളിപ്പെടുമാറായി.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِ
وَالِهِ بَعْدَ رَحْمَتِهِ وَغَيْبِهِ وَخُرْبِهِ
بِفُضَّةِ الْأُمَّةِ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ أَنْوَارَ
رَحْمَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ

അല്ലാഹുവേ! ഈ ഉമ്മത്തിനു വേണ്ടി റസൂൽതിരുമേനി പ്രകടിപ്പിച്ച ഉൽകണ്ഠയ്ക്കും അനുഭവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും ദുഃഖങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചറിധം അദ്ദേഹത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹങ്ങളും സലാമും ഇറക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ ദീപ്തിവർഷം എന്നുമെന്നും ചൊരിയുകയും ചെയ്യേണമേ!”

(ബറക്കാത്തുദുആ 5)

എല്ലാവരുടേയും രക്ഷാമാർഗ്ഗം

“വസ്തുതയെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ നബി(സ) എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും നാമങ്ങളെ തന്നിൽ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും ഉള്ള സമസ്തഗുണവിശേഷങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുകയാൽ അവിടുന്ന് മൂസായും ഈസായും ആദമും ഇബ്രാഹിമും യൂസുഫും യഅ്ക്കൂബും ആയിത്തീർന്നു. ഇതിലേക്ക് സൂചന നൽകിക്കൊണ്ട് അൽലാഹു പറയുകയാണ്:

‘അല്ലയോ റസൂലുല്ലാഹ് നീ അവരെല്ലാവരുടെയും രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെ പിന്തുടരുക’ (6:91) അതായത് എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും വിവിധങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളത്രയും നിന്നിൽ ലയിപ്പിക്കുവിൻ. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ശ്രേഷ്ഠതകൾ നബിതിരുമേനിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണിത് കാണിക്കുന്നത്. മുഹമ്മദു എന്ന പേർ തന്നെ ഇതിലേക്കാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അർത്ഥം ഏറ്റവും അധി

കം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നത്രെ. എല്ലാ നബിമാരുടെയും വൈവിധ്യമാർന്ന സകലശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളും നബിതിരുമേനി (സ)യിൽ വിളങ്ങുമ്പോൾമാത്രമെ എല്ലാ സ്തുതികളെപ്പറ്റിയും നമുക്ക് നിരൂപിക്കാനാവുകയുള്ളൂ."

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം 343)

നിയുക്തോദ്ദേശ്യം

"എല്ലാ മഹദ്ഗുണങ്ങളും റസൂൽതിരുമേനിയോട് അനുബന്ധിപ്പിക്കേണമെന്നതാണ് എന്റെ ഹൃദയത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥമായ അഭിവാഞ്ഛയും ആവേശവും എന്നത് ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നു. എന്റെ എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളും ഇതിലാണടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ഹീദും തിരുമേനിയുടെ ഇസ്ലത്തും ലോകത്ത് സ്ഥാപിതമാകണം എന്നതാണെന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം. എന്നെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പ്രശംസാവചനങ്ങൾക്കും യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അർഹനും അവകാശിയും റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യാണെന്നതാണെന്റെ മതം. എന്തെന്നാൽ ഞാനദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരളിയ ദാസൻ മാത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബിത്വദീപ്തിയിൽ നിന്ന് പ്രകാശം ഉൾക്കൊണ്ടവൻ മാത്രമാണു ഞാൻ. സ്വതന്ത്രമായ രീതിയിൽ എന്റെതായിട്ടൊന്നും തന്നെയില്ല. ആരെങ്കിലും സ്വതന്ത്രമായ രീതിയിൽ, തിരുമേനി(സ)യിൽനിന്നും അനുഗ്രഹലബ്ധനായിട്ടല്ലാതെ ആ പുണ്യാത്മാവിനുശേഷം പുതിയൊരു പ്രവാചകത്വവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും തനിക്ക് ദൈവവും ആയി ബന്ധമുണ്ടെന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ തള്ളപ്പെടേണ്ട ആളും അപമാനാർഹനും ആണെന്ന് ഞാൻ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. തിരുമേനിയെ അനുസരിക്കുകയും പിന്തുടരുകയും ചെയ്യാതെകണ്ട് നേരിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള വാതിലിൽനിന്നും ഇനി ആരുംതന്നെ ആഗ

തന്നാകുന്നതല്ല."

(അൽഹക്കം 31-5-1902)

"ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം തന്നെ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ബഹുമതിയെ നിലനിറുത്തുവാനായിട്ടുമാത്രമാണ്. ഞങ്ങൾ ഇസ്ലാമിന്റെ സേവകരാണ്. എന്റെ പേര് ഗുലാം അഹ്മദ് എന്ന് എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ വിളിച്ചപ്പോൾ അവർക്കിന്റെ രഹസ്യം എന്തറിഞ്ഞു? ഞാൻ മസീഹിബ്നു മർയമിനെക്കാൾ വലിയവനാണെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രഹസ്യം റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹം മൂസാനബിയുടെ മസീഹായിരുന്നു. ഞാനാകട്ടെ മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയുടെ മസീഹാണ്. അദ്ദേഹം ഇസ്രായേലിന്റെ കാണാതെപോയ കുഞ്ഞാടുകൾക്കു വേണ്ടി ഒരു പരിമിത കാലഘട്ടത്തിലേക്കു വേണ്ടി മാത്രം നിയുക്തനായ പ്രവാചകൻ മാത്രമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഈ മസീഹാകട്ടെ, മുഴുലോകത്തിനും വേണ്ടി എന്നെന്നേക്കുമായി അവതീർണ്ണരായ 'റഹ്മത്തുൽ ലിൽ ആലമീൻ' എന്നു വാദിച്ച റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മസീഹത്രെ."

(അൽഹക്കം 30-4-1902)

"തിരുനബി(സ)യുടെ നബുവുത്തു ഈ ലോകത്തു പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനായിട്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ ജമാഅത്ത് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്."

(അൽഹക്കം 10-8-1902)

"ഇസ്ലാംദീനിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെയും സർവ്വശേഷം പ്രവാചകനായ ഹസ്രത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയുടെ ചര്യകളെയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ആൾക്കു മാത്രമേ ഞങ്ങളുടെ ജമാഅത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാവുകയുള്ളൂ. അതുപോലെതന്നെ അയാൾ അല്ലാഹുവിലും റഹീമും കരീമും ആയ റസൂൽതിരുമേനിയ്ക്കും പുനരുത്ഥാനനാളിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും നരകത്തിലും വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും വേണം. അല്ലാഹുവിന്റെ

പ്രകൃതിമതമായ ഇസ്ലാമിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അതിൽത്തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും വിശുദ്ധബുർആനിലും സുന്നത്തിലും സഹാബാക്കളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായത്തിലും ചരിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത മൂന്നു കാര്യങ്ങളെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നയാൾ സ്വയമേവ നരകാഗ്നിക്കിരയാകുന്ന ആളായിരിക്കും. അയാളുടെ പര്യവസാനം ശുഭകരമായിരിക്കുകയുമില്ല".

(മവാഹിബുർറഹ്മാൻ 96, 97)

പരിപൂർണ്ണ ദൈവികപ്രകാശം

"ലോകത്ത് ഒരാൽമിയപ്രകാശം വന്നു അത് എല്ലാ പ്രകാശങ്ങളെയും അതിജീവിച്ചു. ആ പ്രകാശം അനേക സഹസ്രം ഹൃദയങ്ങളെ പ്രകാശമാനമാക്കി. ആ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്നോണം ഇസ്ലാമിനുള്ള ആൽമിയസഹായം നിറുത്തലാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നുമാത്രമല്ല, ഓരോ കാൽവെപ്പിലും അത് ഇസ്ലാമിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രസ്തുത നബിയുടെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ കാരണമായി നവംനവങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഈ കാലത്തും പ്രസ്തുതനബി നമ്മോടൊപ്പം ഉള്ളത്പ്രകാരം നാം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം ഇന്നും നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ പരിശുദ്ധപ്രകൃതിയും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് പോലെ നമുക്കും ആ ജീവജലം ലഭ്യമായി. അത് വളരെ വേഗതയിൽ നമ്മുടെ ഈമാന്റെ വൃക്ഷത്തെ വളർത്തി പരിപോഷിപ്പിച്ചു വരികയാണ്. മറ്റുള്ളവർ ഇപ്പോഴും ബന്ധനസ്ഥരായിരിക്കുന്ന എല്ലാ വൈഷമ്യങ്ങളിൽനിന്നും അതിലൂടെ നാം വിമോചിതരായിരിക്കുന്നു".

(ചശ്മയെ മഅ്റിഹത്ത് 312)

"ഞാൻ നബിയെന്നും റസൂൽ എന്നും അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടും ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നുംതന്നെ എനിക്ക് നേരിട്ട് ലഭിച്ചവയല്ലെന്നും ആൽമിയലോകത്തു വിലസുന്ന ആ

പരിശുദ്ധ പ്രവാചകന്റെ അതായത് ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയുടെ ആത്മീയ പ്രതിഭാവിഭാസമാണിവയൊക്കെയെന്നും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് എനിക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മുഹമ്മദ് എന്നും അഹ്മദ് എന്നും പേരുകളുള്ള ആ മഹാത്മാവിൽ സ്വയം വിലയനം പ്രാപിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഞാൻ റസൂലും (ദൂതനും) നബിയും (ദൈവഭാഷണം ലഭിച്ച ആളും) ആയി വന്നിരിക്കുന്നത്. ഈ രീതിയിൽ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ 'ഖാതമുനുബ്ബിയ്യിൻ' എന്ന മുദ്രക്ക് ഒരു കോട്ടവും തട്ടാതെ സുരക്ഷിതമായിത്തീരുന്നു. കാരണം ഒരു പ്രതിച്ഛായയും പ്രതിബിംബവും ആയ ഞാൻ സ്നേഹത്തിന്റെ ദർപ്പണം മുഖേന അതേ പേരിന്നർഹനായി എന്നു മാത്രം".

(എക് ഗൽത്തീകാ ഇസാലാ 9-10)

ഖതമുനുബ്ബത്തിന്റെ രഹസ്യം

“റസൂൽകരീം(സ) തിരുമേനിയുടെ ഖതമുനുബ്ബത്തിന്റെ രഹസ്യം നമ്മുടെ എതിരാളികൾക്കു ഒരിക്കലും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ ഖതമുനുബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം തിരുമേനി നളാദുബിലാഹ് അബ്തർ (ആൺസന്താനമില്ലാത്ത ആൾ) ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ

اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۖ

ഇതിൽ ശാരീരികമായ പിതൃത്വത്തെയാണ് നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആത്മീയമായ പിതൃത്വവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ 'അബ്തർ' ആണെ

ന്നു വിശ്വസിക്കുമോ? ഇത്തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസം കുഹ്റാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയപിതൃത്വം നിലനിന്നുവരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം. 'ലാകിൻ' എന്ന പദം ഇതാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഭാവിയിൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ സാക്ഷ്യമുദ്രയോടുകൂടിയ നബുവുത്തും റിസാലത്തും മാത്രമെ വരികയുള്ളൂ എന്നും തിരുമേനിയെ തികച്ചും പിന്തുടരുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ആർക്കുംതന്നെ ഇൽഹാമും വഹ്യും ഇതര ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭ്യമാകുന്നതല്ല എന്നുമാണ്. ഭാവിയിൽ അദ്ദേഹം മുഖേനയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്ര ലഭിച്ചും അല്ലാതെ ആർക്കും തന്നെ നബുവുത്ത് എന്ന അനുഗ്രഹം ലഭ്യമാകുന്നതല്ല. ഒരാൾ കണ്ണാടിയിൽ തന്റെ രൂപം നോക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ രൂപത്തിനും കണ്ണാടിയിലുള്ള രൂപത്തിനുമിടയിൽ എന്തെങ്കിലും അന്തരം കാണാൻ സാധിക്കുമോ? അതേസ്ഥിതി തന്നെയാണ് ഇവിടെയും. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ പ്രതിച്ഛായ തന്നെയാണിവിടെ. അതിൽ നിന്നും പുറത്തായതൊന്നും തന്നെയല്ല.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വഹ്വ് എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവഭാഷണം എന്നാണെന്നു മനസ്സിലാവുന്നു.

ദൈവികമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും ദൈവഭാഷണവും നിലച്ചു പോയ ഒരു മതം ജീവനുള്ള മതമെന്നു പറയാനാവില്ല. അത് ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട മതമാണ്. ഇസ്ലാം ഒരു മൂതമതമാണെന്നും റസൂൽതിരുമേനി നഹുദുബിലാഹ് ഒരു മൂതപ്രവാചകനാണെന്നും സ്ഥാപിക്കാൻ ഇവർ ശ്രമിക്കുന്നു. ഞങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ല. ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരത്തിലുള്ള വിശ്വാസം കുഹ്റാണ്. റസൂൽതിരുമേനി ഒരു ജീവൽപ്രവാചകനും ഇസ്ലാം ഒരു ജീവത്തായ മതവും ആണ്. കാരണം അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹാശിസ്സുകൾ എന്നെന്നും നിലനിൽക്കുന്നവയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നബുവുത്താകട്ടെ അനശ്വരവും അക്ഷയവുമായതാണ്. ആ മുദ്രകൊണ്ട് നബുവുത്ത് നിലനിൽക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള

നബുവുത്ത് നബുവുത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായയാണ്. എന്നാൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ നബിത്വത്തിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ നബുവുത്ത് വ്യാജനബുവുത്താണ്. അദ്ദേഹത്തിലൂടെയുള്ള നബുവുത്ത് അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതും കുഫ്റത്രെ. അങ്ങിനെ പറയുന്നവർ ആ പുണ്യാത്മാവിനെ (നൗദുബില്ലാഹ്) 'അബ്തർ' എന്നും ഇസ്ലാമിനെ ഒരു മൂതമതമെന്നും കരുതുന്നവരാണ്. ഇസ്ലാം അത്തരത്തിലുള്ള മതമാണെങ്കിൽ പിന്നെ അതു എങ്ങിനെ മോക്ഷദായകമായ മതമാകും വളരെ അത്ഭുതകരവും ചേദകരവും ആയ കാര്യമാണിത്. ഇവർ ഈ സമുദായത്തെ ശ്രേഷ്ഠസമുദായം എന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ദൈവികഭാഷണം ലഭ്യമാകാത്ത ഒരു സമുദായം എങ്ങിനെ ശ്രേഷ്ഠസമുദായമാകും? ഹസ്രത്ത് മുസാനബിയെ പിൻപറ്റി ആയിരക്കണക്കിൽ നബിമാർ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ സമുദായത്തിൽ ഒരു നബിയും വരികയില്ലെങ്കിൽപിന്നെ ഇതെങ്ങിനെ ഒരു ശ്രേഷ്ഠസമുദായമാകും?"

(അൽഹക്കം 24-11-1902)

"റസൂൽകരീം(സ.അ) 'ഖാതമുൽ അൻബിയാ' ആകുന്നു. നമ്മുടെ നബിതിരുമേനിക്കുശേഷം പുതിയ ന്യായപ്രമാണം അഥവാ ദൈവികഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പുതിയ വിധി വിലക്കുകൾ വരുന്നതുമല്ല. എന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നബിയെന്നും റസൂലെന്നും എന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം പുതിയ ന്യായപ്രമാണവും പുതിയ കല്പനകളും പഠിപ്പിക്കുക എന്നതല്ല. അല്ലാഹു കാലത്തിന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ചു ആരെയെങ്കിലും ദൈവഭാഷണം നൽകി അയക്കുകയും അദ്യശ്യകാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അയാൾക്കു നബിയെന്ന പദവി നൽകുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അയാൾ പുതിയ ന്യായപ്രമാണം കൊണ്ടുവരുന്നുവെന്നോ റസൂൽതിരുമേനി കൊണ്ടുവന്ന ന്യായപ്രമാണം ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തുന്നു എന്നോ അല്ല. മറിച്ച് അയാൾക്കു ലഭിച്ചതെല്ലാം റസൂൽതിരുമേനിയെ പരിപൂർണ്ണമായും പിന്തുടരുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ

താണ്".

(അൽഹക്കം 10-1-1904)

"അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹഭാജനമായിത്തീരുവാൻ റസൂൽതിരുമേനിയെ പിന്തുടരുക എന്ന ഒരേയൊരു മാർഗ്ഗം മാത്രമെ അവശേഷിക്കുന്നുള്ളൂ. നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവും ആയി അടുപ്പിക്കാൻ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ലതന്നെ. ഒരു പങ്കുകാരനും ഇല്ലാത്ത അല്ലാഹുവിനെ അന്വേഷിക്കുകയും എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള 'ശിർക്കിൽ' നിന്നും 'ബിദ്അത്തി'ൽ നിന്നും തന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും അനാചാരാധംബരങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടുനിൽക്കുകയും മനസ്സിന്റെ ഇച്ഛകളെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യം. നോക്കൂ ഞാൻ വീണ്ടും പറയുകയാണ് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ സത്യരഥ്യയിൽ കൂടിയല്ലാതെ മനുഷ്യന് വിജയം പ്രാപിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. നമ്മുടെ ഒരു റസൂലും(സ) ആ റസൂലിൽ ഇറങ്ങിയ ഏകഗ്രന്ഥം ആയ വിശുദ്ധ ഖുർആനും മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടർന്നാൽ മാത്രമെ ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ".

(അൽഹക്കം 10-3-1903)

യഥാർത്ഥ മോക്ഷദായകൻ

"ഹിജാസിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന, യഥാർത്ഥ മോക്ഷദായകൻ, പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ എന്നെന്നും മോക്ഷപദം ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാൻ, മുഴുവൻ ലോകത്തിന്റെയും മുഴുവൻ കാലഘട്ടത്തിന്റെയും മോക്ഷത്തിനുവേണ്ടി നിയുക്തനായി. അതേപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഈ കാലത്തും അവതീർണ്ണനായി. എന്നാൽ ഒരു പ്രതിച്ഛായയെന്നോണം മാത്രം. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുവൻ ഭൂമിക്കും ഫലംതന്നെ കൊണ്ടിരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമീൻ".

(ദാഫിഉൽബലാ ഭാ. 21)

വ്യാജപ്രവാചകന്മാർ എതിർക്കപ്പെടുന്നില്ല

“റസൂൽതിരുമേനി(സ) ആവിർഭവിക്കുകയും നബുവ്വുത്ത് വാദം പുറപ്പെടുവിച്ചു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രവാചകനും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്ത എതിർപ്പുകളും ദുഃഖങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകപ്പെട്ടു. തിരുനബിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ വ്യാജപ്രവാചകന്മാർ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു. എന്നാൽ മൂസൈലിമ കദ്ദാബിനോ അസ്വദ് അൻസികോ ഇത്തരത്തിലുള്ള ദുഃഖങ്ങളും എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടിവന്നതായി ആർക്കെങ്കിലും പറയാൻ സാധിക്കുമോ? ഞാൻ സത്യമായും പറയുന്നതു, റസൂൽതിരുമേനിക്കു ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ദുഃഖങ്ങളെയും സങ്കടങ്ങളെയും കുറിച്ച് സങ്കല്പിക്കാൻ കൂടി സാധിക്കാത്തവിധം അതിനെക്കുറിച്ച് എഴുതുവാൻ ഞാൻ അശക്തനായിരിക്കുകയാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിക്കാനുള്ള വാക്കുകൾ എനിക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ചതുപോലുള്ള ദുഃഖം വ്യാജപ്രവാചകന്മാർക്ക് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. അതിന്നുള്ള കാരണം ഇതാണ്: തിരുമേനിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ ഹൃദയങ്ങളിൽ ചെന്നുപതിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ആ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കുഹ്റും ബിദ്അത്തും ദൂരപ്പെടുത്തുക എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശം. അവസാനം അങ്ങിനെ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു.”

(അൽഹക്കം 10-1-1906)

സിറാജ് മുനീർ

“അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് സിറാജ് (വിളക്ക്) എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടതിലുള്ള സൂക്ഷ്മമായ തത്വം ഇതാണ്: ഒരു ദീപത്തിൽ നിന്നു ആയിരക്കണക്കിലും ലക്ഷക്കണക്കിലും ഉള്ള വിളക്കുകൾ വെളിച്ചം ആർജ്ജിക്കുന്നു. എന്നാൽ അക്കാരണംകൊണ്ട് ആ വിളക്കിന് ഒരു നഷ്ടവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. റസൂൽതിരുമേനിയെ അനുഗമിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യു

ന്നത് കൊണ്ട് ആയിരക്കണക്കിലും ലക്ഷക്കണക്കിലും ഉള്ള വർ ഈ സ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരുന്നുവെന്നതാണ് ഇതിന്റെ താല്പര്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം ഒരു പ്രത്യേക ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതല്ല. അതു പൊതുവിൽ എന്നെന്നും നിലനില്ക്കുന്ന ഒന്നത്രെ".

(അൽഹക്കം 14-7-1908)

"ഭൂമിയിലുള്ളവർ കരുതുന്നുണ്ടാകും, ഓട്ടുവിൽ ഈ ലോകത്ത് പ്രചരിക്കുന്നത് കൃസ്തുമതമോ ബുദ്ധമതമോ ആയിരിക്കും എന്ന്, എന്നാൽ അവരെല്ലാം തെറ്റായ ധാരണയിലാണ്. ആകാശത്തിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഭൂമിയിൽ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക. ജനഹൃദയങ്ങളെ അവസാനം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നത് ഇസ്ലാം മതമായിരിക്കുമെന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നാഥൻ എന്ന അറിയിക്കുന്നു.

ബറാഹിനെ അഹ്മദിയ്ക്ക് V
റൂഹാനിഖസായിൻ Vol 21,

"തിരുമേനി(സ)യിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠതകളും എല്ലാവിധത്തിലുള്ള പരിപൂർണ്ണതകളും സ്ഥാനങ്ങളും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണവും സർവ്വോത്തമവും ആയ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കപ്പെട്ടു. അതിന്നുശേഷം പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ മറ്റൊരു ന്യായപ്രമാണവും വരുന്നതല്ലതന്നെ. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവികമായ മുദ്ര പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ആയിരക്കണക്കിലുള്ള മലക്കുകൾ അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി ഇറങ്ങുകയുണ്ടായി. അതിനോടനുയോജ്യമാകാത്ത ഒരു വഹ്യും ഇൽഹാമും ദർശനവും ദൈവത്തിൽ നിന്നുമുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല.

എന്നാൽ ഏതൊരു വഹ്യോ ഇൽഹാമോ അതിന്നനുയോജ്യമായതും അതിന്നുപോൽബലകമായ അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അടങ്ങിയതും ആണെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി നാം അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഒരണു

മാത്രയെങ്കിലും അതിൽനിന്നും വ്യതിചലിക്കാൻ നാം തയ്യാറല്ല".

(മൽഹൂസാത്ത് 10 പേജ് 11)

ഉദ്ദേശ്യസാഹചര്യം - ഒരു മഹാത്ഭുതം

"നബികരീം(സ.അ) തിരുമേനിയുടെ എണ്ണമറ്റ അത്ഭുതങ്ങളിൽവെച്ച് മഹാത്ഭുതം ഏതൊരു ഉദ്ദേശ്യസാഹചര്യത്തിനായാണോ അവിടുന്ന് അവതീർണ്ണനായിരുന്നത് അത് അദ്ദേഹത്തിന് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ്. മറ്റൊരു നബിയിലും പൂർണ്ണമായി കാണപ്പെടാത്ത നിസ്തുലമായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു ഇത്. ഹസ്രത്ത് മുസാനബി(സ) വഴിക്കുവെച്ചുതന്നെ മരണമടഞ്ഞു. ഹഃഈസാനബിക്ക് ലഭിച്ച വിജയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹവാരിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു ചെയ്ത പെരുമാറ്റത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ റസൂൽ തിരുമേനി ഈ ലോകം വെടിയുന്നതിന്നു മുമ്പായിത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിൽ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി പ്രവേശിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് കാണാൻ സാധിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ദിവ്യാത്ഭുതം അദ്ദേഹം വരുത്തിയ ധാർമ്മികപരിവർത്തനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യകാലത്ത് ജനങ്ങൾ കന്നുകാലികൾക്ക് തുല്യരായിരുന്നു. അല്ല അവർ അവയെക്കാളും വഴിപിഴച്ചുപോയിരുന്നു. (7:180)

എന്നാൽ പിന്നീടവർ 'തങ്ങളുടെ നാഥനെ സാഷ്ടാംഗം. പ്രണമിച്ചുകൊണ്ടും നിന്നുപ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരായിത്തീർന്നു' (25:65)

മൂന്നാമത്തെ ദിവ്യാത്ഭുതം (മുഅ്ജിസ), അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളാണ്. എല്ലാ നബിമാരുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവകൾ നിലച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നബിപുംഗവൻ(സ)ന്റെ നിരൂറവ ഒരിക്കലും വറ്റുന്നില്ല. അതു എന്നെന്നും ജലസേചനം ചെയ്തുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ്. ഇതേ നിരൂറവിൽ നിന്നും ജലപാനം നടത്തിയ ഒരാളെ അല്ലാഹു ഈ

ഉമ്മത്തിൽ വാഗ്ദത്ത മസീഹാക്കിയ്ക്കിരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ ദിവ്യാത്ഭുതവും അദ്ദേഹത്തിന്നു മാത്രം പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു നബിക്കുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഹസ്രത്ത് നബിതിരുമേനി(സ)യുടെ സമുദായം ലോകത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് എപ്പോഴും നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴൊക്കെയും 'അല്ലാഹുമ്മ സല്ലി അലാ മുഹമ്മദിൻ' അല്ലാഹുവേ! നീ മുഹമ്മദുനബിയിൽ നിന്റെ കാരുണ്യവും അനുഗ്രഹവും ചൊരിയേണമേ എന്നു അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ലോകത്ത് പ്രത്യക്ഷമായി കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്ന് ഈ സമുദായത്തിന്നു ലഭ്യമായ ദൈവഭാഷണമാണ്".

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 9, പേജ് 267)

"ഞാൻ വളരെ ഉറച്ച വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പറയുകയാണ്, റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠതകളും സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തിരുനബി(സ)ക്കെതിരായി പുതിയൊരു പ്രസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുന്നവൻ വ്യാജനും കറ്റുകെട്ടുകാരനും ആണ്. അതുപോലെ തിരുനബിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിൽനിന്നും അകന്നുനിന്നുകൊണ്ട് പുതിയൊരു നബുവുത്തിന്റെ അസ്തിത്വം അഭിമാനിക്കുന്നവനും അങ്ങിനെതന്നെ. ഏതൊരാളാണ് തിരുമേനിയെ കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്മമുനമ്പുവുത്തിന്നു വിഹ്നം വരുത്തിക്കൊണ്ട് പുതിയൊരു നബുവുത്ത് വാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് അയാൾ അഭിശപ്തനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് മുഹമ്മദി നബുവുത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാതെ നബിതിരുമേനിക്കുശേഷം നബിത്വവാദം പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് ആരും വരികയില്ല എന്നു പറയുന്നത്. നമ്മുടെ എതിരാളികളായ മുസ്ലിംകൾക്ക് പറ്റിയ ഏറ്റവും വലിയ തെറ്റ് അവർ നബിതിരുമേനിയുടെ പത്മമുനമ്പുവുത്ത് എന്ന മുദ്ര കൊണ്ട് ഒരു ഇസ്രായീൽ നബിയെ ആകാശത്ത് നിന്ന് ഇറക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ഖുവുത്തെ ഖുദ്സിയു

ടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മായിയായ നബുവത്തിന്റെ യു ഏറ്റവും താണ രീതിയിലുള്ള മാഹാത്മ്യം, 1300 വത്സരങ്ങൾക്കുശേഷവും തിരുനബിയുടെ തന്നെ ശിക്ഷണവും അധ്യയനവും പ്രാപിച്ച വാഗ്ദത്ത മസീഹ്, തിരുനബിയുടെതന്നെ ഉമ്മത്തിൽ അതേ നബുവത്തും കൊണ്ടു വരികയുണ്ടായി എന്നതാണ്. ഇത് കുഹ്റായ വിശ്വാസമാണെങ്കിൽ ഞാൻ ഈ കുഹ്റിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു!"

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 8, ഭാ. 143)

"ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നത് പോലെതന്നെ ഹഃറസുൽ തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ സലാത്തും സലാമും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം തിരുനബിക്കുവേണ്ടി തന്നെയാണീ പ്രസ്ഥാനം അല്ലാഹു രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും സഹായങ്ങളും അവിടുന്ന് മൂലം ലഭ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. തിരുമേനിയെ അനുസരിക്കാതെയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുടരാതെയും കണ്ടു ഒരു മനുഷ്യനും ഒരുവിധത്തിലുള്ള ആത്മീയാനുഗ്രഹവും കരഗതമാകുന്നതല്ല എന്നുള്ളതാണ് എന്റെ വിശ്വാസം എന്നു ഞാൻ തുറന്നു പറയട്ടെ".

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 8 പേജ്:)

"ഇപ്പോൾ കൂസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രഭാവവും സ്വാധീനവും അധികരിച്ചുവരികയാണ്. നബി(സ)തിരുമേനിയോടുണ്ടായിരിക്കേണ്ട 'സ്നേഹം ഇന്നത്തെ മുസ്ലിംകളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള പത്രങ്ങളും മാസികകളും പ്രസിദ്ധീകൃതമായിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ഇന്നുവരെ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതചൈതന്യത്തെക്കുറിച്ച് ആരുംതന്നെ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണവും വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തസ്സ് ലോകത്ത് സ്മാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിനെതിരായി ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് തിരുനബിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ സ്മാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഇനിയും എന്തെങ്കിലും വഴി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാനാവുമോ?

നാം ഹസ്രത്ത് നബിതിരുമേനിയെ ഏറ്റവും മാഹാത്മ്യമുള്ള പ്രവാചകനെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും നല്ലൊരു കാര്യം മറ്റൊരാളിൽ കല്പിക്കപ്പെടുന്നത് നമുക്കു രുചിക്കുന്നില്ല. അവിശ്വാസികൾ റസൂൽ തിരുമേനിയോട് ആകാശത്ത് കയറിപ്പോയി ഒരത്ഭുതം കാണിച്ചുതരാൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ 'സുബ്ഹാന റബ്ബി' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. മറുഭാഗത്ത് ഹഃഝസാനബി(അ)യെ ആകാശത്തു പിടിച്ചുകയറ്റുകയാണെങ്കിൽ അതെങ്ങനെ ശരിയാകും. ഏതെല്ലാം വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരിലും കാണപ്പെടുന്നുവോ അവയെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ നബിതിരുമേനി(സ)യിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല ഇതരവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും കാണിച്ചുതരുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്".

'നിന്റെ മേലുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അതിമഹത്തായതാണ് (4:114). ഈ ഖുർആൻ വചനം ഇതിലേക്ക് വെളിച്ചം വിശുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആകാശത്തിൽ കയറിപ്പോകുന്നത് ഒരു മാഹാത്മ്യമാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ നബി(സ) തിരുമേനി അതിൽനിന്നും എങ്ങിനെ വിട്ടുനില്ക്കും? അവസാനം ഇവർക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടി വരികതന്നെചെയ്യും.

ഒരുഭാഗത്ത് ഇക്കുട്ടർ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മേൽ അക്രമണം നടത്തുകയാണ്. അതായത് ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു ആകാശത്തു കയറിപ്പോയി അത്ഭുതം കാണിച്ചുതരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. മറുഭാഗത്ത് ഝസാനബിയെ ആകാശത്ത് കയറ്റി ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേപ്രകാരം അല്ലാഹു തന്നെ മാത്രമുള്ള സൃഷ്ടിത്വം എന്ന ഗുണം മനീഹിന്നു നല്കി അദ്ദേഹത്തെ അതുല്യനാക്കി. എന്നു പറഞ്ഞ് അല്ലാഹുവിന്റെ മേലും ഇവർ 'കുതിര' കയറുകയാണ്. അല്ലയോ അറിവില്ലാ

ത്തവരേ! അല്ലാഹു തന്റെ ദൈവികഗുണങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള അവകാശി ഈസാനബി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ? ഹസ്രത്ത് നബി കരീം(സ) തിരുമേനിക്കെന്തുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നും പങ്കു ലഭിച്ചില്ല?"

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 7 146, 147)

മസീഹും മുഹമ്മദും

"മസീഹിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുവാൻ ആളുകൾ വന്നു. രണ്ടുമണിക്കൂറിനകംതന്നെ അദ്ദേഹം ബന്ധിതനാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ബന്ധിതനാക്കാൻ വന്നവർക്കൊക്കെ ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. റസൂൽതിരുമേനിയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ കിസ്രായുടെ രണ്ടു ശിപ്പായിമാർ വന്നപ്പോൾ തിരുമേനി(സ) അവരുടെ മുമ്പാകെ ഇസ്ലാം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ അദ്ദേഹം അവരെ വിളിച്ചു 'ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ദൈവം കൊലചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്റെ ദൈവം അവന്റെമേൽ ശിർഹയുടെ ആധിപത്യം അടിച്ചേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. രണ്ടു നബിമാരെയും ഒന്നിവിടെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുക. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ദുഃഖയുടെ ഫലമായി കിസ്രായ്ക്ക് നാശം സംഭവിച്ചതുപ്രകാരം മസീഹിനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കാൻ വന്നവരിൽ രണ്ടുനാലുപേരെയെങ്കിലും നശിപ്പിച്ചുകൂടെ? ഇതിൽനിന്നും തിരുമേനിയുടെ ഗാഭീര്യവും പ്രതാപവും നിലനിൽക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഇച്ഛിച്ചിരുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്".

(മൽഹൂസാത്ത് VI - 48)

നാലു വിശിഷ്ട ദൈവികഗുണങ്ങളുടെ പ്രതീകം

"സുറഃഫാത്തിഹയിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയ തന്റെ

നാലു വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണ പ്രതീകമായിരുന്നു ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനി(സ.അ). തന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഗുണമായി അല്ലാഹു റബ്ബുൽ ആലമിൻ, സർവ്വചരാചരങ്ങളുടെയും സംരക്ഷകനും സർവ്വലോകനിയന്താവും എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു: 'നാം നിന്നെ മുഴുലോകത്തിനും അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ലാതെ അയച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. (21:108)

റബ്ബുൽ ആലമിൻ എന്ന ഗുണം മുഴുലോകത്തിന്റെയും രക്ഷാകർത്തൃത്വം തെളിയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ റസൂൽതിരുമേനിയുടെ വ്യക്തിത്വം മുഴുലോകത്തിനും അനുഗ്രഹദായകവും മുഴുലോകത്തിനും രക്ഷാമാർഗ്ഗം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും ആണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ ദൈവികഗുണം റഹ്മാൻ എന്നതാണ്. തിരുമേനി ഈ ഗുണത്തിന്റെയും പരിപൂർണ്ണ പ്രതീകമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരുവിധത്തിലുള്ള പ്രതിഫലേച്ഛയും കൂടാതെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളായിരുന്നു തിരുനബിയുടേത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഇതിന്നു പകരമായി ഒരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. (25:58)

അതേപ്രകാരം അവിടുന്ന് 'റഹീമിയ്യ'ത്തിന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു. റസൂൽതിരുമേനി(സ)യും സഹാബാക്കളും ഇസ്ലാമിന്നു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള ത്യാഗങ്ങളും സേവനങ്ങളും ഒരിക്കലും വ്യർത്ഥമാകുന്നില്ല. അതിനുള്ള പ്രതിഫലം അവർക്ക് ലഭിക്കുകതന്നെചെയ്തു. റസൂൽതിരുമേനിയെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽതന്നെ റഹീം എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരംതന്നെ അദ്ദേഹം 'മാലിക്കിയ്യത്ത് യൗമിദ്ദീ'ന്റെയും പ്രതീകമായിരുന്നു. അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണപ്രകടനം

മക്കൾ വിജയാവസരത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനി(സ)യിൽ പ്രസ്തുത ദൈവികഗുണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി കാണപ്പെട്ടത് പോലെ മറ്റൊരു പ്രവാചകനിലും കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല".

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 6, പേ:71)

മുഅ്ജിസത്തുകളുടെ നിലയ്ക്കാത്ത പ്രവാഹം

"നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, മുസ്ലിംകളിൽ വലിയൊരു വിഭാഗം ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം പണ്ടെന്നോ കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത് അവരുടെ ഭാഗ്യദോഷവും നഷ്ടബോധവും ആണ് കാണിക്കുന്നത്. യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതകളും പരിപൂർണ്ണതകളും അതുപോലെതന്നെ റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ അനുസരിക്കുന്നതിലും അനുഗമിക്കുന്നതിലും ഉണ്ടാകുന്ന മാഹാത്മ്യങ്ങളും അവർ അറിയുന്നില്ല. ഈ പ്രഭാവങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും പണ്ടു കഴിഞ്ഞുപോയി എന്നും അതൊന്നും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എന്നും ഇക്കൂട്ടർ കരുതുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള മുഡ്വിശ്വാസം, കാരണമായി ഇവർ ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മഹത്വത്തിന്മേൽ ആക്രമണം നടത്തുകയും ഇസ്ലാമിൽ ദുഷ്പേരുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഈ വിഷം പരക്കുകയും മുസ്ലിം ഭവനങ്ങളിൽത്തന്നെ റസൂൽതിരുമേനിയെ അപമാനിക്കുന്നവർ ജനിക്കുകയും ചെയ്ത ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇസ്ലാമിന്റെ മഹത്വങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുവെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനായിട്ടാണ് അല്ലാഹു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നത്. ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ളവർ പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു സാക്ഷികളാണെന്നു മാത്രമല്ല അത് അനുഭവവേദ്യരായ നൂറുകണക്കിലുള്ളവരുമായിട്ടുണ്ട്. ഇത് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വ്യക്തവും ജാജാല്യമാനവുമായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. എനിക്കു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇന്ന് മറ്റേ

തൊരു പ്രവാചകന്റെ അനുയായികൾക്കും കാണിച്ചുതരുവാൻ സാധ്യമല്ല".

(മൽഹൂസത്ത് VI, പേ:276, 277)

ജീവനുള്ള പ്രവാചകൻ

“ഇക്കുട്ടർ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും അദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കെതിരായി ഈസാനബി(അ) ആകാശത്ത് കുടിപാർക്കുകയാണെന്ന് വാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കൂസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇസ്ലാമിനെ ആക്രമിക്കുവാനും വിമർശിക്കുവാനും ഉള്ള പഴുതാണുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (നൗദു ബില്ലാഹ്) നിങ്ങളുടെ നബി മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈസാ(അ) ആകാശത്ത് ജീവനോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള ന്യായത്തിൽ മുഹമ്മദു നബി(സ)യെ മരിച്ച ഒരു പ്രവാചകനാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവർ അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠനും അഹ്സലൂർ റുസുലും ഖാതമുനബിയ്ക്കിനും ആയ അവിടുത്തെ മാഹാത്മ്യത്തിലും ശ്രേഷ്ഠതയിലും ഈ മുസ്ലിംകൾ കളങ്കം ചാർത്തുകയല്ലേ ചെയ്യുന്നത്? തീർച്ചയായും അതെ! ഇക്കുട്ടർ പാതിരിമാരെക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനു അപമാനം ഉണ്ടാക്കുകയും റസൂൽ തിരുമേനി ഒരു മൂതനാണെന്നു പറയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ നിർഭാഗ്യത്തിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഒരുഭാഗത്ത് ഇവർ വായകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അഹ്സലൂർ റസൂൽ (പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠൻ) എന്നു പറയുകയും അതേ സമയം മറുഭാഗത്ത് അദ്ദേഹം 63 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം മരണമടഞ്ഞുവെങ്കിലും ഈസാനബി 2000 വർഷങ്ങളോളമായി മരിക്കാതെ വാനത്തിലിരിക്കുകയാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് ‘താങ്കളിൽ അതിമഹത്തായ ദൈവികാനുഗ്രഹം ഉണ്ട്’ എന്നു പറയുന്നു. എന്ത് ഈ ദൈവവചനം തെറ്റായിരുന്നോ? അല്ല, ഒരിക്കലുമല്ല. റസൂൽതിരുമേനി മരിച്ചുപോയ

പ്രവാചകനാണെന്നു പറയുന്നവർ വ്യാജമാണ് പറയുന്നത്. ഇതിനെക്കാൾ വലിയ അപമാനം വേറെന്താണുള്ളത്. മറ്റൊരു നബിക്കും ലഭ്യമാകാത്ത അതുല്യമാഹാത്മ്യമാണ് റസൂൽ തിരുമേനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം".

(മൽഹൂസാത്ത് Vol 5. ഭാ:29)

"അദ്ദേഹത്തിന്റെ (യേശു മസീഹിന്റെ) മേൽ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ധാരാളം ഔദാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ജൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ആരോപണങ്ങളിൽനിന്നും റസൂൽതിരുമേനി(സ) അദ്ദേഹത്തെ മോചിപ്പിച്ചു. പാവം ജനിച്ചതു മുതൽ ജൂതന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ വിമർശന വിധേയനാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ആദ്യം അദ്ദേഹത്തിൽ ശാപാരോപണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുസദ്ദിഖ് (അദ്ദേഹത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നയാൾ) വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യഹൂദികൾ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹവാരിങ്ങൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ശാപം ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു. അവരിൽ പെട്ട ഒരാൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ലത്ത് നത്തെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ സന്നദ്ധനായി. എന്നാൽ റസൂൽതിരുമേനി(സ) മാത്രമാണ് എല്ലാ ആരോപണങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിമുക്തനാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽപരം എന്ത് ഔദാര്യമാണ് അവിടുന്ന് കാണിക്കേണ്ടത്. അദ്ദേഹത്തിൽ ലത്ത് നത്തിന്നു പകരമായി റഹ്മത്തെന്ന പദവി നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങനെ കോടിക്കണക്കിലുള്ള മുസ്ലിംകൾ അദ്ദേഹത്തെ റഹ്മത്തുല്ലാഹ് (അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം) എന്നു കരുതുന്നു."

(മൽഹൂസാത്ത് IV, 177 അടിക്കുറിപ്പ്)

ഖാതമുന്നബിയ്യിൻ

"ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ രീതിയിലുള്ള ഭൗതികവും ശാരീരികവും ആയ ഔന്നത്യങ്ങളും മുന്നേറ്റങ്ങളും ഇതിന്നു മുമ്പുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഉണ്ടായി

രുന്നില്ലതന്നെ. അതേപ്രകാരം ആത്മീയമായ എല്ലാ മുന്നേറ്റങ്ങളും അഭിവൃദ്ധികളും ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനി(സ)യിൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖാതമുനബിയ്യിൻ എന്നതിന്നു ഇതുതന്നെയാണ് വിവക്ഷ".

(മൽഹൂസാത്ത് IV ഭാ. 203

ജീവനുള്ള ഗ്രന്ഥവും ജീവനുള്ള നബിയും

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പരിപൂർണ്ണവും ജീവസ്സുള്ളതും ആയ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്. അത് ജീവനുള്ള അമാനുഷിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നതിനുള്ള മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തം ഒരു കാലഘട്ടത്തിലും അതിന്നു പഴക്കം ഉണ്ടാവുകയോ നാശംവന്നു ഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഹസ്രത്ത് മുസാനബി(അ)ക്കു ലഭ്യമായ ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളിൽ ഇന്നു കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കുമോ? മുസാനബിയുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് പോലുള്ള വടിയും അതിന്നു പാമ്പായിത്തീരുവാനുള്ള ശക്തിയും ഇന്നെവിടെയെങ്കിലും കാണാൻ സാധിക്കുമോ? ചുരുക്കത്തിൽ ഇതിന്നുമുമ്പെവന്ന എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം തന്നെ അവസാനിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നബിതിരുമേനി(സ) മൂലം പ്രകടമായ അത്ഭുതങ്ങൾ (മുഅ്ജിസത്തുകൾ) ഓരോ കാലത്തും പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവചൈതന്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. ആ മുഅ്ജിസകൾ അവസാനിക്കാതെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നത് റസൂൽതിരുമേനി(സ) ഒരു ജീവൻ പ്രവാചകനാണെന്നതിനുള്ള മഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭ്യമായത് തന്നെയാണ് മറ്റാർക്കും ലഭ്യമല്ലാത്ത യഥാർത്ഥ ജീവിതം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളും അവയുടെ മാധുര്യമേറിയ ഫലങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും 1300 വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ളത് പോലെ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. മറ്റൊരു അധ്യാപനവും, അതനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവർക്ക് ദൈവികാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭ്യമാണെന്നു വാദിക്കുന്ന നിലയിൽ ഇന്നു കാണപ്പെടുന്നില്ല. അതിനുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാണ്

താൻ എന്ന് ആർക്കും വാദിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ നാം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളുടെ ഫലങ്ങളുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങളുടെയും മാതൃകകൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതായി കാണുന്നു. തിരുമേനി(സ)യെ യഥാർത്ഥമായി പിന്തുടരുന്നവർക്ക് പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹങ്ങളും ഫലങ്ങളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും നാം കാണുന്നു.

അല്ലാഹു ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ (അഹ്മദിയാ ജമാഅത്തിനെ) സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ നിരുപമമായ സത്യത്തെ ജീവിപ്പിച്ചു കാണിക്കുന്നതിനും റസൂൽ തിരുമേനിയെ അനുസരിക്കുകയും പൂർണ്ണമായും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ആയിരത്തിമൂന്നുറുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രകടമായിരുന്ന ദൈവികാനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇന്നും ലഭ്യമാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്. നൂറുകണക്കിലുള്ള ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഇതുവരെ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്കെതിരായി നിന്നുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സത്യസാക്ഷ്യം തെളിയിക്കുവാൻ ഞാൻ എല്ലാ മതനേതാക്കളെയും സമുദായ നായകന്മാരെയും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ തന്റെ മതത്തിന്റെ സത്യസാക്ഷ്യം തെളിയിക്കുവാൻ ആരുംതന്നെ രംഗത്ത് വന്നില്ല.

നാം അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ അമാനുഷികവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഗ്രന്ഥമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനും അതിനെതിരിൽ നിലക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നതാണ് നമ്മുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസവും വാദവും".

(മൽഹൂസാത്ത് III, ഭാ: 37,38)

മുഹമ്മദ് - ഏറ്റവുമധികം സ്തുത്യർഹൻ

"ആകാശവും ഭൂമിയും ഒന്നുപോലെ സ്തുതിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഹസ്രത് റസൂൽ(സ) തിരുമേനിയുടെ നാമം മുഹമ്മദ് എന്നു വന്നിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വിവക്ഷിതം

ഏറ്റവും അധികം സ്തുതിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നാണ്. ലോകത്ത് പലരെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവർ അപമാനിക്കുകയും അവഹേളിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ വാനലോകത്ത് അവർ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. അവർ ദൈവസമക്ഷത്തിൽ സാത്വികരായി സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലരെ ലോകം അങ്ങേയറ്റം സ്തുതിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വാനലോകം അവരെ ശപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും അവന്റെ മലക്കുകളും ദൈവസാമീപ്യം പ്രാപിച്ച മഹാത്മാക്കളും അവരുടെ പേരിൽ ശാപം ചൊരിയുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നബി(സ) തിരുമേനിയെ ഭൂലോകവും വാനലോകവും സ്തുതിക്കുന്നു. ഈ അഭിമാനവും അനുഗ്രഹവും നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നബിക്കുമാത്രമാണ് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. റസൂൽതിരുമേനിക്കു ലഭ്യമായതുപോലുള്ള ദൈവഭക്തരും നിഷ്കാമകർമ്മികളും ഉള്ള ഒരു പരിശുദ്ധ ജമാഅത്ത് മറ്റൊരു നബിക്കും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല".

(മൽഹൂസാത്ത് III, 83,84)

നിസ്തുല്യധാർമ്മിക ഗുണങ്ങൾ

"ഹസ്രത്ത് റസൂൽതിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ധാർമ്മിക ഗുണങ്ങൾ മറ്റൊരു പ്രവാചകനിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന കാര്യം ഞാൻ ഇതിന്നു മുമ്പും പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാരണം ധാർമ്മികഗുണങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ലഭ്യമാകുന്നതുവരെ അത്തരം ധാർമ്മികഗുണങ്ങൾ സുസ്ഥാപിതമാകുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി ദാനശീലം അല്ലെങ്കിൽ ഔദാര്യം എന്ന ധാർമ്മികഗുണം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ധനം ആവശ്യമാണ്. അതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ദാനശീലം എങ്ങനെയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുക. അതേപ്രകാരം തന്റെ ധീരവിരപരാക്രമങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ യുദ്ധം ആവശ്യമാണ്. അതേപ്രകാരം അധികാരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ പൊറുത്തുകൊടുക്കുക എന്ന ഗുണം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. ചുരുക്കത്തിൽ ഓരോ ധാർമ്മികഗുണവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സന്ദർഭ

വും ആയി സംയോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബിതിരുമേനിക്ക് എല്ലാവിധ ധാർമ്മികഗുണങ്ങളും വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളും അവസരങ്ങളും ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈസാനബിക്ക് അത്തരത്തിലുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദാഹരണമായി റസൂൽ തിരുമേനി(സ)ക്ക് ദാനധർമ്മം ചെയ്യുവാനുള്ള പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒന്നു ഇതായിരുന്നു: ഒരവസരത്തിൽ അവിടുത്തെടുക്കൽ ധാരാളം ആടുകളും ചെമ്മരിയാടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരവിശ്വാസി അവിടുത്തോട് താങ്കളുടെ കയ്യിൽ കൈസറിന്റെയും കിസ്രായുടെയും കൈവശംകൂടി ഇല്ലാത്തത്ര ആടുകൾ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പ്രസ്തുത എല്ലാ ആടുകളും അവൻ ദാനം ചെയ്തു. ഒരു നബിക്കല്ലാതെ ഇത്രമാത്രം മഹോന്നതമായ ദാനശീലം ഉണ്ടാകാൻ വഴിയില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അയാൾ തിരുമേനി(സ)യിൽ ഈമാൻ കൊള്ളുകയുണ്ടായി. റസൂൽതിരുമേനിയെ മർദ്ദിക്കുകയും ദ്രോഹിക്കുകയും പലവിധത്തിലുള്ള ആക്രമങ്ങൾക്കും വിധേയരാക്കുകയും ചെയ്തവർ മക്കാ വിജയാവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സന്നിഹിതരാക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇച്ഛിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാവരെയും വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാലദ്ദേഹം അവരോടു അനുകമ്പയും കാരൂണ്യവും കാണിച്ചുകൊണ്ട് 'ലാ തത്രീബ അലൈക്കുമുൽ യൗമ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർക്കൊക്കെ പൊതുമാപ്പു കൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ അന്യാധൃശമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടപ്പോൾ അവരൊക്കെ സർവ്വാത്മനാ ഇസ്ലാംമതം ആശ്ശേഷിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത്തരത്തിലുള്ള അതിമഹത്തായ ധാർമ്മികഗുണം മറ്റേതെങ്കിലും പ്രവാചകനിൽ കാണാൻ സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലും ഇല്ല. അവിടുത്തെയും അവിടുത്തെ ബന്ധുക്കളെയും സഹാബാക്കളെയും അങ്ങേയറ്റത്തെ മർദ്ദനങ്ങൾക്കിരയാക്കുകയും ഒരിക്കലും പൊറുത്തു കൊടുക്കാൻ വയ്യാത്ത രീതിയിലുള്ള അന്യായങ്ങൾക്ക് വിധേയരാക്കുകയും ചെയ്ത ആ കിരാതർക്ക് ശിക്ഷകൊടുക്കാനുള്ള ശക്തിയും അധികാരവും ഉണ്ടാ

യിട്ടും ഉടനെതന്നെ അവിടുന്ന് അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹം അവർക്ക് ശിക്ഷ കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽത്തന്നെ അത് തികച്ചും ന്യായത്തിലും നീതിയിലും അധിഷ്ഠിതമായ കാര്യമാകുമായിരുന്നു. എന്നാലദ്ദേഹം അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അതിവിശിഷ്ടമായ മാതൃക കാണിച്ചു. മറ്റു അത്ഭുതകൃത്യങ്ങൾ കൂടാതെ ഇത്തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങളായിരുന്നു സഹാബാക്കളെ പ്രഭാവീതരാക്കിയത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവിടുന്ന് തന്റെ മുഹമ്മദ് (സ്തുത്യർഹൻ) എന്ന പേരിന് സാർത്ഥകനായിത്തീർന്നു. ഭൂമിയിൽ സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ ആകാശത്തും അദ്ദേഹം സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നു. വാനലോകത്തും അദ്ദേഹം മുഹമ്മദ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നാമം അല്ലാഹു ലോകത്തിൽ ഒരു മാതൃകയെന്നോണം പ്രദാനം ചെയ്തതാണ്. ഒരു മനുഷ്യൻ ഇത്തരത്തിലുള്ള ധാർമ്മികഗുണങ്ങൾ തങ്ങളിൽ സ്വായത്തമാക്കാത്തിടത്തോളംകാലം അവന്ന് ഒരു നന്മയും കൈവരുന്നതല്ല. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ ധാർമ്മികഗുണവും ജീവിതചര്യയും മനുഷ്യൻ സ്വായത്തമാക്കാത്ത കാലത്തോളം പരിപൂർണ്ണമായ രീതിയിൽ ദൈവസ്നേഹം അവനിൽ സംജാതമാകുന്നതുമില്ല.

അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ

اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٢﴾

'നീ പറയുക നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്നെ പിൻപറ്റുക. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നതായിരിക്കും' (3:32) അതായത് ദൈവസ്നേഹപ്രാപ്തിക്കു റസൂൽ തിരുമേനിയെ പിൻപറ്റേണ്ടത് അവശ്യമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അനുസരണം, തിരുനബിയുടെ ധാർമ്മികഗുണങ്ങളുടെ വർണ്ണം സ്വായത്തമാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. എന്നാൽ പരിതാപകരമെന്നു പറയട്ടെ, തിരു

മേനിയെ പിൻപറ്റുക എന്നത് നമസ്കാരത്തിൽ രണ്ടു കൈകളും ഉയർത്തുക, ശബ്ദത്തോടുകൂടി ആമീൻ ചൊല്ലുക, കൈവിരൽ ചൂണ്ടുക എന്നിത്യാദികാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മറ്റു വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ ഇവർ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു. എത്രയും എളുപ്പമേറിയ കാര്യങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും കടുപ്പമേറിയ കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് കപടവിശ്വാസികളുടെ പണിയാണ്. എന്നാൽ സത്യവാനായ ഒരു മുസൽമാന്റെ ഈമാന്റെയും ഔന്നത്യങ്ങളുടെയും അവസാനത്തെ സ്ഥാനം റസൂൽ തിരുമേനി(സ)യെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മികഗുണങ്ങളെ സ്വായത്തമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. സത്യത്തെ സ്വീകരിക്കാത്തവൻ സ്വയം വഞ്ചിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. ഇന്നു ലോകത്ത് കോടിക്കണക്കിലുള്ള മുസ്ലിംകൾ ഉണ്ട്. പള്ളികളും ജനനിബിഡങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ബർക്കത്തും അവിടങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ചെയ്യപ്പെടുന്നതെല്ലാംതന്നെ വെറും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ മാത്രമായി അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്".

(മൽഹൂസാത്ത് III, 86,87)

തന്റെ ആഗമനോദ്ദേശ്യം

"ഏതുവരെ റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ ഖാതമുന്നബിയ്യീൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുകയും നവീനങ്ങളായ അനിസ്ലാമിക വിശ്വാസങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും തിരുനബി(സ)യെ ഖാതമുന്നബിയ്യീൻ എന്നു കരുതുകയും ചെയ്യുന്നില്ലയോ അതുവരെ ആർക്കും സത്യവാനായ മുസ്ലിമും റസൂൽതിരുമേനിയുടെ യഥാർത്ഥ ദാസനും ആകാൻ സാധ്യമല്ല. റസൂൽതിരുമേനി(സ)യുടെ പ്രവാചകത്വത്തെ എന്തെന്നേക്കുമായി നിലനിറുത്തുകയും നവീനനിർമ്മിതങ്ങളായ വ്യാജനുബുവ്വത്തുകളെ പാടെ നശിപ്പിക്കുക

യും ചെയ്യുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം മാത്രമേ നമുക്കുള്ളൂ. നമ്മു
 ടെ ഹൃദയത്തിൽ അലതല്ലുന്ന അഭിവാഞ്ചയും ഇതുമത്രമാ
 ണ്. നിങ്ങൾ നാവുകൊണ്ടു മാത്രം പാതമുന്നമ്പിയിൻ
 എന്നു പറയുകയും തന്നിഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുകയും ചെയ്യു
 നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ അഭിഷ്ടമെന്ന് കരുതുന്നത് എത്ര
 മാത്രം അന്യായവും ദ്രോഹവും ആണ്. നിങ്ങൾ സ്വയം ഒരു
 ശരീരത്ത് ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ബഗ്ദാദി നമസ്കാ
 രം, മഅ്കരൂസ് നമസ്കാരം എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ കണ്ടുപി
 ടിച്ച കാര്യങ്ങളാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്നും നബികരീം
 (സ)ന്റെ ജീവിതചര്യകളിൽ നിന്നും ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നി
 ങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമോ? അതേപ്രകാരം യാ
 ശൈഖ് അബ്ദുൽ ഖാദിർ ജീലാനി ശൈഖൻ ലില്ലാഹ്
 എന്നു പറയുന്നത് ഖുർആനിൽനിന്നു തെളിയുന്ന കാര്യമാ
 ണോ? റസൂൽതിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് ശൈഖ് അബ്ദുൽ
 ഖാദിർ ജീലാനി(റ)യുടെ അസ്തിത്വം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല
 ലോ.... ഇത്തരത്തിലുള്ള അനിസ്താമികവിശ്വാസങ്ങൾ വെച്ചു
 പുലർത്തുന്ന നിങ്ങൾ, ഞാൻ പാതമുന്നമ്പിയ്ക്കിന്റെ മുദ്രയുട
 ച്ചു എന്നു എന്റെമേൽ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യുകയാണോ?
 വാസ്തവത്തിൽ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ബിദ്അത്തു
 കൾക്കു പ്രവേശനം നൽകാതെയും പാതമുന്നമ്പിയ്ക്കിൻ കൊ
 ണ്ടുവന്ന സത്യപ്രവാചകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു അദ്ദേഹ
 ത്തെ പിന്തുടരുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഇമ്മാമായി സ്വീകരിച്ചു
 ജീവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെ എന്റെ ആഗമന
 ത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? നിങ്ങളുടെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ബി
 ദ്അത്തുകളും നവീന നബുവുത്തുകളും കാരണമാണ് റസൂൽ
 തിരുമേനിയുടെ പ്രതിച്ഛായയെന്നോണം എന്നെ അയക്കു
 വാൻ അല്ലാഹു തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വ്യാജ നബുവുത്തു
 കളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉടക്കുകയും നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷ
 മാക്കുകയും ചെയ്യുവാനാണ് അല്ലാഹു എന്നെ അയച്ചിരി
 കുന്നത്..... ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹു ഈ ജമാഅത്തി
 നെ സ്ഥാപിച്ചത് റസൂൽതിരുമേനിയുടെ നബുവുത്തും

യഥാർത്ഥ ഇസ്ലാമും ലോകത്ത് പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനാണ്".
(മൽഹൂസാത്ത് III, ഭാ: 90, 91, 92)

അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു നിയുക്തരായി അവതരിക്കുന്ന വർ രണ്ടു തരത്തിലാണുള്ളതെന്നു ഞാതിനിന്നു മുമ്പെ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു കുട്ടർ ന്യായപ്രമാണത്തോടുകൂടി വരുന്നവരാണ്. ഉദാഹരണമായി ഹസ്രത്ത് മുസാനബി(അ). മറ്റൊരു കുട്ടരാകട്ടെ ന്യായപ്രമാണത്തെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കുവാൻ വരുന്നവരത്രെ. ഉദാഹരണമായി ഹസ്രത്ത് ഈസാനബി(അ.)

നമ്മുടെ നബികൾ(സ) നബുവുത്തിന്റെ പാതം ആയ പരിപൂർണ്ണ ന്യായപ്രമാണത്തോടുകൂടി വന്ന പ്രവാചകനായിരുന്നു. റസൂൽതിരുമേനിക്കുശേഷം നാം മറ്റൊരു ശരീഅത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ നബി കരീം ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ) മുസാനബിക്ക് സദൃശ്യനായിരുന്നു. അതേപ്രകാരം മുസവി ശരീഅത്തിൽ ഈസാനബി പാതമുൽ ഖുലഫാ ആയി വന്നതുപോലെ മുഹമ്മദ്നബിയുടെ 'ശരീഅത്തിൽ' പാതമുൽ ഖുലഫാ ആയി ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. മസീഹ്(അ) പുതിയൊരു ശരീഅത്തും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. മുസവി ശരീഅത്തിന്റെ പുനർജ്ജീവനത്തിനായിരുന്നു അദ്ദേഹം അവതീർണ്ണനായത്. അതേപ്രകാരം ഞാൻ പുതിയൊരു ശരീഅത്തും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. വിശുദ്ധ ഖുർആനു ശേഷം പുതിയൊരു ശരീഅത്തിന്റെ ആവശ്യകത എന്റെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. കാരണം അതു പരിപൂർണ്ണ ന്യായപ്രമാണവും പാതമുൽകുതുബുമാണ്. അതേപ്രകാരം അല്ലാഹു എന്നെ മുഹമ്മദി ശരീഅത്തിന്റെ പുനർജ്ജീവനത്തിനായി ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ പാതമുൽഖുലഫാ ആയിട്ടാണു അയച്ചിരിക്കുന്നത്".
(മൽഹൂസാത്ത് II, 272)

"എന്റെ വാദത്തെ പുതിയൊരു വാദമാണെന്നിവർ കരുതുന്നത് അത്ഭുതാവഹംതന്നെ. ബറാഹീൻ അഹ്മദിയായിൽ നബിയെന്നും റസൂൽ എന്നും ഉള്ള പദങ്ങളടങ്ങിയ

ഇൽഹാമുകൾ ഉണ്ട്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 'ഹുവല്ലാദീ അർസല റസൂലഹു' എന്നും 'ജരിയുല്ലാഹി ഫീ ഹീ ഹുലലിൽ അമ്പിയായി' എന്നും ഉള്ള ഇൽഹാമുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ ഇക്കൂട്ടർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. അതേപ്രകാരം വ്യസനകരമെന്നു പറയട്ടെ ഇസ്രായീലിൽ അവതരിച്ച ഒരു പ്രവാചകൻ വീണ്ടുമവതരിക്കുമ്പോൾ ചതമുന്നുബുവുത്തിന്റെ മുദ്ര ഉടയുകയില്ലെന്നും എന്നാൽ റസൂൽ തിരുമേനിതന്നെ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിച്ഛായ) വരുമ്പോൾ അത് ഉടഞ്ഞുപോകുമെന്നും ഇവർ പറയുന്നു. എന്തൊരു വിരോധാഭാസമാണിത്? ഇസ്രായീലിലെ മസീഹിനെ ആകാശത്തുനിന്ന് ഇറക്കുന്ന ഇവർതന്നെയാണ് ചതമുന്നുബുവുത്തിന്റെ നിഷേധികൾ. നമ്മുടെ പക്കൽ പുതിയതോ പഴയതോ ആയ ഒരു നബിയും വന്നിട്ടില്ല. മറിച്ച് നമ്മുടെ വിശ്വാസം റസൂൽതിരുമേനിയുടെതന്നെ പുതുപ്പണിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഒരാൾ അവതീർണ്ണനായിട്ടുള്ളതെന്നാണ്".

ഹസ്രത്ത് വാഗ്ദത്ത മസീഹി(അ)ന്റെ അറബി കവിതകളിൽനിന്ന്

1. മുഹമ്മദു റസൂലുല്ലായുടെ പാതയെ പ്രിയപ്പെടുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആൾ അനുഗൃഹീതൻ! ആ പ്രകാശപൂരിതം പോലുള്ള മറ്റൊരു സൂര്യനെയും നമുക്കുകാണാനായിട്ടില്ല.
2. നമുക്കു നബിതിരുമേനി കാണിച്ചുതന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗം മുഖേന അല്ലാഹുവിനെ സമീപിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അതുകൊണ്ട് അവിശ്വാസിയായ നസ്രാണി പറയുന്നത് നീ അവഗണിച്ചുകളയുക.
3. എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും സംഹാരാത്മകമായ അന്ധകാരം പരന്നിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും പരിശുദ്ധ നബി (സ) പ്രകാശം വിതരണ പൂർണ്ണചന്ദ്രനത്രെ.
4. നിശ്ചയമായും റസൂൽ കരീം(സ) എന്റെ ജീവന്റെ ജീവനാണ്. അവിടുത്തെ മധുരസ്ഥരണയിൽ ഞാൻ

ഫലഭൂയിഷ്ടനായിത്തീർന്നു.

5. മറ്റൊരാൾ വാക്കുകളും നീ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുക. തിരുമേനി (സ)യുടെ വചനങ്ങൾ മാത്രം നീ ഉൾക്കൊള്ളുക. തിരുനബിയെ മാത്രം നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുക. നിനക്ക് മോക്ഷം ലഭിക്കും; നീ പൊറുക്കപ്പെടും.
 6. അവിടുത്തെ അനുഗമിക്കാതെ കണ്ടുള്ള ഒരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും ഇല്ലാത്തതല്ല. അവിടുത്തെ അധ്യാപനങ്ങൾക്കെതിരിൽ ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും അതു വിനാശകരവുമായിരിക്കും.
 7. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളെ തള്ളിപ്പറയുന്നവർ അല്പം കൂടി ലജ്ജ ഇല്ലാത്തവരാണ്. അവരാകട്ടെ ശാപഗ്രസ്തരുമത്രെ. അടുത്തുതന്നെ അവർ അതിന്നുള്ള ദുഃഖം ഏറ്റുവാങ്ങും.
 8. റസൂൽ തിരുമേനി(സ) കാണിച്ചുതന്ന സത്യമാർഗ്ഗത്തിന്നു പകരമായി മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഭക്തിമാർഗ്ഗമായി ഗണിക്കുന്നവനാരോ അവൻ പിശാചും ധിക്കാരിയും ദ്രോഹിയും അല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല.
 9. അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം, നമ്മുടെ വേദഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ പൂർത്താൻ ഹിദായത്തിന്റെ (സത്യമാർഗ്ഗത്തിന്റെ) മഹാസാഗരമാണ്.
- അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം നമ്മുടെ പ്രവാചകപുറമെ (സ) വിജ്ഞാനങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരമാണ്.
10. അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന മതം (ഇസ്ലാം) പുനരുത്ഥാനനാശ്വരെ നിലനില്ക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കും. അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു മാറ്റിമറിയും വരുന്നതല്ല.
 11. ഞങ്ങൾ ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും തിരുമേനി(സ)യുടെ ചര്യകൾക്കു മാത്രമെ മുൻഗണന നൽകുകയുള്ളൂ. ആ പ്രവാചകന്റെ ചര്യകൾ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠം

വും മഹോന്നതവും ആണ്.

12. അല്ലാഹുവിനാണെ, മുഴുവൻലോകത്തിന്റെയും ആത്മീയ നേതാവും അല്ലാഹുവിനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മഹാത്മാവും ആയ ദൈവത്തിന്റെ ആ ഇഷ്ടദാസൻ എന്നെന്നും സ്തുതിക്കപ്പെടും.
13. അദ്ദേഹം ദയാലുവും കാരുണ്യവാനും വിധിവിധികളുടെ അധിപനും ആണ്. അതേ പ്രകാരം സുവിശേഷകനും താക്കീതുകാരനും ദുഃഖവേളകളിൽ ആശ്വാസദായകനും അത്രെ.
14. അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭ്യമായ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾക്കു പങ്കു കാരനായി മറ്റാരും തന്നെ ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നന്മകളുടെയും ഔദാര്യങ്ങളുടെയും സമുദ്രത്തിന്നു സമാനമായി മറ്റൊരു സമുദ്രവും ഇല്ലതന്നെ.
15. റഹ്മാനായ റബ്ബ് തന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും വെച്ചു അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശോഭയാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തെ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ആക്കിത്തീർത്തു.
16. അങ്ങ് ദയാലുവും കാരുണ്യവാനും എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടെയും അഭയകേന്ദ്രവും. എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും ശുപാർശക്കാരനും, ജനങ്ങൾ ദുഃഖിതരാകുമ്പോൾ സാന്ത്വനമേകുന്ന ആളും ആണ്.
17. ഓർക്കുക - റസൂൽതിരുമേനി(സ)യെ സ്തുതിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഒരുവിധത്തിലുള്ള അതിശയോക്തിയും പുലർത്തിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൽ എല്ലാ സ്തുതികളും അവസാനിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു.
18. അവിടുന്ന് കാണിച്ചുതന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളിലാണ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അഭയം നിലകൊള്ളുന്നത്. തിരുനബിയുടെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവർ അനുഗൃഹീതരത്രെ.

19. എല്ലാ സൃഷ്ടികളും അജ്ഞാനാൻധകാരങ്ങളിൽപെട്ടു വലയുകയും വന്യമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അലയുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലത്താണവിടുന്ന് ആഗതനായത്.
20. തിരുനബി(സ) ആവിർഭവിച്ചു അവരെ വാചാ കർമ്മ ണാ ധാർമ്മിക നിലവാരത്തിൽ പരിപൂർണ്ണരാക്കുകയും അവരെ ജാഗരുകരാക്കുകയും അങ്ങിനെ പരിശുദ്ധാത്മാക്കളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.
21. അങ്ങ് മുസ്ലിംകളുടെ എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളെയും സ്വയം ഏറ്റെടുത്ത് അവർക്ക് നേരായ മാർഗ്ഗം പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ആത്മീയ ദൃഷ്ടി പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.
22. അങ്ങ് തന്റെ സമുദായത്തിന്നു പിതാവിനേക്കാൾ ഉദാര വാനും ദയാലുവും ആയിരുന്നു. അങ്ങ് ശുപാർശക്കാരനും സമാദരണീയനും ആർദ്രനും താക്കീതുകാരനും ആയിരുന്നു.
23. ഏതൊരാളാണ് അങ്ങയുടെ അടുക്കെ അനുസരണത്തോടും സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി വരുന്നത് അയാൾ മോക്ഷ പ്രാപ്തൻ ആയിത്തീരുന്നു. അങ്ങയുടെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്തവനോ നാശഗർഭത്തിൽതന്നെ!
24. പരിപൂർണ്ണമായ പരിശുദ്ധിയിലും മഹോന്നതമായ ധാർമ്മികതയിലും അവിടുത്തേക്ക് സദൃശനായി ആരുമെന്ന ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ഇനി ഉണ്ടാവുന്നതും അല്ല.
25. പ്രവാചകന്മാരിൽ അവിടുത്തെ സ്ഥാനം പരമോന്നതം തന്നെ. അവിടുത്തെ അനുസരിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തവർ എത്ര അനുഗൃഹീതർ!
26. അല്ലയോ എന്റെ പ്രേമനാഥാ! എന്റെ നേതാവേ! എന്റെ ആത്മാവ് അങ്ങയിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്റെ ജീവൻ അങ്ങയ്ക്കായി ത്യാഗബദ്ധമാണ്. മനോഹരമായ പനിനീർപുഷ്പമാണല്ലോ അങ്ങ്.

27. അങ്ങ് എല്ലാ സൂഷ്ടികളിലും വെച്ചു അൽലാഹുവിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കുന്ന ആളത്രെ. അല്ലാഹു അങ്ങയ്ക്ക് അതിമഹത്തായ പരമോന്നത പദവിയും 'കൗസറും' തന്നനുഗ്രഹിച്ചു.

28. അങ്ങയുടെ സൗന്ദര്യത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരു സത്യവിശ്വാസി ശക്തനല്ലെന്നിരിക്കെ, ഒരു വിശ്വാസി കൈങ്ങനെ അങ്ങയെ സ്തുതിക്കുവാൻ സാധിക്കും?
(കറാമാത്തുസ്സാദിഖീൻ)

1. നബിതിരുമേനി(സ) പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യബിംബമാണ്. അവശേഷിക്കുന്നവയെല്ലാം ആ സൂര്യനിൽ നിന്നും വെളിച്ചം ലഭിച്ച ചന്ദ്രനും നക്ഷത്രങ്ങളും മാത്രം.
2. ഞങ്ങൾ തിരുമേനിയുടെ പ്രകാശം വഴി അല്ലാഹുവിനെ ദർശിച്ചു! അങ്ങയുടെ പ്രകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം നേടി ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.
3. തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹപാതയിൽ ചരിക്കുന്നത് മൂലം പരിപൂർണ്ണ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ആർജ്ജിതമാകുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രഭാകിരണങ്ങൾ മൂലം അന്ധകാരം മാഞ്ഞുപോകുന്നു.
4. അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പ്രകാശപൂർണ്ണമാക്കിയ - എന്നെന്നും പ്രകാശം നൽകുന്ന സൂര്യനാണ്. പുനരുത്ഥാനനാൾ വരെ അങ്ങയുടെ പ്രതിനിധികൾ വന്നു കൊണ്ടേ ഇരിക്കും.
5. സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചതിന്നു ശേഷം പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഉദിക്കുന്നത് നാം നിത്യവും കണ്ടുവരുന്ന ദൃശ്യസത്യങ്ങളല്ലേ.
6. ഹസ്രത്ത് റസൂലുല്ലാഹ്(സ)നോട് സ്നേഹം വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരിൽ അല്ലാഹു തന്റെ ആനുഗ്രഹം വർഷിക്കുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ അനുഗ്രഹവർഷം ഓരോ

കാലത്തും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

7. മതത്തിൽ യഥാർത്ഥ ഭക്തിയും സൂക്ഷ്മതയും അവിടുത്തെ പിൻപറ്റുന്നതിനാലാണുള്ളത്. ഓരോ ദൂരവും അവിടുത്തെ ഹിദായത്ത് മുഖേന സമീപസ്ഥമായിത്തീരുന്നു.
8. രൂപിച്ചുനോക്കുന്നവയിൽ മധു ഏറ്റവും മധുരമുള്ള പാനീയമാണല്ലോ. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം മുഹമ്മദു എന്ന സമുദ്രം അതിനേക്കാൾ മാധുര്യമേറിയതുതന്നെ.
9. അല്ലയോ റസൂലുല്ലാഹ്! ഞാൻ സത്യഹൃദയത്തോടു കൂടിയവരായെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത്. അങ്ങിലായിരുന്നു വെങ്കിൽ എനിക്കു കവിത ചൊല്ലുവാനുള്ള വാങ്മുഖം കൂടി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.
10. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ ആകൃഷ്ടരാണ്. അങ്ങയുടെ പടിവാതില്ക്കൽ വന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഭിക്ഷാംദേഹിയെ അങ്ങുന്നു കയർക്കരുതേ!
11. അല്ലാഹുവിനാണെ, അങ്ങയുടെ സ്നേഹാതിരേകം, ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ മോക്ഷപദത്തിനുള്ള മാനദണ്ഡവും ദുഷ്ടാന്തവും ആണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഞങ്ങൾ കൈങ്ങിനെ നിരാശരായി മടങ്ങാൻ കഴിയും?
12. ദൈവസ്നേഹത്തിന്നു ശേഷം ഞാൻ എന്റെ പ്രാണനാഥനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്നാണ് മറ്റെല്ലാറ്റിനേക്കാളും മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. എന്റെ ഹൃദയം അങ്ങയുടെ പ്രകാശത്താൽ ആസക്തമായിരിക്കുന്നു.

(കറാമാത്തുസ്സാദിഖിൻ)

1. എന്റെ നായകൻ പ്രവാചക നേതാവായ ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) തിരുമേനിയാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ നേതാവും മാർഗ്ഗദർശകനും ആയി തൂപ്പിപ്പിളിയിക്കുന്നുവെന്നതിന് എന്റെ നാഥനായ അല്ലാഹുവാണു സാക്ഷി.

2. സംശയലേശമെന്യെ മുഹമ്മദ് റസൂലുല്ലാഹ് ഹിദായത്തിന്റെ സൂര്യനാണ്. സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ അഭിരുചി കാണിക്കുകയും അങ്ങയറ്റം നന്ദി പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
3. എല്ലാ സ്ഥാനമാനങ്ങളേക്കാളും ഏറ്റവും ഉയർന്നതാണ് വിടുത്തെ പദവി. ഒരു മനുഷ്യനും സങ്കല്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്തവയാണവിടുത്തെ പ്രകാശധോരണികൾ.
4. ആ സത്യപ്രകാശത്തിനുശേഷം ഏത് വസ്തുവാണെന്നിരിക്കുവാനായിട്ടുള്ളത്? അവിടുത്തെ കൂടാതെ പ്രകാശമാനമായ മറ്റൊരു മുഖം വേറെതുണ്ട്?
5. ഞാൻ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ഇമ്മാമായ റസൂൽ തിരുമേനിയെ അത്യധികം പ്രകീർത്തിച്ചു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് എല്ലാ പ്രകീർത്തനങ്ങളേക്കാളും അതീതനും മഹോന്നതനും മഹത്വവാനും ആണ്.
6. നിങ്ങൾ എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള പെരുമകളും അഭിമാനങ്ങളും തിരുനബി(സ)ക്കു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രതാപങ്ങളും ആ സൂര്യബിംബത്തിനു മുന്നിൽ നിഷ്പ്രഭങ്ങളും നിസ്സാരങ്ങളും അത്രെ.
7. അല്ലയോ ജനങ്ങളേ! ആ പുണ്യപാദന്റെ പേരിൽ സലാത്തും സലാമും ഓതുക. നിങ്ങൾ പരസ്പരമുള്ള എല്ലാ ഭിന്നതകളും ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുക, നിങ്ങൾക്കു അപ്പോൾ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.
8. അല്ലാഹുവാണെ സത്യം, ഞാൻ മുഹമ്മദ് നബി(സ)യെ പരിപൂർണ്ണമായും പിൻപറ്റിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ നിമിഷവും അവിടുത്തെ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ പ്രഭാപൂരിതനായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
9. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീനിനു വേണ്ടി, എന്റെ ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമാവുകയാണ്. എന്റെ ഹൃദയാവസ്ഥ എന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാകുന്നു.

10. ഞാനവിടുത്തെ ജ്ഞാനങ്ങളുടെ അവകാശിയാകുന്നു. ആ ജ്ഞാനങ്ങളാകട്ടെ ഞാനിതാ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭ്യമായ ഈ ദാനത്തെ എനിക്കെങ്ങനെ ഉപേക്ഷിക്കാനും അങ്ങനെ ദുഷ്കൃതനായിത്തീരുവാനും സാധിക്കും?

11. റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഹിദായത്തല്ലാതെ എനിക്ക് മറ്റൊരു മതവും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ എന്നെ കാഫിറാക്കുന്നവരുടെ ഉദ്ദേശമെന്തെന്നെനിക്കു അജ്ഞാതം.
(ഹമാമത്തുൽ ബുശ്റാ)

1. ഞങ്ങൾ തിരുനബി(സ)യുടെ അടയാളങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനകളും സ്വായത്തമാക്കിയവരാണ്. ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ പിൻപറ്റുന്നവരുമത്രെ. മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പിന്തുടരുന്നവരല്ലതാനും.
2. ഞങ്ങൾ സർവ്വസൃഷ്ടികളിലും വെച്ചു ശ്രേഷ്ഠനായ നബി തിരുമേനിയെ മാത്രം പിന്തുടരുന്നവരാണ്. ആ പുണ്യപാദർ അന്ധകാരങ്ങളെ ദൂരപ്പെടുത്തുന്നവനായി വന്ന ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്.
3. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ പാൽ കുടിച്ചവനാണ് ഞാൻ. അവിടുത്തെ നീരുറവയിൽ നിന്നും ആണെനിക്ക് ശിക്ഷണം ലഭിച്ചിരുന്നത്. ഹിറാഗുഹയിൽ നിന്നും ഉദയം ചെയ്ത ആ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നും എനിക്ക് പങ്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.
4. സൂര്യൻ മാതാവാണ്. മാസപ്പിറവി (ഹിലാൽ) ആകട്ടെ അതിന്റെ സന്താനവും. ആ പുത്രൻ സൂര്യവെളിച്ചമേറ്റു വളർന്നു വലുതാവുകയാണ്.
5. അങ്ങയുടെ സ്നേഹം എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എന്റെ ശരീരത്തിൽ അതിന്റെ പ്രാണനെപ്പോലെയാണ്.

6. അങ്ങയിലേക്ക് എന്റെ ഹൃദയം ഇതാ ആകൃഷ്ടമായി കൈമാറിക്കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങു എന്റെ പ്രേമനാഥനായി കൈമാറ് നിലകൊള്ളുകയാണ്.
7. അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകം കാരണമായിട്ടത്രെ. എനിക്ക് ദിവ്യവെളിപാടുകൾ മുഖേന ദൈവിക സഹായങ്ങൾ ലഭ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.
8. അങ്ങുന്നാണ് ഞങ്ങൾക്ക് ശരീരത്തും (ന്യായപ്രമാണം) ഹിദായത്തും (രക്ഷാമാർഗ്ഗം) പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. പലവിധ ഭാരങ്ങളിൽ നിന്നും അങ്ങുന്നാണു ജനങ്ങളെ വിമുക്തരാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നത്.
9. ഈ സ്ഥിതിക്കെങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മുഹ്സിദി(കുഴപ്പക്കാര)നെപ്പോലെ അങ്ങയെ വിട്ടോടാൻ സാധിക്കും? എന്റെ ജീവൻ അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകത്തിലും വിശ്വസ്തതയിലും അങ്ങയുടെ തിരുമുമ്പിൽ അർപ്പിതമായിരിക്കുന്നു.
10. നമ്മുടെ നാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥമായ വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിന്നുശേഷം അങ്ങുതന്നെ എല്ലാ അധ്യാപനങ്ങളിലും ഈയുള്ളവൻ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നു.
11. അല്ലയോ എന്റെ യജമാനരേ! എല്ലാ ദുർബ്ബലരുടെയും രക്ഷാകേന്ദ്രമേ! അജ്ഞരായ ജനങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങളിൽനിന്നും അഭയംതേടി, മർദ്ദിതരായിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ സമീപിക്കുകയാണ്.
12. തീർച്ചയായും സ്നേഹവും അനുകമ്പയും അന്യഥാ, ആയിത്തീരുന്നില്ല. അത് ആരാലും വിലകൊടുത്തു വാങ്ങാവുന്നതുമല്ല. അല്ലയോ ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ സൂര്യനായുള്ളവരേ! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
13. എല്ലാ പ്രകാശങ്ങളുടെയും ഉറവിടം അവിടുന്ന് മാത്രമാണ്. അങ്ങു എല്ലാ പട്ടണങ്ങളെയും മരുപ്രദേശങ്ങളെ

യും പ്രഭാപുരിതമാക്കി.

14. അങ്ങയുടെ മുഖാരവിന്ദത്തിൽ സൂര്യപ്രകാശത്തെ കുടി അതിജീവിക്കുന്ന മാഹാത്മ്യം ഞാൻ ദർശിക്കുന്നു.
15. ഞങ്ങൾ മുഹമ്മദു റസൂലുള്ളായുടെ മതത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനായി യോദ്ധാക്കളെപ്പോലെ പരക്കം പായുകയാണ്. വികലാംഗരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾ ഉദാസീനരായി ഒരിടത്തിരിക്കുന്നില്ല.
16. അങ്ങയുടെ മതത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനായി അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ ധൈര്യത്തെയും ശൗര്യത്തെയും വളരെയധികം ഉയർത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സങ്കേതം മിഥുനനക്ഷത്രത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.

(അബ്ബാമെ ആഥം)

1. നിങ്ങൾ കരുതുന്നതു പോലെയല്ല. അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം, ഞാൻ കാഫിറല്ല. മഖാമെ മഹ്മൂദിൽ (സ്തുത്യർഹമായ സ്ഥാനത്ത്) ഉപവിഷ്ടനായിരിക്കുന്ന ആ പുണ്യാത്മാവായ നബിയിൽ എന്റെ ജീവൻ അർപ്പിതമാണ്.
2. എന്റെ ഹൃദയത്തെ തിരുനബി(സ) തന്റെ മനോമോഹനമായ സുന്ദരമുഖത്താൽ തന്നിലേക്കൊകർഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഞാനെന്റെ ഹൃദയത്തെ അങ്ങയ്ക്കായി ഉന്മാദചിത്തനായി കാണുന്നു.
3. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ സ്മരണ എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആത്മാവും എന്റെ ജീവന്റെ ആഹാരവും ആണ്.

(നൂറുൽ ഹഖ്)

ഫാർസി കവിതകളിൽനിന്ന്

1. അങ്ങയുടെ പദവി അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനം

(അർത്ഥ്)വരെ എത്തി. ഏഴു സ്വർഗ്ഗങ്ങളും അങ്ങയുടെ തിരുപാദങ്ങൾക്ക് താഴെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

2. അങ്ങു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രതിച്ഛായയാണ്. അങ്ങയിൽ അവന്റെ എല്ലാ സിഫത്തുകളും (ഗുണങ്ങളും) പ്രതിഫലിക്കുന്നു.

(ദൂർറെ മക്നൂൻ 35)

1. യാ റസൂലുല്ലാഹ്! ഞങ്ങളുടെ നേരെ ദയാപൂർവ്വം ദൃഷ്ടി പായിക്കേണമേ! എനിക്കങ്ങയെ കൂടാതെ മറ്റാരുമായും ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലതന്നെ.
2. ജീവിതകാലം മുഴുവനും ഈയുള്ളവൻ അങ്ങയെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നാലും അത് അപൂർണ്ണം മാത്രം!
3. അങ്ങയുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ എനിക്കങ്ങിനെ എണ്ണുവാൻ സാധിക്കും? വളരെ കഷ്ടിച്ചു എനിക്ക് ഈ രംഗത്ത് ചില കാലദികൾവെക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നു മാത്രം.
4. അങ്ങയുടെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഈ എളിയവൻ ഒരു മൺ കട്ടപോലെ ഉറച്ചു നിലക്കൊള്ളുന്നു. എന്റെ ശിരസ്സിൽ തലോടി എന്നെ ആശീർവദിച്ചാലും!
5. അങ്ങയുടെ പ്രകാശം പതിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിലെല്ലാം രാത്രികൾ പകലുകളായി മാറുന്നു.
6. അങ്ങയുടെ ശത്രുക്കളോടു ഞാനെപ്പോഴും പ്രത്യാക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ രംഗത്ത് കർമ്മ നിരതനായിട്ടല്ലാതെ അങ്ങയ്ക്ക് എന്നെ കാണാൻ സാധ്യമല്ല.
7. രാത്രികാലങ്ങളിൽ എന്റെ തൂലികയുടെ ചലനം യുദ്ധ രംഗങ്ങളിൽ യോദ്ധാക്കൾ വധ്ഗം ചലിപ്പിക്കുന്നതു പോലെയത്രെ.

(ദൂർറെ മക്നൂൻ)

1. എന്റെ ജീവനും ഹൃദയവും മുഹമ്മദു നബി(സ)യു

ടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ സമർപ്പിതമാണ്. എന്റെ ഈ ജഡം തിരുനമ്പി(സ)യുടെ വിട്ടുവാതിൽക്കൽ ബലിയിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

2. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എനിക്കു മുഹമ്മദ് നമ്പി(സ)ന്റെ സൗന്ദര്യം എന്റെ അകക്കണ്ണ് കൊണ്ടു കാണുവാൻ കഴിയുന്നു. അവിടുത്തെ മധുരശബ്ദം എന്റെ കർണ്ണങ്ങൾ കൊണ്ട് കേൾക്കുവാനും സാധിക്കുന്നു.
3. മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി ഞാനൊഴുകിയ ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഈ നീരുറവ് മുഹമ്മദു എന്ന മഹാസമുദ്രത്തിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരു തുള്ളി മാത്രം.
4. ഞാൻ കത്തിച്ച ഈ പ്രമാഗ്നി റസൂൽ തിരുമേനിയോടുള്ള പ്രമാഗ്നിയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം. എന്റെ ഈ ജലം റസൂൽതിരുമേനിയുടെ പവിത്ര ജലാശയത്തിൽ നിന്നുമെടുക്കപ്പെട്ടതുമത്ര.

(റിയോസ് ഹിന്ദ് 1-3-1884)

1. എന്നെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും ദുർമ്മതവാദിയെന്നും വഴിപിഴച്ചവനെന്നും ആരോപിച്ചാലും ശരി, ഹസ്രത്ത് നമ്പിതിരുമേനിയുടെ ഹൃദയം പോലുള്ള മറ്റൊരു മഹത്തായ അർശ്വേദം എനിക്ക് കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.
2. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ ഭൗതികവാദികൾക്കെതിരിൽ പ്രസ്തുത ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നീരുറവ് ഉൾക്കൊണ്ടതിന്റെ ഫലമായി ആയിരക്കണക്കിലുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.
3. എനിക്കുള്ള ഒരേ ഒരാശയും എന്റെ ഒരേയൊരു പ്രാർത്ഥനയും റസൂൽതിരുമേനിയോടുള്ള അനുരക്തിയുടെ പാതയിൽ എന്റെ ശിരസ്സും ജീവനും ബലിയാക്കപ്പെടണമെന്നുമാത്രമാണ്.

(തൗസീഫ് മറാം - 33)

1. മുഹമ്മദു നബിയുടെ ജീവനിൽ അത്ഭുതകരമായ വെളിച്ചമുണ്ട്. അവിടുത്തെ ഖനിയിൽ അതിശയകരമായ മാണിക്യങ്ങളും വൈദ്യുതങ്ങളും ഉണ്ട്.
2. റസൂൽതിരുമേനിയുടെ സ്നേഹം ലഭിച്ചവരിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹൃദയം അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നും മുക്തമാകുന്നു.
3. മുഹമ്മദു നബിയുടെ ഭോജനവിരിപ്പിൽനിന്നും മുഖം തിരിക്കുന്ന അജ്ഞരെക്കുറിച്ച് ഞാനത്ഭുതപ്പെടുകയാണ്.
4. റസൂൽതിരുമേനിയുടെത് പോലുള്ള മഹത്വവും ഔന്നത്യവും ഉള്ള മറ്റാരെയും എനിക്ക് ഇഹപരലോകങ്ങളിൽ കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.
5. മുഹമ്മദുനബിയോടു വിദ്വേഷം വെച്ചുപുലർത്തുന്ന മനസ്സിനോട് അല്ലാഹു വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു.
6. ഇതിന്നു വല്ല തെളിവും വേണമെന്ന് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ തിരുനബിയുടെ അനുരക്തനായിത്തീരുക. മുഹമ്മദിനുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം മുഹമ്മദു തന്നെയാണ്.
7. എന്റെ ശിരസ്സ് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫായുടെ മണ്ണിൽ അർപ്പിതമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഹൃദയം എപ്പോഴും അങ്ങയിൽ ബലിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.
8. ഈ വഴിയിൽ ഞാൻ കൊലചെയ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിലും അഗ്നിക്കിരയാക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിലും ഞാൻ തിരുനബിയുടെ തിരുസന്നിധിയിൽ നിന്നും മുഖം തിരിച്ചുകളയുന്നതല്ല.
9. മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഞാൻ ലോകത്തെ തെല്ലും ഭയപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം എന്നിൽ മുഹമ്മദു നബിയുടെ നിറമാണ് കാണപ്പെടുന്നത്.
10. അവിടുത്തെ പാതയിൽ എന്റെ ഓരോ അണുവും

ബലിയിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരണം ഞാൻ റസൂലുല്ലായുടെ ഗോപ്യമായ സൗന്ദര്യം കണ്ടാസ്വദിച്ചിരിക്കുന്നവനാണ്.

11. എനിക്ക് മറ്റൊരു ഗുരുനാഥന്റെയും പേരറിയുകയില്ല. കാരണം, ഞാൻ മുഹമ്മദി(സ)ന്റെ പാശാലയിൽ നിന്നും പഠിച്ചവനാണ്.

12. എനിക്കൊരു പ്രേമിയെപ്പറ്റിയും അറിയുകയില്ല. കാരണം, ഞാൻ മുഹമ്മദുനബിയുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടവനാണ്.

13. അങ്ങയോടുള്ള അനുരക്തി എന്റെ ജീവിതത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അല്ലയോ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ പ്രാണനേ! നിന്നിൽ എന്റെ ജീവൻ അർപ്പിതമാണ്.

14. ഞാനീ വഴിയിൽ നൂറുവട്ടം എന്റെ ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ചാലും എനിക്ക് ദുഃഖമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കാരണം, റസൂൽതിരുമേനിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അത് ഏറ്റവും നിസ്സാരവും അപര്യാപ്തവും ആയിത്തോന്നുന്നു.

15. അത്ഭുതകൃത്യങ്ങളുടെ പേരും അടയാളവുമാണെന്ന് കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, നീ വരു! എന്നിട്ടവയെ മുഹമ്മദു നബിയുടെ ദാസന്മാരിൽ കാണൂ!

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം.)

1. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണ്. മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ) ഞങ്ങളുടെ ഇമാമും ആചാര്യനും ആണ്.

2. ഞങ്ങൾ മാതാവിന്റെ വയറ്റിൽ നിന്നുതന്നെ ഈ മതത്തിലാണ് ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഇതേ മതത്തിൽത്തന്നെ ഈ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയുന്നതുമാണ്.

3. മുഹമ്മദു എന്ന പേരുള്ള ആ പ്രവാചകന്റെ പരിശുദ്ധ കോന്തല എപ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ കൈകളിലുണ്ടാ

യിരിക്കും.

4. അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹം മാതാവിന്റെ മൂലപ്പാലോടൊപ്പം ഞങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് ഞങ്ങളുടെ ജീവനും ആയി കൂടിക്കലർന്നിരിക്കുന്നു. ജീവനോടു കൂടിത്തന്നെ അത് പുറത്തു പോകുന്നതുമത്രെ.
5. അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠാനും സൃഷ്ടിയിൽ അത്യുത്തമനും. എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള നബുവുത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിൽ പൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു.
6. എല്ലാ ജലങ്ങളും ആ ജലാശയത്തിൽ നിന്നുമാണ് നാം പാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.
7. എനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു ദിവ്യവെളിപാടും എന്റെ സ്വന്തമല്ല, അവയെല്ലാം തിരുനബിയിൽ നിന്നുമുള്ളതാണ്.
8. എനിക്ക് ലഭ്യമായ ഓരോ വെളിച്ചവും തിരുനബി(സ)യിൽ നിന്നും ലഭ്യമായതാണ്. യഥാർത്ഥ പ്രേമിയെ അപ്പോൾ മാത്രമെ പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.
9. അവിടുത്തെ ഓരോ വാക്കും പിൻപറ്റുക എന്നത് നമ്മുടെ പ്രകൃതിയിൽപെട്ടതാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും സ്ഥാപിതമായ ഓരോ കാര്യവും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ പെട്ടതാണ്.
10. എന്റെ ജീവൻ തിരുനബിയുടെ ജീവനിൽ നിന്നാണ് ആഹാരം ലഭ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്റെ നെഞ്ചിൽ നിന്നും വെളിപ്പെടുന്ന പ്രഭ എന്റെതല്ല തിരുനബിയുടെതാണ്.
11. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു കളയുന്നു എന്നു എന്നിൽ വ്യാജാരോപണം ചെയ്യുകയോ? ദുഷ്കൃതരുടെ എത്ര വലിയ കള്ളമാണിത്?
12. ഞാനാരാണെന്നാൽ, എന്റെ നേതാവിന്റെ പാതയിൽ

എന്റെ ശിരസ്സും ജഡവും രക്തപങ്കിലമായി വീണുകിടക്കുന്നത് നിങ്ങൾക്കു കാണാം!

13. എന്റെ പ്രാണനാഥനും വേണ്ടി വാളെടുക്കേണ്ട സന്ദർഭം വന്നാൽ തന്റെ ജീവൻ കയ്യിൽ പിടിച്ചു ഏറ്റവും മുമ്പനായി എന്നെ കാണാൻ സാധിക്കും.
14. വിദ്വേഷം വെച്ചു പുലർത്തുന്നവരുടെ പക്കൽ ഇത് കുഹ്റാണെങ്കിൽ എന്നെപ്പോലുള്ള ഈ കുഹ്ർ വെച്ചുപുലർത്തുന്നയാൾ വളരെ വലിയ സൗഭാഗ്യവാൻ തന്നെ!

(സിറാജെ മുനീർ)

ഉർദുകവിതയിൽനിന്നും

1. ഏതൊരാളിൽ നിന്നാണോ എല്ലാ തേജസ്സുകളും പുറപ്പെടുന്നത് മുഹമ്മദ് എന്ന നാമമുള്ള ആ പ്രാണപ്രിയനെത്ര എന്റെ ആചാര്യൻ.
2. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പരിശുദ്ധന്മാർതന്നെയാണ്. അവരിൽ ചിലരാകട്ടെ ചിലരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുമാണുതാനും. എന്നാൽ സർവാധിനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ സർവ്വരിലും ശ്രേഷ്ഠൻ തിരുനബി(സ) തന്നെ!
3. അവിടുന്ന് തന്റെ മുൻഗാമികളിൽ ഉത്തമൻ തന്നെയാണ്, നന്മകളിൽ പൂർണ്ണചന്ദ്രനാണ്. ആ തിളങ്ങുന്ന പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനിലത്രെ എല്ലാ ദൃഷ്ടികളും ചെന്നു പതിക്കുന്നത്.
4. പൂർവ്വികന്മാർ വഴിയിൽ കുഴഞ്ഞുനിന്നു. എന്നാൽ തിരുനബി(സ) ഞങ്ങളെയെല്ലാം അക്കരെയെത്തിച്ചു. ഞാൻ ആ തിരുസന്നിധി പുകട്ടെ. ഏറ്റവും നല്ല ഒരമരക്കാരനാണദ്ദേഹം.
5. അങ്ങ് ദീനിന്റെ ചക്രവർത്തിയും എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പൊൻകിരീടവും ആകുന്നുവല്ലോ. അങ്ങ് പരിശു

ദ്ധാത്മാവും വിശ്വസ്തനും തന്നെ. അങ്ങയ്ക്കുള്ള സമുചിതമായ കീർത്തനം ഇതുതന്നെയാണ്.

6. സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള മതത്ത്വാദർശങ്ങൾ അങ്ങ് പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു. അവയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തന്ന അനുഗ്രഹദാതാവാണ്.

7. ആ പ്രകാശധാരയിൽ ഞാനിതാ സ്വയം അർപ്പിതനായിരിക്കുന്നു. അതിൽനിന്നുമുണ്ടായതാണു ഞാൻ. യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങുതന്നെയാണ്. എന്റെ എനിക്കെന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളത് ഇതുതന്നെയാണ് വിധി.

8. എല്ലാ അറിവുകളുടെയും ഭണ്ഡാരമായ നിസ്തുലപ്രാണനാഥൻ അങ്ങൊന്നു മാത്രമാണ്. അവശേഷിക്കുന്നതെല്ലാം വെറുംകഥകൾ മാത്രം. തെറ്റില്ലാത്ത പച്ചപ്പരമാർത്ഥമാണിത്.

9. എല്ലാംതന്നെ ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുമാണ് കരസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾക്കു സത്യപാതയെ കാണിച്ചുതന്ന പൂർണ്ണചന്ദ്രനാണദ്ദേഹം

(ഖാദിയാൻകെ ആര്യ ഔർ ഹം)

1. ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളുടെതന്നെ മതം കൈക്കൊണ്ടവരാണ്. ഹൃദയാത്മനാ ഖാതമുൽമുർസലിൻ(സ)ന്റെ സേവകന്മാരാണ്.

2. ശിർക്കി'ൽ നിന്നും 'ബിദ്അത്തി'ൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ തികച്ചും അകന്നു നില്ക്കുന്നു. ഹസ്രത്ത് മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ)തിരുമേനിയുടെ കാല്ക്കീഴിലെ മണൽതരികളാണു ഞങ്ങൾ

3. (ഇസ്ലാമിന്റെ) എല്ലാ ആശയാദർശങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നു. ഈ വഴിയിൽ ജീവനും ഹൃദയവും ബലിയാണ്!

(ഇസാലയെ ഔഹാം. രണ്ടാം ഭാഗം)

1. ഞങ്ങൾ നാലുപാടും ചിന്തയെ ഓടിച്ചുനോക്കി. മുഹമ്മദു(സ) കൊണ്ടുവന്ന മതംപോലുള്ള മറ്റൊരു മതത്തെ ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻ സാധിച്ചില്ല.
2. അതു കാണിച്ചുതന്നത് പോലുള്ള മഹത്തായ ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ മറ്റൊരു മതത്തിനും കാണിച്ചു തരാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ മധുരഫലം ഞങ്ങൾ മുഹമ്മദു നബി(സ)യുടെ തോട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് ഭുജിച്ചിരിക്കുന്നത്.
3. മുസ്തഫാ(സ)യ്ക്ക് നിന്റെ അസംഖ്യം കാരുണ്യങ്ങളും സംരക്ഷയും ഉണ്ടാകട്ടെ. ഈ പ്രകാശം അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നാണ് പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്.
4. എന്റെ ജീവനു മുഹമ്മദി(സ)ന്റെ ജീവനുമായി അഭേദമായൊരു ബന്ധവും സമ്പർക്കവും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഹൃദയത്തിനു മതിയാവോളം ആ മധുരപാനീയം കുടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.
5. അവിശ്വാസിയെന്നും നിർമ്മതൻ എന്നും ദജ്ജാൽ എന്നും അവർ എന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു. അങ്ങയുടെ സമുദായത്തോടുള്ള സ്നേഹാതിരേകത്താലും ദുഃഖത്താലും എന്തെന്തെല്ലാം പേരുകളാണ് ഞങ്ങൾക്കു വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.
6. നിന്റെ മുഖാരവിന്ദത്താണെ സത്യം, അല്ലയോ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട തിരുനബിയേ! ഈ എല്ലാ ദുഃഖഭാരങ്ങളും അങ്ങയ്ക്ക് വേണ്ടിയാണു ഞാൻ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.
7. എന്റെ ഓരോ അണുവും അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹവായ്പിനാൽ ഭരിതമാണ്. എന്റെ നെഞ്ചിൽ ഞാൻ ഒരു നഗരം തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്.
8. ഞാനെന്നതന്നെ അങ്ങയുടെ സ്നേഹാതിരേകത്തിൽ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ ഓരോ അണുവും ഞാൻ

അങ്ങയുടെ വഴിയിൽ പറപ്പിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നു.

9. ദൈവികമാഹാത്മ്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങയിൽ ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അങ്ങ് മൂലമാണ് ഞങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്.
10. എന്റെ പ്രാണനാഥാ! നിന്റെ നിസ്തുല്യമായ സത്തയാണെസത്യം, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേഹവായ്പിൽ ഞാനെന്നത്തന്നെ മറന്നിരിക്കുകയാണ്.
11. അല്ലാഹുവിനാണെ സത്യം, ഹൃദയത്തിൽ നിന്റെ ചിത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ച അന്നുതൊട്ട് മറ്റൊരാൾ പ്രതിച്ഛായയും മാഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.
12. അല്ലയോ പ്രവാചകശ്രേഷ്ഠാ! അങ്ങ് കാരണം ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠസമുദായമായിത്തീർന്നു അങ്ങയുടെ കാൽവെപ്പിനോടൊപ്പം ഞങ്ങൾ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.
13. മനുഷ്യരെന്ത്? മലക്കുകൾ കൂടി ഞാനുയർത്തുന്ന ഈ സ്തുതിഗീതമതാ ഏറ്റുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

(ആയിനയെ കമാലാതെ ഇസ്ലാം)

SECRETARY
ISLAM-O-IRSHAD
JAMA-ATH AHMADIYYA
PATHAPPIRIYAM PO. 676 123

NABI (S.A)

THE LIGHT OF ALMIGHTY

This Book is a compilation of extracts from the writings of **Hazrat Mirza Ghulam Ahmad** (1835-1908), the Founder of the Ahmadiyya Movement in Islam on Holy Prophet **MUHAMMED** (peace and blessings of Allah be upon him). This is translated into Malayalam by Molvi Mohammed Umar, Chief Missionary of Ahmadiyya Jama'ath, Kerala.

In this book the reader witness an ardent and dedicated disciple is pouring out praises after praises on his master, the Holy Prophet of Islam which one cannot even image.

He says : *As the Holy Prophet was the best of the Prophets and had a higher status than all the Messengers, and God desired that as by his personal qualities he was the Chief of all the Prophets, so from the point of view of his overt services also, he might be proclaimed to the world as better and higher than all.....*

He declares : *"After God I am inebriated with the love of Mohammed. If this is infidelity, then by God I am a great infidel".*

This Book is published by the Publication Department of Ahmadiya Muslim State Committee and printed at BRB Offset Printers & Publishers, Kannur-6.

Copies - 2000.

Price : Rs. 15/-